

REVISTA MUSICA CATAL

WWW.REVISTAMUSICAL.CAT

357

JUNY - JULIOL 2017 | 4€

GABRIELA MONTERO
La música com a eina
de denúncia social

BARCELONA 92
El paper de la música
als Jocs Olímpics,
25 anys després

**FEBRE D'ÒPERA
A PERALADA**

ALBERTO GARCÍA DEMESTRES

DOSSIER: FESTIVALS I PROPOSTES MÉS ENLLÀ DE LA MÚSICA

Palau de la Música Catalana

Abona't a la temporada 2017-18, t'agradarà!

Khatia Buniatishvili
Suite *El Trencaous* de Txaikovski
Palau Piano

Radu Lupu
Kreisleriana de Schumann
Palau 100

Leonidas Kavakos
Sonates per a violí i piano de Beethoven
Palau Cambra

Anne-Sophie Mutter
Bach, Brahms i Penderecki
Palau 100

Kaufmann & Damrau
Cançoners italians de Wolf
Palau Grans Veus

Bryn Terfel
Wagner i Mussorgski
Palau Grans Veus

Philippe Jaroussky
Orfeo ed Euridice de Gluck
Palau 100

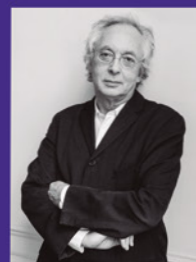
Gatti & cors del Palau
La Novena de Beethoven
Palau 100

**John Adams
& cors del Palau**
Palau 100

Faust-Queyras-Melnikov
La Truita de Schubert
Palau 100

Philippe Herreweghe
Vespres de Monteverdi
Palau 100

Abonaments ja a la venda a www.palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda a partir del 31 de maig.

Més informació

Telefon: 902 442 882 / 93 295 72 42

taquilles@palaumusica.cat / abonaments@palaumusica.cat

Amb la
col·laboració de:

L'ARRIBADA DE L'ESTIU ve marcada un any més per les cites musicals habituals a Catalunya i per això dediquem el dossier central a detallar vint-i-tres propostes en diferents regions del territori dels Països Catalans de què podrem gaudir durant aquest estiu. En aquest número també recordem un aniversari que de ben segur resultarà emotiu per a molts dels nostres lectors, pel paper que ocupa en l'imaginari de la història de Barcelona del segle XX.

Enguany celebrem el vint-i-cinquè aniversari dels Jocs Olímpics de Barcelona 92, una xifra icònica, una marca en si mateixa que va canviar, sens dubte, la imatge de la ciutat i va projectar Barcelona fins al racó més recòndit del món. A propòsit d'aquesta efemèride, fem una mirada enrere en el temps i repassem quina va ser la banda sonora d'aquells Jocs Olímpics i, per tant, quina imatge es va projectar de Barcelona per mitjà de la seva música. La reflexió ens reporta tant satisfaccions com desencisos i, si bé podem vantar-nos de la varietat de músiques de què Barcelona va fer gala, l'anàlisi també ens revela algunes incògnites respecte del nostre present. Si els Jocs Olímpics fossinenguany, ¿amb quina banda sonora ens presentaríem davant del món? ¿Canviaria molt respecte de la que ens va definir fa ja vint-i-cinc anys?

Les superestructures –fins i tot culturals– generades durant la febre olímpica van permetre un floriment de propostes noves i una (falsa) imatge de normalitat cultural de nivell europeu. Tanmateix, gran part d'aquestes propostes no van ser sostenibles un cop passats els Jocs Olímpics i el que va ser una bona inversió a nivell immobiliari (inicialment) i

ciutadà (la marca Barcelona), no va tenir el mateix impacte a nivell cultural. Prova d'això és el fet que l'auge del turisme a Barcelona posterior als JJOO es sustenta en un turisme de masses, de baix nivell cultural i adquisitiu, que omple els carrers del centre de Barcelona, els bars i les platges, però no pas els seus centres musicals. Què no hem fet bé perquè Barcelona, que en iniciatives concretes està al nivell de les capitals culturals europees, no atregui el turisme cultural que mereix? Quins festivals musicals, al marge del Sónar i el Primavera Sound, tenen repercussió fora de les nostres fronteres?

I tanmateix, a Catalunya sí que passen coses importants. Vila-bertran acull una Schubertiada de primer nivell qualitatiu des de fa vint-i-cinc anys, gràcies a la iniciativa personal del doctor Jordi Roch, prohò de la música des de fa més de cinquanta anys, gràcies al qual Catalunya existeix al mapa musical, encara que d'una forma difusa. I festivals com el del Castell de Peralada donen suport a la lírica, la dansa i la nova creació des de la iniciativa privada, en un dels escassos

casos de mecenatge cultural a casa nostra. Allà,enguany, estrenarà la seva òpera número onze el compositor català Alberto García Demestres, que ocupa la nostra portada en aquest número estival. A més, aquest mes de juliol, Barcelona serà la capital del cant coral gràcies a acollir el Simposi Mundial de Música Coral. Per què, doncs, aquests esdeveniments no tenen la repercussió internacional merescuda? ¿Hi ha un compromís eloqüent de l'Administració pública –més enllà de l'econòmic– per fer de la cultura la base de la marca Barcelona, de la marca Catalunya? **✍**

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO

Martí Sancliment i Solé
és músic i historiador de l'art especialitzat en història i divulgador musical. Treballa per a Jordi Savall i com a guia en viatges musicals i culturals. És l'autor del dossier *Vacances de concert*.

Marta Porter
periodista especialitzada en música clàssica i dansa, signa el reportatge sobre *l'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica (ACIMC)*.

Marc Busquets Figuerola
és periodista, crític d'òpera i màster en Performing Arts Administration per la New York University. Als Escenaris del Món ens endinsa en la història de la *Royal Opera House (ROH)*.

Josep Barcons
professor de música, doctor en humanitats i graduat superior de guitarra clàssica, entrevista *Lydia Kavina*, intèrpret de theremin.

Jordi Alomar
és musicòleg i investigador en sociologia de la música al Centre d'Estudis de Cultura, Política i Societat de la UB. Reflexiona sobre el llegat dels *Jocs Olímpics de Barcelona* en l'àmbit cultural i musical.

REVISTA MUSICAL CATALANA

WWW.REVISTAMUSICAL.CAT

Núm. 357 • Juny-Juliol 2017
5a Època • Any XXXIII

www.revistamusical.cat
facebook.com/
revistamusicalcatalana
twitter.com/RevistaMusCat

Consell editorial: Rafael Argullol,
Josep M. Busquets, Salvador Cardús,
Benet Casablanca, Jaume
Comellas, Gabriel Ferrer, Joaquim
Garrigosa, Albert Guinovart, Carles
Guinovart, Lluís Millet i Loras, Ramon
Muntaner, Antoni Pallès, Àlex Robles
Fitó, Antoni Ros Marbà, Àlex
Susanna i Josep Vila i Casañas.

Direcció: Mercedes Conde Pons
mconde@palaumusica.cat
Tel.: 93 295 72 26

Redacció: Teresa Martínez
revista@palaumusica.cat
Tel.: 93 295 72 28

Consell de Redacció: Josep
Barcons, Mercedes Conde Pons,
Elena Cuesta, Sílvia Díez, Javier
Pérez Senz, Toni Quero i Pere
Romanillos.

Col·laboren en aquest número:
Jordi Alomar, Josep Barcons Palau,
Marc Busquets, Jaume Comellas,
Xavier Chavarría, Mercedes Conde
Pons, Ana María Dávila, Sílvia Díez,
Víctor García de Gomar, Gemma
Mozas, Mònica Pagès, Marta Porter,
Aleix Palau, Javier Pérez Senz, Martí
Sancliment, Lluís Trullén, Albert
Torrens, Eduard V. Patsi i Jacobo
Zabalo.

Publicitat: Mercedes Conde Pons
mconde@palaumusica.cat
Tel.: 93 295 72 26

Portada: Alberto García
Demestres. Foto de May Zircus

Edita: Sàpiens Publicacions
(Sàpiens, SCCL)
Fundació Orfeó Català-Palau
de la Música Catalana

**Conceptualització i realització
editorial:**

Àrea de desenvolupament
i nous projectes:

**Sàpiens Publicacions
(Sàpiens, SCCL)**
www.som.cat

Director de l'àrea: Pere Romanillos
promanillos@sapienspublicacions.cat

Coordinació: Sílvia Díez

Disseny editorial: Albert Bernat

Il·lustració: Roger Pibernat

Impressió: Rotocayfo
(Impresia Ibérica)

Distribució
UDL Libros

Dipòsit legal: B-34.432/83
ISSN: 1887-2980
Membre de l'APPEC
Membre de CEDRO
Versió digital: iQuiosc.cat

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Mariona Carulla i Font, presidenta

c/ Palau de la Música, 4-6
08003 Barcelona
Tel.: 93 295 72 00
Palau de la Música Catalana, telèfon
d'atenció al client: 902 442 882
(de dilluns a dissabte, de 9.30 a 21 h)
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

EDITORIAL 3

NOTÍCIES 6

EN PORTADA

ALBERTO GARCÍA DEMESTRES

El compositor de la veu 8

CORAL

EL SIMPOSI INTERNACIONAL
DE MÚSICA CORAL

Barcelona, capital mundial del cant coral 12

REPORTATGE

JOSEP PALET

140 anys d'un tenor català llegendari 14

ACTUALITAT

L'ANY DE GRÀCIA

*El paper de la música 25 anys després
dels JJOO de Barcelona* 16

REPORTATGE

RAFAEL FERRER FITÓ

Epígon del Noucentisme 20

ENTREVISTA

GABRIELA MONTERO

La música com a eina de denúncia social 24

DOSSIER

VACANCES DE CONCERT

*I les millors propostes per gaudir
més enllà de la música* 28

Aquesta revista té banda sonora. Escolta-la a Spotify

ACTUALITAT L'ACIMC

en defensa dels drets laborals dels intèrprets ... 44

L'ÀNIMA DEL SO

LYDIA KAVINA

amb el theremin per l'univers 46

EL COMPOSITOR

FELIX MENDELSSOHN

La creativitat d'un admirador de Bach amb sensibilitat romàntica 50

ESCENARIS DEL MÓN

LA ROYAL OPERA HOUSE
DE LONDRES

"God save the ROH!" 52

ACCENTS 56

MÚSICA ENCREUADA 63

MÚSICA A LA RÀDIO 64

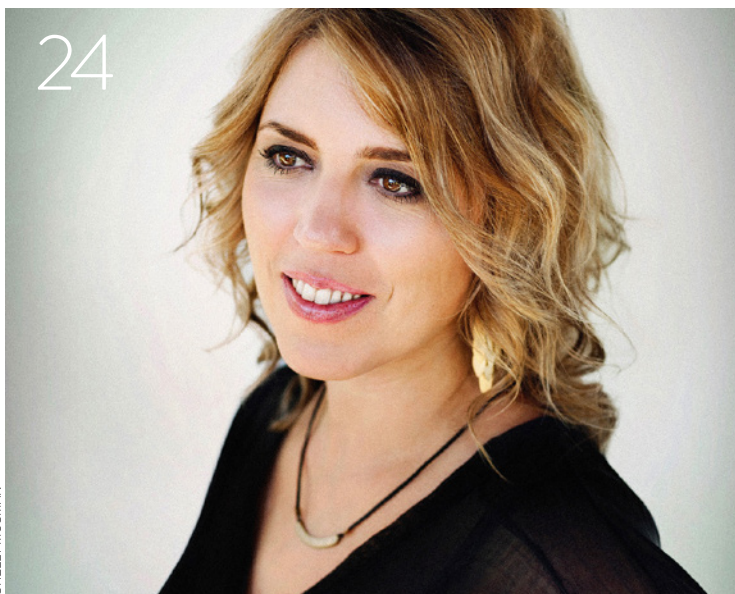
MELÒMANS

CARME RIERA

Esriptora 66

24

SHELLY MOSMAN

52

PETER MACKERTICH/ROH

TEMPORADA IBERCAMERA 2017-18

GRANS PIANISTES I PROJECTES SINGULARS

UNA DE LES CARACTERÍSTIQUES

del cicle de concerts Ibercamera, degà a Barcelona amb 34 temporades a les espatlles, és la fidelització del públic mitjançant propostes musicals que responen a un criteri basat en la qualitat musical i la proposta equilibrada entre el gran repertori simfònic i de cambra.

Enguany Ibercamera enceta la 34a edició amb una formació de la casa com és el grup Da Camera Ensemble. Format enguany per Jonathan Brown (viola), Erica Wise (violoncel), David Sinclair (contrabaix) i Eric Silberger (violí) i la pianista Varvara, actuaran en l'esmentat concert inaugural el 30 d'octubre al Palau de la Música. La formació oferirà el *Quintet la Truita* de Schubert.

Enguany els pianistes ocupen un lloc excepcional en la programació i, junt amb **Varvara**, hi actuaran diversos de prestigi internacional, estrets col·laboradors de la temporada. En primer lloc, i com a concert extraordinari el 4 d'octubre a L'Auditori, Daniil Trifonov presentarà el programa que porta en gira arreu del món, amb les *Variacions sobre un tema de Chopin* de Frederic Mompou, junt amb Rachmàninov i Chopin. Un programa que, amb la inclusió de l'obra de Mompou, demostra el caràcter internacional d'un dels músics catalans més estimats i ben valorats del segle XX.

Martha Argerich tocarà en solitari les *Escenes d'infants* de Schumann. També tornarà András Schiff, dirigint la seva Capella Andrea Schiff, tot interpretant els *Concerts per a piano i orquestra* de J. S. Bach. Destacat serà també el concert de Maria João Pires, junt amb l'Orquestra de París, sota la direcció de Daniel Harding. La pianista portuguesa presentarà per primer cop en públic la seva interpretació del *Concert núm. 5, "Emperador"* de Ludwig van Beethoven. El darrer pianista solista de la temporada és el jove rus Serguei Redkin, guardonat en diversos concursos pianístics. Amb el suport de Valeri Gergiev als inicis de la seva carrera professional, Redkin actuarà a Barcelona amb la Philharmonia Orchestra tocant

el *Concert per a piano núm. 1* de Chopin, sota la direcció de Karl-Heinz Steffens.

LA PRESENCIA DE VALERI GERGIEV

El cicle presenta altres atractius, com són el retorn de l'Staatskapelle de Weimar, amb Viviane Hagner (violí) i Antonio Méndez, director, o l'actuació, el maig del 2018, de Sergey Khachatryan al violí i la seva germana Lusine Khachatryan al piano, en duo, amb obres de Mozart, Prokófiev i Franck.

Un dels punts forts de la temporada serà la *Segona Simfonia* de Mahler que dirigirà Valeri Gergiev al capdavant de l'Orquestra Simfònica del Teatre Mariïnski, en col·laboració amb el Cor Ibercamera, que prepara Mireia Barrera. Serà interessant el concert que oferirà l'Orquestra Nacional d'Hongria, amb János Kovács.

Junt amb el recital pianístic de Daniil Trifonov, un altre concert extraordinari suposa el retorn d'*El Messies* de Händel en la versió d'Edward Higginbottom i el seu conjunt, Instruments of Time and Truth, i les Oxford Voices. www.ibercamera.es

HARALD HOFFMANN/DG

TEMPORADA CAMERA MUSICAE 2017-18

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA ES CONSOLIDA

Solistes internacionals com la soprano Ainhoa Arteta, la pianista Alice Sara Ott, el mandolinista **Avi Avital** o l'oboïsta Albrecht Mayer coincideixen amb les batutes amb més trajectòria del panorama català, com Salvador Mas, Edmon Colomer o Antoni Ros Marbà, a la sisena temporada de l'Orquestra Simfònica Camera Musicae al Palau de la Música Catalana.

Entre les principals novetats d'enguany, destaca la presentació del director català Salvador Mas, amb una important trajectòria concertística i docent de caire internacional a les espatlles, com a director convidat durant tres anys. En paraules de Salvador Mas, "*la tradició no és adorar les cendres, és passar la torxa*" i, per això, el director s'ha compromès a dirigir la formació durant tres anys amb dos programes per temporada.

INAUGURA AINHOA ARTETA

Beethoven serà el fil conductor de la temporada i se n'interpretaran dues obertures (*Egmont* i *Coriolà*), tres simfonies (*Segona*, *Tercera* i *Setena*) i el *Concert per a violí*, amb la violinista Sayaka Shoji (guanyadora del primer premi del Concurs Paganini 1999) com a solista. Salvador Mas dirigirà la *Simfonia núm. 3, "Heroica"* en un concert (diumenge 4 de febrer de 2018) en què també participará el violoncel·lista Lluís Claret –solista convidat–, tot interpretant el *Concert per a violoncel i orquestra núm. 1* de Dmitri Xos-

TEMPORADA A L'AUDITORI 2017-18

El Quartet Casals celebra el seu vintè aniversari

LA PROGRAMACIÓ DE MÚSICA ANTIGA A L'AUDITORI aplega noms com els de la mezzosoprano Vivica Genaux, Robert King, Philippe Herreweghe, Carlos Mena, Jordi Savall, Paul McCreeh i Xavier Sabata.

Jordi Savall oferirà diversos programes, entre els quals destaquen les *Vespro de la Beata Vergine* de Monteverdi, la poc coneguda i reconstruïda *Passió segons sant Marc* de J. S. Bach i la *Missa de difunts* i la *Missa de batalla* de Joan Cerverols, de qui el 2018 es celebra el 400 aniversari del naixement.

Altres propostes són el concert d'Il Giardino Armonico i el seu director, Giovanni Antonini, que oferiran un monogràfic Telemann amb motiu del 250 aniversari de la seva mort; el concert de Robert King amb The King's Consort, amb música per a la coronació del rei Jordi II el 1827, que inclou música de Händel, Tallis i Blow; la visita de Philippe Herreweghe i el Collegium Vocale de Gant amb *Cantates* i la *Missa brevis* de J. S. Bach, i el concert dels Gabrieli Consort & Players, sota la direcció de Paul McCreeh, que interpretaran en versió concert l'òpera *King Arthur* de Henry Purcell.

Completen la programació el jove clavecinista Jean Rondeau, l'oboïsta Lucas Macías i els solistes de l'Orquestra Mozart fundada per Claudio Abbado; la interpretació del *Winterreise* de Franz Schubert, a càrrec del contratenor Xavier Sabata; un programa amb obres de Falla i Rodrigo, a càrrec de l'Euskal Barrokensemble; el concert de cantates de Bach de l'Acadèmia 1750 i les veus de Marta Mathéu i Marta Infante, sota la direcció de Masimo Spadano i els concerts de la mezzosoprano Vivica Genaux i el contratenor Carlos Mena, aquest en coproducció amb Bach Zum Mitsingen.

QUARTET CASALS I BEETHOVEN

Un dels projectes estrella de la temporada és la integral de *Quartets de corda* de Beethoven, a càrrec del **Quartet Casals**, per celebrar el seu vintè aniversari.

Una altra de les propostes novelles de la temporada de cambra és el projecte Schubert que L'Auditori acollirà en col·laboració amb l'Associació Franz Schubert i el CNDM. Enguany els protagonistes seran el tenor Ilker Arcayürek, els barítons Samuel Hasselhorn i Josep-Ramon Olivé i la soprano Franziska Heinzen. També destaquen els noms de Daniil Trifonov, Martin Fröst, Patricia Kopatchinskaja i Lang Lang.

El cicle Emergents, la Banda

Municipal, el Servei Educatiu i el Museu de la Música, així com els Sàmler Sèries, Amplificats i Escenes completen la programació.

www.auditori.cat

takóvitx. El concert inaugural tindrà com a protagonista la soprano Ainhoa Arteta, que interpretarà les *Quatre darreres cançons* de Richard Strauss. La pianista alemanya-japonesa Alice Sara Ott interpretarà la magnífica *Totentanz*, fantasia per a piano i orquestra de Franz Liszt en el segon concert de la temporada. El mandolinista israelià Avi Avital serà el solista del tercer concert, que tindrà com a concertino director Joel Bardolet. En una formació més reduïda, l'Orquestra Camera Musicae interpretarà "L'estiu" de *Les quatre estacions* de Vivaldi i els *Concerts en La menor* i *Do major* del compositor venecià, amb Avital a la mandolina. El director català Antoni Ros Marbà celebrarà el seu vuitantè aniversari dirigint l'Orquestra Camera Musicae en un concert, que inclou la suite de l'òpera *Els mestres cantaires de Nuremberg* de Richard Wagner, l'*scherzo* de *La filla del marxant* d'Eduard Toldrà i la *Simfonia núm. 1* de Johannes Brahms.

La jove soprano tarragonina Sara Blanch serà la solista en el concert d'àries de concert i d'òperes de W. A. Mozart. El programa, que dirigirà Edmon Colomer, inclourà la *Simfonia núm. 2* de Ludwig van Beethoven. El darrer concert del cicle, l'oferirà la formació amb l'oboïsta solista de la Filharmònica de Berlín, Albrecht Mayer, sota la direcció de Tomàs Grau. El diumenge 13 de maig de 2018 la formació interpretarà la *Serenata per a cordes* d'Edward Elgar, el *Concert per a oboè* de Ralph Vaughan Williams i la *Simfonia núm. 7* de Ludwig van Beethoven.

El subscriptors de l'«RMC» gaudeixen d'un descompte del 25% en la compra d'entrades individuals per aquest a cicle.

www.palaumusica.cat

20 DE JULIOL DE 2017
LA STRAORDINARIA
VITA DI SUGAR BLOOD
FESTIVAL CASTELL
DE PERALADA

Alberto García
Demestres, a qui li
agrada ironitzar
sobre si mateix,
posa aquí amb un
frac que va
pertànyer a Luciano
Pavarotti i que ell
mateix li va llegar.

EN PORTADA

Alberto García Demestres **EL** **COMPOSITOR** **DE LA VEU**

AMB FAMA DE REBEL I INCONFORMISTA, ÉS TAMBÉ UN COMPOSITOR QUE ESTIMA, COM POCS, LA VEU. LI HA DEDICAT EL MILLOR DEL SEU TALENT I AQUEST ESTIU ESTRENA, A PERALADA, LA SEVA ÒPERA NÚMERO ONZE: *LA STRAORDINARIA VITA DI SUGAR BLOOD*.

TEXT Ana María Dávila • FOTOGRAFIES May Zircus

Polifacètic i apassionat en tot el que fa, Alberto García Demestres és un cas singular del panorama musical català. Només cal fer un cop d'ull al currículum –si se'n pot dir així– que té penjat al seu web. Ironies al marge, però, el cert és que García Demestres és un artista tan inabastable com la seva sornegueria; un músic que sap, com pocs, riure's de si mateix; tenor i amic personal de Luciano Pavarotti, abandonà el cant per consagrar-se a la composició, fonamentalment per a veu, a la qual ha dedicat pàgines i pàgines impregnades de capacitat comunicativa, brillantor i un gran lirisme. Aquest estiu el Festival Castell de Peralada li concedeix la seva Medalla d'Honor –un guardó que també tenen Montserrat Caballé, Plácido Domingo, Juan Diego Flórez, Àngel Corella o Joan Manuel Serrat–, alhora que estrenarà, en format concert, *La straordinaria vita di Sugar Blood*, la seva creació lírica que fa onze, centrada en un tema igualment infreqüent, la diabetis. Un pas que estreny encara més el vincle de l'artista amb el festival empordanès, per al qual ja havia escrit amb anterioritat la peça *15x15x15*, commemorativa del quinzè aniversari del Festival, i l'òpera *Wow!*

ANA MARÍA DÁVILA: D'on sorgeix la idea de fer una òpera sobre la diabetis?

ALBERTO GARCÍA DEMESTRES: D'una conversa amb el director del Cor Vivaldi, Òscar Boada. Després de la meua òpera anterior, *L'eclipsi*, que es va estrenar al Teatre Nacional de Catalunya, vaig tenir un moment de forta depressió que em va portar a decidir que no escriuria mai més música. Però l'Òscar em convenç i finalment, buscant temes, em trobo que al Cor hi ha una nena diabètica, com jo. I llavors penso: i per què no?

DOLÇA I SENSE SUCRE

La extraordinaria vida di Sugar Blood s'estrenarà el 20 de juliol a l'església del Carme de Peralada, amb les veus de Sara Blanch, Pere Ponce, Antoni Comas, Mireia Pintó, Neus Roig i el Cor Vivaldi, dirigits pel mateix autor. Estructurada en dos actes, l'òpera aborda la història de Sugar Blood, una nena diabètica

amb un pare espia, gairebé sempre absent, i una mare cantant d'òpera. El primer acte transcorre durant quatre aniversaris de la nena –dels deu als tretze anys–, al llarg dels quals es descriu com és ella i com la veuen els altres, la seva família, els seus amics de l'escola i els mestres. També inclou

un somni de la nena en el qual veu Jordi Roca xiuxiuejant-li unes postres meravelloses. El segon acte, dramàticament molt més intens, se centra en el dia del seu catorzè aniversari. La nena celebra una festa a la qual assisteix el noi que li agrada i mostra com afronten ambdós adolescents la malaltia.

AMD: Em concedirà, però, que es tracta d'un tema poc comú per a un projecte líric...

AGD: Bé, no és la primera persona que m'ho diu. De fet, tinc la sensació que el món de la cultura s'ho mira amb molts dubtes. Però si ho faig és perquè necessito parlar de coses que em toquen. Tanmateix, aquesta no és ni una òpera mèdica ni científica; simplement és una òpera que toca aquest tema i que vol transmetre un missatge positiu de cara als diabètics, per ajudar que hi hagi més consciència sobre aquesta malaltia.

AMD: Reivindica, doncs, una funció social per a l'òpera.

AGD: Jo crec que en aquest moment de la seva història, l'òpera ha de parlar de coses properes, de coses d'ara. Per això, quan un jove compositor fa una obra sobre els desnonaments, sigui quin sigui el resultat, jo ho aplaudeixo. L'òpera és un gènere brutal i una de les eines més meravelloses que tenim per transmetre emocions.

AMD: A la seva obra li han sorgit còmplices, el Celler de Can Roca, l'Asociación Española para el Estudio de la Obesidad. ¿Tot això és necessari?

AGD: Jo hi estic encantat, perquè crec que tots aquests elements afegits són cultu-

ra. Jordi Roca està encantat de crear les postres per a diabètics amb què somnia la protagonista i l'Associació ha declarat l'òpera *esdeveniment d'especial interès públic*. Tots ells volen estar dins una experiència cultural que pot donar emoció a situacions en què normalment les emocions no es manifesten. I en aquest moment, quan és tan difícil que les nostres obres surtin a la llum, que s'afegeixin elements que les acullin i ajudin a difondre-les és bo.

AMD: El Festival de Peralada no només li estrena l'òpera, sinó que li concedeix la seva Medalla d'Honor. Com se sent?

AGD: Ha estat una gran sorpresa. És un grandíssim reconeixement que vull compartir amb tots els compositors que estan intentant que l'òpera continuï endavant. He llegit un estudi que diu que, des del 1945, s'han estrenat al món 7.900 òperes de 2.900 compositors. Per tant, això de dir que no hi ha continuació no és cert. On no hi ha continuació és en la programació dels teatres.

AMD: Per això, quan va agrair aquest guardó, ¿va parlar de la necessitat de sentir-se "estimat"?

AGD: Jo crec que el món de la cultura i el de les institucions públiques haurien de començar a estimar els creadors. Nosaltres necessitem que algú vegi que tot allò que fem en soledat, ho fem per als altres. I si jo veiés que a tot arreu es fa molta música actual, encara que no fos la meua, bé... Però com que això no ho veig enlloc, per això demano aquesta estima.

AMD: Però vostè no es pot queixar, ha aconseguit estrenar totes les seves òperes.

AGD: És que jo sempre he fet tot el possible per ensenyar-les, fent de productor o el que fos, perquè no entenc les obres en un calaix

LUCIANO I JO

Dedicada a Luciano Pavarotti, i amb la seva filla, Cristina, com a col·libretista, *La extraordinaria vida di Sugar Blood* és també un homenatge personal del compositor a qui fou un amic entranyable, gairebé un pare per a ell. "Vaig voler dedicar-li l'òpera no perquè fos el desè aniversari de la seva mort, sinó perquè ho necessitava. Ell també era diabètic", assenyala García Demestres, que mai oblidarà la manera com Pavarotti li va presentar Cristina. "Era a la seva casa de Mòdena i ell la va cridar. «Vine –li va dir–. Vull que coneguis el teu germà de sang»".

tancat, sense donar-les als altres. De totes maneres, fer òperes de cambra sempre és més fàcil que escriure per a orquestra.

AMD: Inicialment feia camí com a tenor. D'on sorgeix la seva vocació per la composició?

AGD: Jo vaig començar a escriure poemes i música cap als catorze anys i vaig estudiar cant, piano, percussió i direcció. Tot va començar quan els meus pares em van portar a un concert d'Arthur Rubinstein al Palau de la Música. Jo tenia nou anys i vaig sortir preguntant a la meva mare què calia per ser músic. A partir de llavors res es va interposar davant aquest propòsit. Les meves primeres actuacions van ser com a pianista i després vaig començar amb el cant.

AMD: Però un dia decideix centrar-se en la composició.

AGD: Sí, perquè sempre m'ha interessat la veu, un instrument que penso que ha estat maltractat pels compositors contemporanis i al qual jo volia donar el lloc que crec que li pertoca. Les emocions que tu pots donar amb la veu no es poden transmetre amb cap altre instrument. Ni tan sols amb la gran orquestra.

AMD: Té fama d'inconformista, fins i tot de provocador.

AGD: Sí, i no sé per què. És cert que m'agrada molt la ironia i que a les meves obres n'hi ha molta. També m'agrada molt ironitzar sobre mi mateix. Per això potser m'atreuen tant els nus fotogràfics, perquè tinc un cos poc atractiu per fer-los. Potser per aquí està la provocació, però el cert és que sóc molt seriós a l'hora de treballar.

AMD: També podria ser per la seva actitud "bel·ligerant" a l'hora de reclamar més atenció per a la música actual.

AGD: És cert, però aquesta lluita mai ha estat només per a mi. Jo no crec que el fet important sigui demanar que es faci la teva música, tot i que naturalment ho vols. De fet, crec que si tots fóssim una mica més generosos, ens aniria millor a tots. El problema és que els compositors anem massa a la nostra bola. Afortunadament, això ja no passa amb les generacions més joves, que són molt col·laboracionistes, cosa que m'alegra molt, perquè crec que aquest és el camí.

AMD: ¿Una estrena a l'escenari del Liceu és la il·lusió de la seva vida?

AGD: En un moment donat va ser una meta, ara ja no. Si arribés, seria genial, però em faig gran i veig que hi ha coses que són més difícils. Jo no tinc suports i no puc dir "la meva òpera es farà per collons", com he sentit dir a algú. ✎

UN CAMÍ MOLT LÍRIC

Dins l'extens catàleg de García Demestres, hi destaca la seva original creació operística, que s'inicia amb *Para ti –soledades sin sombra–* (1987), encàrrec de la Fundación Juan March. Després vindrien, entre d'altres, *Aprima't en 3 dies!*, comanda del Grec 97, amb direcció escènica de Cristina Pavarotti; *Mariana en sombras*

(2001), inspirada en la figura de Mariana Pineda; *Il sequestro*, estrenada el 2009 al Teatro Luciano Pavarotti de Mòdena i que va ser la primera òpera d'un autor català programada en la temporada d'un teatre italià en 172 anys; *Wow!* (2013) i *L'eclipsi* (2014), amb direcció escènica de Xavier Albertí i Premi Max al millor espectacle mu-

sical d'aquell any. Fora d'aquest àmbit també destaquen el seu *Stabat Mater* (2004); el cicle *Llibre de família*, sobre poemes d'Àlex Susanna, o l'obra orquestral *Genuine smiles*. També és autor de bandes sonores, com la de *Volaverunt* de Bigas Luna, o la de la sèrie de TVE 23F: *el día más difícil del rey*, que ha rebut diferents guardons.

Ensemble Vine

BARCELONA, CAPITAL MUNDIAL DEL CANT CÒRAL

AMB UNA RELATIVA FREQUÈNCIA, LA CAPITAL CATALANA ESDEVÉ EL CENTRE DE TOTES LES MIRADES PER MITJÀ D'ESDEVENIMENTS D'ÀMBIT ESPORTIU O TECNOLÒGIC. EL PROPER MES DE JULIOL HO SERÀ TAMBÉ PER UN MOTIU MUSICAL: EL SIMPOSI INTERNACIONAL DE MÚSICA CÒRAL.

TEXT Albert Torrens

No és agosarat assegurar que cap certamen del sector de la música ha portat a Barcelona un volum tan gran de persones interessades com ho farà el Simposi Internacional de Música Coral, un esdeveniment que, d'ençà del 1987, s'organitza periòdicament a ciutats d'arreu del món i que reuneix un ampli ventall de professionals i afeccionats a aquesta pràctica: directors, cantaires, editors, musicòlegs...

La de Barcelona serà l'onzena edició d'un simposi que ja ha voltat per tots cinc continents i que impulsa la Federació Internacional per a la Música Coral (IFCM), una entitat fundada l'any 1982 a partir de set federacions ja existents

amb l'objectiu de facilitar la comunicació i l'intercanvi entre músics corals d'arreu del món. En formen part més de dos mil membres d'uns vuitanta països i repre-

senta oficialment la música coral davant la UNESCO, un organisme que diu que aquesta és, probablement, l'activitat grupal en què participa un més gran nombre de persones al món.

Juntament amb el Cor Jove Mundial, el Simposi és una de les activitats principals de l'IFCM, que el convoca cada tres anys, mentre que els dos anys d'entremig s'organitzen simposis regionals. La trobada es programa en ciutats importants i atractives, que comptin amb una infraestructura d'edificis suficient i un suport financer que permeti plantejar

Dopplers

L'AUDITORI COM A SEU

Del 22 al 29 de juliol, l'edifici de L'Auditori serà la seu que acollirà les nombroses activitats del Simposi. Com és habitual, la setmana es dividirà en dues parts, per facilitar que les persones que no puguin passar tots els dies a Barcelona assisteixin al màxim d'activitats variades: cant comú, tallers, conferències, xerrades i concerts es duran a terme simultàniament. El dia central, dimecres 26, no hi haurà activitat formativa –tot i que sí de concertística– i l'IFCM celebrarà la seva assemblea. Tres concerts especials –els de benvinguda i cloenda i un a la Sagrada Família– serviran d'aparador del patrimoni coral català, mentre que també hi haurà oberta diàriament una exposició de productes corals al Foyer de L'Auditori. ▶

TONI BOFILL

actes d'importància. Per això rep sempre el suport d'una entitat local o d'un comitè constituït a l'efecte al país amfitrió, en aquest cas la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC).

Barcelona –no cal dir-ho– compleix amb escreix aquests requisits i malgrat que disposa d'una llarga trajectòria pel que fa a esdeveniments corals –festivals com Catalunya Canta o Europa Cantat, a més del Festival Internacional de Cant Coral que ja té més de cinquanta anys–, mai no havia acollit un certamen al qual es preveu que assisteixin unes quatre mil persones, sens dubte atretes també pel seu atractiu turístic innegable.

“Mai no hi havia hagut tants cors interessats a acudir a un simposi com ara a Barcelona”, diu Montserrat Cadevall, presidenta de la FCEC. Hi han presentat la sol·licitud fins a 147 cors de 47 països, dels quals s'han seleccionat 24, entre els quals n'hi ha 2 de catalans: el Cor Vivaldi-Petits Cantors de Catalunya i el Cor Infantil Amics de la Unió de Granollers.

És clar que el Simposi no és tan sols una trobada perquè sí, sinó que vol promoure l'excel·lència, la cooperació i l'intercanvi: “Per als cors i directors que hi han anat en el passat, ha suposat un salt qualitatiu molt important, però com que assistir-hi no és una activitat barata –perquè cal pagar una inscripció i el desplaçament–, la nostra voluntat en portar el Simposi a Barcelona ha estat que els cantaires d'aquí en puguin treure el màxim profit. És l'única manera –segueix Cadevall– que molts catalans en puguin gaudir i això ha de revertir en una millora del nostre cant coral. Per això hem fet aquest esforç”.

També hi jugarà a favor una de les grans novetats d'aquest Simposi, que serà integrar en la seva programació la 52a edició del Festival Internacional de Cant Coral organitzat per la FCEC. Aquest fet sumarà als 24 cors seleccionats, 14 més que no ho van ser en primera instància,

però als quals s'ha ofert igualment la possibilitat de venir i interpretar concerts diaris, tant a Barcelona com per tota la geografia catalana. Així mateix, una altra decisió de l'organització ha estat encarregar a una quinzena de compositors obres que s'estrenaran al Simposi i que, més enllà d'això, suposaran una aportació important al patrimoni coral català. “Els colors de la pau”, una imatge que simbolitza el pluralisme i la diversitat que troben en el cant coral un vehicle per a la construcció d'un món millor, és el lema que presidirà l'XI Simposi Internacional de Música Coral. Durant vuit dies del mes de juliol, doncs, aquesta vesant de la cultura catalana, tan procliu a mostrar-se a l'estranger, tindrà una nova oportunitat de projectar-se al món. Si pensem que fins ara el Simposi s'ha celebrat en indrets on el cant coral és una tradició arrelada, però també en d'altres on és una realitat molt jove –a Corea del Sud fa tan sols 35 anys que s'hi practica–, Catalunya no podia trigar a afegir-se a la llista. Com recorda Cadevall: “La tradició coral del país hi fa molt, i si tenim en compte l'Escolania de Montserrat, tothom sap que aquí es canta des de fa segles”. ▶

VEREDICTE DELS CONCURSOS DE COMPOSICIÓ CORAL DE L'ORFEO CATALÀ I FCEC

En el marc del Simposi Internacional de Música Coral es farà públic el veredictes del II Concurs Internacional de Composició Coral “Festa de la Música Coral”, convocat per l'Orfeo Català, i dels VII Premis Internacionals Catalans de Composició Coral, convocats per la FCEC. El veredictes es farà públic durant un dels concerts que el Simposi celebrarà al Palau de la Música Catalana, la mateixa sala on el proper 4 de març de 2018 tindrà lloc la Festa de la Música Coral, on s'estrenaran les obres guardonades. Enguany, el Concurs convocat per l'Orfeo Català premiarà obres en tres categories: cor mixt (Premi Maria Font Bernaus, valorat en 2.500 euros), cor de veus iguals (cor femení, valorat en 1.000 euros) i cor infantil (valorat en 1.000 euros), a més d'atorgar una menció especial a la millor obra sobre text català. Els Premis de la FCEC condecoren les millors harmonitzacions de cançons tradicionals catalanes, així com composicions per a cor mixt i veus iguals, de dificultat mitjana/baixa. ▶

JOSEP PALET* 140 ANYS D'UN TENOR CATALÀ LLEGENDARI

COMMEMORAR A BOMBO I PLATERETS EL 140è ANIVERSARI DEL NAIXEMENT D'UNA FIGURA NO ÉS EL MÉS HABITUAL. PERÒ RES ENTRA DINS DE LA NORMA QUAN ES PARLA DE JOSEP PALET. EL CÈLEBRE TENOR VA BATRE VERITABLES RÈCORDS EN VIDA I VA ACONSEGUIR FAMA I RENOM PER ALLÀ ON VA DUR LA SEVA VEU. AQUEST ANY MARTORELL REIVINDICA LA FIGURA DEL SEU FILL PREDILECTE.

TEXT Aleix Palau • FOTOGRAFIES Arxiu Família Miró

DEL 30 DE
JUNY AL 17
DE SETEMBRE
"JOSEP PALET.
O TENOR O RES".
A LA CASERNA
DE MARTORELL

La vida de Josep Palet començà un 7 de juny de l'any 1877 a Martorell. Fill d'una família de confeters, la mort prematura del pare el va obligar, des de ben jove, a haver de buscar-se les garrofes. Va ser així com va acabar treballant en una pastisseria de Barcelona.

Ja per aquella època Palet havia descobert les seves facultats vocals i, amb els pocs mitjans que tenia, va poder rebre lliçons de cant. La sort li canvià quan un parent li presentà l'industrial Ramon Batlló, que, a la vegada, el va portar al mestre Joan Goula per tal que l'escoltés. Goula va quedar tan impressionat per les aptituds del jove que, en qüestió de nou mesos, el va preparar per fer-lo debutar al Gran Teatre del Liceu amb el paper de Fernando de l'òpera *La favorita* de Gaetano Donizetti. Tenia 23 anys. Fins en aquell moment ningú havia sentit mai cantar el jove tenor, però l'expectació va ser tan gran que les quatre nits que Palet va cantar al Liceu les entrades es van exhaurir. Havia nascut una estrella.

UNA CARRERA INTERNACIONAL

Ja abans del debut al Liceu, en Goula havia escripturat Palet per cantar al Teatro Real de Madrid i al São Carlos de Lisboa en una gira que passaria també per altres ciutats espanyoles. D'aquesta manera, dues setmanes després de trepitjar per primera vegada el Liceu, en Palet va debutar al Teatro Real amb l'òpera *Lohengrin* de Richard Wagner. Amb el mateix paper faria també la seva primera incursió portuguesa. Després de la brillant acollida peninsular, Josep Palet va fer el salt a Itàlia, que seria la seva segona pàtria. Allí es va casar, hi va tenir els fills i hi va viure fins a la mort, sempre compaginant estades amb el seu Martorell estimat. Però l'èxit de Palet no es pot entendre sense la seva presència constant al continent americà, on va ser una de les veus més cotitzades del seu temps. Des del primer viatge al Brasil l'any 1904, teatres com el Colón de Buenos Aires, el Municipal de Santiago de Xile, el Nacional de Costa Rica o el Gran Teatre de l'Havana es rendien als peus de Palet, així com les òperes de Boston i San Francisco.

DIVO DEL LICEU I DEL REAL

Quan Palet tornava a Espanya era tot un esdeveniment. El tenor va ser una de les veus preferides del Teatro Real i del Liceu. De fet, es considera que Palet és el tenor català que

REPORTATGE

més vegades ha cantat en aquest últim, tant per nombre de funcions com de temporades i varietat de repertori. Aquest factor seria un dels plats forts de la seva carrera, ja que el tenor dominava més de noranta títols. Des del *bel canto* fins a títols d'estrena passant per Meyerbeer, Puccini i Wagner.

ITÀLIA I MARTORELL: DUES PÀTRIES

L'any 1911 va ser especialment important en la vida personal i professional de Palet. Després d'onze anys d'una carrera intensa, va arribar el seu debut a La Scala de Milà. Seria com a Don José de l'òpera *Carmen*. Les males relacions entre Palet i Toscanini (segons la néta del mateix Palet, la causa era que el català era extremadament catòlic i el director era un maçó convençut) van fer que malgrat l'èxit del nostre tenor, no tornés a trepitjar mai més l'escenari *scaligero*. També en aquell any es casaria amb la italiana Luisa Eringio, estreta companya de vida i mare dels seus tres fills. Tot i la distància, el tenor va mantenir sempre un vincle molt proper amb Martorell, on tornava sempre que en tenia ocasió i on vivien la seva mare i els amics de la infància. L'amor de Palet per la seva vila natal queda recollit en la seva correspondència i també en les tres ocasions en les quals va cantar a la vila. La primera va ser l'any 1915 amb motiu del Teatre Natura, un festival benèfic que es va fer a l'aire lliure i en què es van interpretar les òperes *Aida* i *Marina* (aquesta última acompanyat d'una jove Mercè Capsir). Tornaria a Martorell l'any 1930 com a Edgardo de l'òpera

7 DE JUNY
CONFERÈNCIA
"REDESCOBRINT PALET",
A CÀRREC DE JAUME
TRIBÓ A LA TORRE
DE LES HORES DE
MARTORELL

Lucia di Lammermoor de Donizetti, i novament el 1932 amb el mateix títol belcantista i amb la *Marina* d'Emilio Arrieta, aquesta vegada amb una eminent Maria Espinalt.

Un dels seus projectes de vida va ser l'impuls d'un teatre líric català per tal que totes les òperes es fessin en la nostra llengua, però l'esclat de la Guerra Civil va truncar el desenvolupament del projecte. Sense saber-ho, Palet sortia de Barcelona rumb a Itàlia una setmana abans de l'esclat del conflicte. Mai hi tornaria. L'horror de la guerra a Espanya i la duresa de la Segona Guerra Mundial a Milà, on una bomba va destruir part de la casa del tenor, van marcar els darrers anys de la vida de Josep Palet. Morí l'1 de febrer de 1946 mentre viatjava amb tramvia i no va poder complir el seu desig d'exhalar l'últim alè a Martorell i ser enterrat a la seva vila natal. 📖

Josep Palet
a Egipte i, a
sota, el cartell
commemoratiu
de l'Any Palet a
Martorell.

ANY PALET

❖ L'Ajuntament de Martorell commemora el 140è aniversari del naixement de Josep Palet amb un programa d'activitats que va donar el tret de sortida el mes de febrer passat amb un recital del tenor Albert Montserrat.

❖ Un dels plats forts de l'Any Palet ha estat la primera edició d'un concurs de cant que porta el seu nom i que

entre el 10 i el 12 de març va aplegar 65 cantants de 9 nacionalitats diferents a Martorell.

❖ La guanyadora del primer premi va ser la soprano argentina Mercedes Gancedo.

❖ Aquest mes de juny Jaume Tribó i Aleix Palau participaran en la conferència "Redescobrint Palet", a la Torre de les Hores de Martorell, que havia estat

la residència del seu amic Francesc Pujols, i el dia 30 s'inaugurarà l'exposició "Josep Palet. O tenor o res", a La Caserna de Martorell. La programació s'estendrà fins al mes de desembre, amb més concerts i activitats.

ACTUALITAT

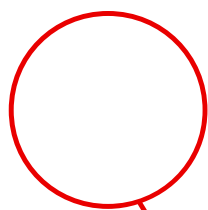
L'ANY DE GRACIA

EL PAPER DE LA MÚSICA 25 ANYS
DESPRÉS DELS JOCOS DE BARCELONA

NO NOMÉS FOREN UNA FITA ESPORTIVA DE PRIMERA MAGNITUD, SINÓ L'EPICENTRE D'UN IMPULS DE RENOVACIÓ ECONÒMICA, CULTURAL I URBANA AL MATEIX TEMPS QUE L'INICI D'UN NOU ORDRE. LA MÚSICA TAMBÉ VA SER UNA GRAN PROTAGONISTA DE LA BARCELONA 92.

TEXT Jordi Alomar

un tipus d'imatge es projectaria, des de la fita olímpica del 92, pel que fa a la música? Amb aquesta pregunta plantejada a l'editorial del número de gener del 1992, a la «Revista Musical Catalana» s'encetava una qüestió que, vint-i-cinc anys després, tot i la inèrcia de l'oblit del passat més recent i la naturalitat d'allò que ens és quotidià, segueix encesa.

La transcendència d'un tal esdeveniment en la dimensió cultural és clara. El que es juga, més enllà dels podis i les plusmarques, és el posicionament, la visibilitat i la repercussió d'un marc simbòlic tramit i orquestrat amb una finalitat molt concreta: fer valer la nova marca Barcelona i situar-la com una metròpoli viva, internacional i moderna. D'una banda, la gestació de la candidatura i fins i tot la mateixa realització dels Jocs, així com l'Exposició Universal de Sevilla o la Capitalitat Cultural Europea de Madrid, són fruit d'un projecte polític que concentra les esperances de la transició democràtica alhora que fonamenta les bases per a un model que, si bé encara en certa manera conserva el vigor, s'expandí en plena salut fins a la crisi del 2008.

En el cas de Barcelona, la preparació i celebració dels Jocs fou simultània a un període de tensió política entre l'Ajuntament i la Generalitat, fet que, junt amb diverses campanyes electorals—cinque eleccions entre el 1986 i el 1992—es reflectí en l'àmbit de la cultura amb la confrontació entre uns plantejaments de caire regionalista i uns d'altres que optaven pel cosmopolitisme. Aquest conflicte es traslladà a la pugna per dotar de màxims recursos i visibilitat les manifestacions carregades de valor simbòlic que el context olímpic oferia. Si bé els rituals que concentraren la màxima atenció foren les cerimònies més visibles—les emmarcades en la fita esportiva—, les Olimpíades de Barcelona plantejaren un tractament de la cultura

La Fura dels Baus o Comediants, entre d'altres, van saber aprofitar la repercussió de la cerimònia dels Jocs Olímpics per donar-se a conèixer al món.

7è FESTIVAL DE MÚSICA DEL MONESTIR DE CERVIA DE TER

Juliol – Agost 2017

Dissabte, 22 de juliol de 2017, 22 h

ARNAU TOMÀS

Arnau Tomàs, violoncel | Kennedy Moretti, clave
Bach

Dissabte, 29 de juliol de 2017, 22 h

ERIC SILBERGER

Eric Silberger, violí | Marc Heredia, piano
Mompou, Montsalvatge, Toldrà, Paganini, Franck

Dissabte, 5 d'agost de 2017, 22 h

TRIO FORTUNY

Joel Bardolet, violí | Pau Codina, violoncel | Marc Heredia, piano
Brahms, Schubert

Dissabte, 12 d'agost de 2017, 22 h

VARVARA

Varvara, piano
Soler, Mozart, Schubert

Entrades a www.ibercameragirona.cat

i a través de l'Associació d'Amics de Cervià Antic www.cerviaantic.org

Organitza:

iber:camera
GIRONA

Patrocina:

Col·labora:

Amb el suport de:

transversal i de gran abast, quelcom inaudit fins aleshores, en el marc de l'anomenada Olimpíada Cultural.

Sota la direcció del COOB'92 (Comitè Olímpic Organitzador Barcelona'92), els fasts de les cerimònies d'obertura i clausura, tant dels Jocs Olímpics com dels Paralímpics, feren palesa la transmutabilitat de la música com a generadora de projeccions sobre la realitat social. Sota la consigna de la màxima espectacularització, i amb una escenificació final no tan allunyada de les Demostraciones Sindicales amb què el franquisme ornava les celebracions del Primer de Maig, els rituals d'inauguració i cloenda dels Jocs dramatitzaren una imatge de la mateixa comunitat en un popurri tan divers i ric com excepcional per a l'anàlisi antropològica. El paisatge sonor de les prop de dotze hores de cerimònies no només sacsejà la normalitat acústica de la ciutat i elaborà un mosaic de músiques de gairebé tots els registres de legitimitat admissibles. Des d'una fanfara irreverent i funcional escrita per Carles Santos fins a *El cant de la Senyera*, *Els Segadors*, l'himne espanyol, una sardana de Joan Lluís Moraleda, *Granada* en la veu d'Alfredo Kraus, els encàrrecs a Mikis Theodorakis i Ryuichi Sakamoto, els tambors de Calanda o els inevitables pastitxos operístics amb cantants *superstar*,

més d'artistes sinó de gestors, emprenedors, tècnics, proveïdors i, en definitiva, de qualsevol que en major o menor mesura formés part de la cadena.

DE LA MARGINALITAT A LA CONSOLIDACIÓ

La riquesa i la varietat de les propostes que s'impulsaren des de l'Olimpíada Cultural és potser l'aportació musical més valuosa: bé des de les tres edicions del Festival de Tardor, bé des de l'emparrà i el suport a altres projectes (com la primera edició a Barcelona del festival Womad). En el marc del Festival de Tardor s'estrenaren més de seixanta obres de nova creació, s'impulsà definitivament el teatre musical en català, sorgiren òperes com *Asdrúbila* de Carles Santos o *Gaudí* de Joan Guinjoan, s'impulsà la música antiga, vingué Steve Reich, etcètera. L'ostracisme inevitable a què porta la digitalització vers tot allò que fou congriat abans de l'adveniment d'internet, fa que pocs avui sapiguem de la rellevància d'iniciatives que determinaren la manera de concebre la cultura d'un país.

El paraigua olímpic va possibilitar el reeiximent de tot un seguit de propostes i processos emergents que, en molt poc temps, passaren de ser gairebé marginals o alternatius a ser consolidats en un nou *mainstream*:

és el cas de La Fura dels Baus o de Comediants, així com de les nombroses companyies de dansa que aprofitaren l'aveniment d'unes estructures que potenciaren al màxim la creativitat i el talent del moment per exportar-la. Potser això intensificà la marginalitat de tots aquells que no van ser convidats a la festa, i condicionà sens dubte els que hi van arribar tard, en un país amb ressaca i amb poques ganes d'asseure's per pensar com continuar la gresca. Potser quedà pendent la tasca

d'haver reforçat el *middleground*: l'interstici entre les grans produccions i les idiosincràsies personals, el reforç de les plataformes i de les vies de finançament i mecenatge que haurien permès la normalització d'un sector que, sovint, recorda encara el 1992 com un deliri. ▮

Montserrat Caballé i Freddie Mercury, protagonistes de *Barcelona*, una de les cançons que es va popularitzar durant els Jocs Olímpics de Barcelona.

L'OLIMPIADA CULTURAL FOU LA GRAN APOSTA ESTRATÈGICA PER IMPULSAR UN NOU ORDRE CULTURAL

la *Novena* de Beethoven, *Los Manolos* i *Amigos para siempre*, aquestes celebracions signifiquen uns dels conglomerats simbòlics més concentrats i potents del segle passat, i l'aposta definitiva de Barcelona per ser una metròpoli oberta i mestissa. La virtut del ritual és la de dramatitzar la comunitat que l'executa, i en aquest cas la comunitat es volia entendre a si mateixa com una olla de pressió on tots cabien.

L'Olimpíada Cultural fou la gran aposta estratègica per impulsar un nou ordre cultural a Barcelona. Concebuda en la candidatura com una proposta insòlita (una inversió cultural intensa durant els quatre anys previs a la celebració de la fita esportiva), es tracta del projecte cultural de major envergadura que ha experimentat la ciutat fins al dia d'avui. Amb l'objectiu doble d'equilibrar culturalment l'impacte dels Jocs i de situar Barcelona en el mapa dels nodes culturals europeus, es desplegarà tot un conjunt d'escomeses que acabarien, anys després, configurant l'actual mapa d'equipaments culturals. Entre el 1989 i el 1992 s'elaborà una constel·lació d'accions (grans exposicions, recorreguts patrimonials, festivals i iniciatives multinivell) que, en primer terme, generaren una incentivació del consum cultural insòlita, adreçat a productes i propostes d'execució complexa i de gran envergadura, i impulsant amb això tot un teixit professional no no-

NITS DE JAZZ 20 ANYS PLATJA D'ARO

ARTISTES

PLATJA D'ARO

| Nova Quartet · 30/06 *
| The Legendary Jazz Orquestra · 7/07
| Stefano Palatchi in Swing · 14/07
| Marco Mezquida Trio · 21/07
| Anthony Strong · 28/07
| Barcelona Gospel Messengers featuring Lurine Cato · 4/08
| Cotton Club Big Band · 11/08
| Anna Luna Quintet · 18/08
| The French Swing All-Stars · 25/08
| Sloppy Beats · 1/09 **

DIVENDRES 23 h · Gratuït
Platja Gran (Cavall Bernat)

* 20.30 h · Masia Bas · Platja d'Aro

** 20.30 h · Plaça Lluís Companys
Castell d'Aro

www.nitsdejazz.com
www.estereofonics.com

365[®]

PATROCINA

MITJANS OFICIALS

MITJANS COL·LABORADORS

COL·LABORA

AMB EL SUPORT DE:

FESTIVALS MUSICALS
CASTELL-PLATJA D'ARO I S'AGARÓ

RAFAEL FERRER FOTO

EPÍGON
DEL
NOUCENTISME

REPORTATGE

Rafael Ferrer Fitó va néixer a Sant Celoni el 22 de maig de 1911. Son pare, Josep Ferrer i Torres, tocava el fiscorn i va ser fundador de la Cobla de Peralada. Va ser ell qui li va donar les primeres nocions de música, però quan va fer dotze anys el va dur a Eduard Toldrà perquè li ensenyés a tocar el violí, i tres anys després ja feia concerts públics tocant la *Xacona* de Bach. Les assignatures teòriques les va aprendre amb Lluís Millet i Enric Morera, a l'Escola Municipal de Música, i als divuit anys ja va guanyar el Premi Parramon per a joves violinistes i va començar a fer recitals arreu del país.

L'any següent, el 1931, i amb tan sols dinou anys, Rafael Ferrer va entrar a l'Orquestra Pau Casals, la formidable formació simfònica que havia fundat onze anys enrere l'insigne violoncel·lista amb els millors músics del país. S'hi va estar dos anys i va rebre un valuós bagatge musical i simfònic que va aprofitar la resta de la vida. Aquell mateix any va fundar el Quintet Català, juntament amb Eduard Bocquet, Josep Julibert, Josep Trotta i el pianista Guillem Garganta. També va formar part del Trio Pro Arte, i totes dues formacions li van permetre descobrir el repertori cambrístic. L'any 1933, en acabar el servei militar, va començar a tocar a l'Orquestra de Ràdio Associació que dirigia Baltasar Samper, substituïa Toldrà en els famosos concerts a la Granja Royal quan el mestre no hi podia tocar i va entrar com a professor auxiliar de violí a l'Escola de Música. És en aquesta època que comença a compondre.

La Guerra Civil ho va esberlar tot, però tal com ell mateix va confessar, *"la postguerra gairebé va ser pitjor que la mateixa guerra"*. La seva tenacitat, treball i esperança, van aportar llum, fins que el 1943 va guanyar per oposició la plaça de concertino a la recent creada Orquestra Municipal de Barcelona, que dirigia el seu mestre Eduard Toldrà. Va ser-hi el cap dels violins durant divuit anys. Poc després va començar a treballar com a assessor musical a Radio Nacional de España a Barcelona, va ser cap de programes musicals i entre el 1950 i el 1953 va ser el director de l'orquestra de cambra que havia creat l'emissora. Al Conservatori era professor de violí, va guanyar la càtedra de música de cambra, tot succeint Joan Masià i es va convertir en un reputat solista de violí.

ES VA DEDICAR EN COS I ÀNIMA A LA MÚSICA AL LLARG DE TOTA LA VIDA. VIOLINISTA, COMPOSITOR, DIRECTOR I PEDAGOG –O SENZILLAMENT “MÚSIC”, COM ELL VOLIA SER DESCRIT–, VA DUR A TERME UNA TASCA INGENT I VALUOSA EN DIVERSOS ÀMBITS DE LA VIDA MUSICAL DEL PAÍS QUE NO S’HA RECONEGUT COM CALDRIA.

TEXT Xavier Chavarría • FOTOGRAFIES Associació Joan Manén

Un ressò tardà de la sensibilitat noucentista: així és com el va definir Lluís Millet i Loras en un article en aquesta mateixa Revista ara fa gairebé trenta anys.

ENTRE L'ARC, LA BATUTA I LA CREACIÓ

I enmig d'aquesta intensíssima activitat concertística com a intèrpret, va trobar temps per compondre no només música de concert, sinó també per acceptar els encàrrecs que li va començar a fer la productora cinematogràfica Estela d'escriure il·lustracions musicals per a dibuixos animats (en va arribar a compondre una trentena llarga), i per a pel·lícules, i també il·lustracions musicals per al teatre, i arranjaments de música lleugera per a enregistraments discogràfics del segell La Voz de Su Amo. La sòlida formació acadèmica que

Rafael Ferrer l'any 1982. En aquesta pàgina, de jove i, a la dreta, passejant amb la seva esposa Teresa Coch a Madrid.

Rafael Ferrer
en una de les
seves excursions
al Montseny.

MÚSICA SINCERA ARRELADA AL PAÍS

És en el gènere de la cançó per a veu solista i piano on Rafael Ferrer va destil·lar millor l'essència del seu pensament musical.

Cançons delicades i autèntica orfebreria musical on cada nota sembla despallada, dita amb absoluta sinceritat, on no hi ha espai per a l'artifici ni les densitats. Cançons que desprenen un perfum joiós i alhora nostàlgic, enigmàtic, que ens transporten a un temps i un món bellament evocats. Música sincera, on hi ha tendresa i aspror, i inequívocament arrelada al país.

La integral de cançons per a veu i piano de Rafael Ferrer Fitó ha estat enregistrada i editada en CD per primera vegada, en un disc titulat *L'abril ha florit*. Música que ha pres vida gràcies a la persistència i el bon treball de dos intèrprets de gran solvència, la soprano Júlia Farrés Llongueras i el pianista Daniel Blanch i editat per La mà de Guido.

tenia, enriquida per l'experiència professional, el contacte constant i continuat amb el gran repertori, amb col·legues de professió i amb alumnes, li van proporcionar un ofici de valor incalculable que el va convertir en un instrumentador excel·lent i el va engrescar a orquestrar diverses obres pianístiques d'Enric Granados (*Danzas españolas*, *Cantos populares* i una suite sobre l'obra *Goyescas*) i de Joaquín Turina (*Sinfonía sevillana*, *Danzas fantásticas* i *La oración del torero*), que ell mateix va enregistrar dirigint l'Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París, i que són un magnífic testimoni del seu bon ofici com a orquestrador i com a director. Més endavant també va enregistrar per al segell Vergara les *Tonadillas* i les *Canciones amatorias* de Granados i una selecció de cançons d'Eduard Toldrà, amb Montserrat Caballé com a solista.

La direcció d'orquestra no era la seva vocació principal, però la seva habilitat i el coneixement exhaustiu de l'instrument simfònic fruit de la intensa labor com a concertino li van donar solvència amb la batuta. L'any 1959 el director d'escena granadí José Tamayo va fundar la Compañía

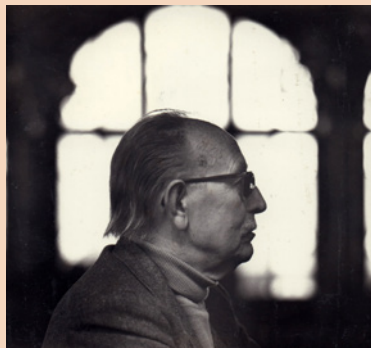
lar i Rafael Ferrer va passar a ser-ne sotsdirector.

LA FACETA DE COMPOSITOR

I la composició també va ocupar un espai rellevant en la vida musical de Rafael Ferrer, que va escriure molta música per a cobla, tant sardanes com peces de concert. De les seves nombroses obres simfòniques i de cambra, algunes van ser premiades i estrenades per grans orquestres a Catalunya i a l'estranger; en destaquen el *Concert per a violí i orquestra*, que va rebre el Premi Extraordinari de Composició al Conservatori de Barcelona l'any 1958, el ballet *Romance de la fragua*, estrenat al Teatre dels Camps Elisis de París el 1952, *La tarde, la noche y el amanecer*, premiada per la RAI l'any 1962, la *Suite Mediterrània*, la *Balada Mediterrània* i la cantata *Una nit de Nadal*, per a cor mixt i orquestra, una deliciosa suite de cançons populars catalanes, una de les obres que ell més estimava i que va sonar al

Palau de la Música setmanes abans de la mort del mestre, el 22 i 23 de desembre de 1987, interpretada per l'Orquestra Ciutat de Barcelona i la Coral Sant Jordi, i dirigida per Albert Argudo.

Entre la producció coral destaquen tres *Parenostre*, un *Salve Regina* per a veus blanques i orgue, la *Sardana per als infants del món* i la sardana coral *Res no és mesquí*, amb text de Salvat-Papasseit. Poc després de la seva mort, el 26 de març de 1988, es va publicar una antologia d'harmonitzacions de cançons populars catalanes per a veus blanques que han estat interpretades per moltes corals del nostre país. ▮

MÚSICA ANTIGA

NOVA
TEMPORADA
17/18

Abona't
a 6 concerts
a partir de
155€

LA MÚSICA ENS TOCA

BENVINGUTS A LA TEMPORADA DE MÚSICA ANTIGA DE BARCELONA

VESPRES DE
MONTEVERDI
Jordi Savall -
EL SO ORIGINAL

10
OCT
2017

PHILIPPE
HERREWEGHE
& COLLEGIUM
VOCALE GENT
Missa Brevis de Bach

1
FEB
2018

VIVICA GENAUX
& LES MUSICIENS
DU LOUVRE
Händel vs Porpora

26
NOV
2017

PASSIÓ SEGONS
SANT MARC,
DE BACH
Jordi Savall -
EL SO ORIGINAL

22
MARÇ
2018

ROBERT KING
& THE KING'S
CONSORT
The coronation
of King George

18
GEN
2018

PAUL MCCREESH &
GABRIELI CONSORT
& PLAYERS
King Arthur

10
ABR
2018

Descobreix la resta de concerts a www.auditori.cat

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

Segueix-nos a

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

15 DE JUNY
ESTRENA OBRA
DE JORDI
CERVELLÓ
AL PALAU DE
LA MÚSICA

*La música com a eina
de denúncia social*

GABRIELA
MONTERO

ES CONFESSA ENAMORADA DE BARCELONA, ON RESIDEIX DES DE FA POC MÉS D'UN ANY. PER AIXÒ GABRIELA MONTERO ESTÀ ESTRENYENT LLAÇOS AMB LA COMUNITAT CATALANA, PER AGRAIR EL FET DE SENTIR-SE, PER FI, COM A CASA.

TEXT Mercedes Conde Pons • FOTOGRAFIES Shelley Mosman

Al juny estrenarà amb l'OBC, al Palau de la Música, el *Concert per a piano* de Jordi Cervelló i a la tardor completarà la seva residència a l'Auditori de Banyoles amb dos concerts, un duo a dos pianos amb la seva millor amiga, Vanessa Pérez (1 d'octubre), i un recital de lied (16 de desembre) amb el seu marit, el baríton Sam McElroy, amb qui interpretaran *Winterreise* de Franz Schubert.

MERCEDES CONDE PONS: Què li aporta fer música de cambra que no li ofereixi tocar com a solista?

GABRIELA MONTERO: Un recital de piano sol és una conversa amb tu mateix. Un concert de cambra és una conversa amb els altres músics i hi ha una manera de compartir molt diferent, és multidimensional. A mi m'encanta fer música de cambra i entenc molt bé músics com Martha Argerich, per a qui aquest és el seu format preferit. Jo, si pogués, faria sobretot concerts de cambra i alguns concerts de solista. Però aquesta no és la proporció que es dona avui dia en la meva agenda...

MCP: Es presenta com a pianista, improvisadora i compositora. ¿Existeix un equilibri entre aquests tres vessants o hi ha algun que destaquï per sobre dels altres?

GB: Jo diria que els perfils d'interpret i improvisadora estan en primer lloc i el de compositora després, perquè és així com em coneixen. Tot i que porto anys component, perquè les improvisacions són, de fet, composicions. I aquest aspecte s'ha tornat indispensable per a mi.

MCP: Quan va començar a compondre?

GB: Des dels meus inicis al piano; quan tenia dos o tres anys ja improvisava peces força complexes. I als set o vuit anys la meva mare em perseguia per la casa amb una gravadora. Hi ha algunes peces d'aquella època que recorden Prokófiev, però jo no havia escoltat mai Prokófiev, ni Bartók!

MCP: Com li vénen les idees musicals?

GB: Tot succeeix al meu cap. Quan m'assec a compondre, és el que tinc al meu cap en aquell moment. A vegades intento memoritzar-les, però al final sempre se'n van.

Jo crec que les idees, finalment, es van reciclant i apareixen quan toca. Per a mi, la composició i la improvisació són processos molt semblants. Tot parteix del mateix. L'única diferència és que, quan componc, em dono temps per despertar i refinar idees. Però és bastant ràpid i fluid.

MCP: En altres ocasions ha dit que, com a compositora, se sent gairebé com una periodista que explica el que està passant als nostres dies i que per a vostè el silenci no és una opció. Què és el que la porta a compondre?

GB: La meva primera obra és *Ex Patria* i, tot i haver passat tota la vida improvisant, vaig decidir posar en partitura la història del que passa a Veneçuela des de fa divuit anys. Jo porto set anys denunciant molt fortament el que està passant al meu país. Però sentia que, com a músic, necessitava quelcom més fort que la paraula, que les estadístiques o els números, que són escabrosos. I vaig pensar que havia d'escriure una obra, i per això va néixer *Ex Patria*, que significa "sense pàtria" en llatí, perquè sento que jo, com tants veneçolans, ens hem quedat sense llar. I és una obra que volia que sonés pertorbadora, en la qual el públic se senti asfixiat, com se sent la societat veneçolana. Fa set anys que aprofito cada entrevista per parlar del tema de Veneçuela. En aquells moments molt poca gent en parlava, però el que està passant avui dia ja es veia a venir. Potser vam ser pocs els que podíem preveure que es desencadenés una situació tan macabra com la que tenim avui dia.

MCP: ¿Creu que la informació que ens arriba a Europa és completa o parcial?

GB: Depèn d'on. A l'Estat espanyol, segons el diari, la posició és diferent. Però és que la situació a Veneçuela és molt més complicada del que sembla, perquè no estem parlant només de política. Actualment hi ha una dictadura amb nexes molt forts amb la narcomàfia. De fet, els protagonistes del govern al sector d'intel·ligència militar són els caps de la marcomàfia veneçolana.

MCP: Fa set anys que no viatja a Veneçuela. Com s'assabenta del que hi està passant dia rere dia?

GB: M'escriuen cada dia desenes de veneçolans, persones que no conec, d'altres que sí conec. Molts veneçolans vénen ➤

EX PATRIA

Gabriela Montero no pot tornar al seu país natal, Veneçuela, per l'amenaça que suposa per a la seva integritat la tasca de portaveu de la causa veneçolana (la denúncia de l'excelsion i inversemblant situació política, econòmica i social en què està immersa Veneçuela des de l'adveniment del Chavisme). Mare de dues nenes i esposa del baríton irlandès Sam McElroy, Gabriela Montero ha trobat a Barcelona el lloc on establir-se després de molts anys de viure, de forma itinerant, a Montreal, Amsterdam i diverses ciutats dels Estats Units. Gabriela Montero desitja per a les seves filles, que no han pogut créixer al país d'on prové la seva mare, un futur on puguin conèixer un país amb llibertats, en què *“la polarització que existeix ara mateix sigui cosa del passat i al país hi hagi novament un govern en democràcia, amb uns bons líders que no busquin el seu interès, sinó el del país”*.

assassinats l'any, amb un 99% d'impunitat, on pots pagar 20 dòlars a un malfactor perquè mati algú sense que es faci cap tipus d'investigació, un país controlat per l'hampa, en tot els nivells, fins i tot a nivell governamental, la idea que un nen amb instrument a la mà serà salvat, és absolutament falsa, és només un missatge de màrqueting. En un país on la gent s'està morint de gana, on la gent busca a les escombraries per donar de menjar als seus fills, pensar que cada any es gasten centenars de milions de dòlars en el que avui dia és la banda sonora del règim, a través d'El Sistema i de Dudamel, ho fa encara més dantesc. En la història hi ha hagut molts casos de règims corruptes que han fet servir els seus músics i els seus atletes per rentar-los la cara davant la comunitat internacional. Però, com a artistes, ¿com podem ser immunes respecte del que està succeint al nostre voltant? ¿I com podem representar els gàngsters, una màfia? Jo no podria per res del món posar-me en aquesta situació. No hi ha justificació possible.

MCP: ¿Creu que El Sistema pot superar un canvi polític com el que necessita Veneçuela, tenint en compte com està de dominat pel poder del govern?

GB: Actualment ja hi ha hagut molta fugida de talent, no només per la situació política, sinó també pels abusos dins El Sistema. El projecte només podrà sobreviure si hi ha una neteja i un retorn als valors, una moralitat basada a exercir la teva professió essent, primer, el millor ésser humà que puguis ser. L'associació amb el règim i el fet que el temps ha posat en evidència el que està passant a Veneçuela, que ja no té a veure amb política, sinó que va molt més enllà, li ha fet molt mal

a El Sistema. Els mateixos músics se senten utilitzats com a eines de propaganda, i la música deixa de ser una forma d'expressió del millor de la humanitat, sinó que s'embruta. Fa pocs anys, el Banco Interamericano de Desarrollo, que és el gran patrocinador d'El Sistema, va fer un estudi sobre si aquest contribuïa a millorar la vida dels nens. I la conclusió del mateix estudi del Banco Interamericano de Desarrollo va ser que no, perquè un no pot obviar que, quan el nen surt del centre de música, el puguin segrestar o matar –com ha passat amb alguns nens o als seus pares. Aquests nens viuen en aquesta societat fragmentada i la música no és una panacea, no pot solucionar els problemes gravíssims que hi ha a Veneçuela. Aleshores, la qüestió bàsica és: com el món pot salvar Veneçuela. ¿És que pel fet de ser músics ens mereixem estar en una situació millor que la de tota la resta del país?

MCP: Com l'afecta a nivell personal la seva implicació amb aquesta causa i com ho suporta?

GB: Tota aquesta situació m'ha afectat moltíssim, fins al punt de carregar una gran tristesa a sobre que, d'altra banda, és el que em dóna la força per exposar-me d'aquesta manera. Però tinc un marit fantàstic, que coneix i està pendent de la situació a Veneçuela com qualsevol veneçolà, i les persones que m'escriuen i vénen als meus concerts, que són els herois invisibles del país. Aquesta és l'única manera, perquè aquesta és una lluita molt ingrata.

MCP: Què significa per a vostè la música?

GB: Jo vaig néixer per ser músic. No tinc cap altre talent. La música és la meva essència,

T als meus concerts i m'expliquen la seva història. Tots tenen una història d'assassinat o de segrest a la seva família. Jo ara mateix no puc tornar a Veneçuela.

MCP: ¿Creu que hi ha alguna solució al conflicte?

GB: Ha d'haver-hi una solució, però encara no l'hem trobada, com és evident. Lamentablement, part del que ha ajudat a sostenir aquest règim i que s'ha convertit en la narcomàfia és la complicitat de tants veneçolans, que és el que jo més critico, perquè sense els còmplices, un règim mafiós no pot sobreviure. La història no perdonarà tants personatges que, en lloc de denunciar, o bé d'ajudar a recuperar una democràcia com la que teníem, han preferit omplir-se les butxaques de diners.

MCP: Com a cònsol honorària d'Amnistia Internacional, també ha estat molt crítica amb Gustavo Dudamel i amb El Sistema, que va fundar José Antonio Abreu...

GB: El problema amb El Sistema i amb Dudamel és que, en un país on hi ha 30.000

“JO PORTO SET ANYS DENUNCIANT MOLT FORTAMENT EL QUE ESTÀ PASSANT AL MEU PAÍS, VENEÇUELA”

Gabriela Montero
compon des de
petita i és la seva
millor eina de
comunicació.

però no sempre la vaig estimar. En un moment donat, a l'adolescència, la música va passar de ser la meva naturalesa a un mecanisme per mostrar èxit i talent, i res més. I a això, lamentablement, hi va contribuir la professora que jo vaig tenir als Estats Units, que promovia la competitivitat. Vaig deixar i reprendre el piano en diverses ocasions fins que, als trenta anys, Martha Argerich em va escoltar improvisar i em va dir que havia de compartir això amb el món i ho vaig començar a fer. Això va reivindicar el rol de la música en la meua vida, perquè em permetia ser jo al cent per cent, i podia dir tot el que volia dir. Avui dia la música s'ha convertit en la millor manera que tinc per comunicar-me amb altres éssers humans i que a través de la música ells puguin sentir-se propers a mi i puguem mantenir una conversa. Per a mi la música mai no ha estat una manera d'arribar a l'èxit, a la fama o al poder, sempre he necessitat sentir que hi havia quelcom de contribució social, com a ésser humà. La música és el millor de mi mateixa. ✍

Palau de la Música Catalana

Abona't a Palau Grans Veus

Descobreix la nova temporada, t'agradarà!

Abona't ja a partir de 232 euros!

Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda a partir del 31 de maig.

Més informació
Telefon: 902 442 882 / 93 295 72 42
abonaments@palaumusica.cat
taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Anne Sofie von Otter
& Kristian Bezuidenhout
Mozart, Schubert i Beethoven

Piotr Beczala
Cançons italianes

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann
Cançoners italià de Wolf

Mark Padmore
& Cor de Cambra del Palau
Schubert i Britten

Bryn Terfel
& Gulbenkian Orchestra
Wotan i Boris

Juan Diego Flórez
Àries de Mozart

Olga Peretyatko
Cançons de Schubert,
Verdi i Glinka

AQUEST ESTIU, GRÀCIES ALS INTÈRPRETS MÉS PRESTIGIOSOS, SONARÀ LA MILLOR MÚSICA EN DIFERENTS BELLS INDRETS DEL NOSTRE PAÍS: DES DEL CASTELL DE PERALADA A MORELLA PASSANT PER LA CARTOIXA DE VALLDEMOSSA, GIRONA I POBLET. PRESENTEM EL CONTINGUT DE 23 FESTIVALS DE MÚSICA QUE SE CELEBRARAN A CATALUNYA, MALLORCA I CASTELLÓ, AIXÍ COM ATRACTIVES ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES I PROPOSTES GASTRONÒMIQUES I D'ALLOTJAMENT QUE PERMETRAN, NO NOMÉS TENIR A L'ABAST ELS GRANS INTÈRPRETS DEL MOMENT, SINÓ TAMBÉ LA BELLESA I DIVERSITAT DEL NOSTRE TERRITORI.

TEXT *Martí Sancliment* (música) i *Gemma Mozas* (propostes)

VACANCES DE CONCERT

I LES MILLORS PROPOSTES
PER GAUDIR MÉS ENLLÀ
DE LA MÚSICA

FESTIVALS DE BARCELONA I RODALIA

FESTIVAL GREC DE BARCELONA 2017 DE L'1 AL 30 DE JULIOL (BARCELONA) WWW.BARCELONA.CAT/GREC

Compromès amb els temps d'avui i particularment amb les problemàtiques i les reflexions que tenim el deure d'afrontar, el Festival Grec de Barcelona d'enguany centra els seus eixos temàtics en el Mediterrani i el concepte de viatge, les migracions, el comerç i l'intercanvi. Una finestra oberta cap a l'Est i cap al Sol, una finestra a la creativitat més actual i, sobretot, una experiència estimulante.

Fruit del treball en xarxa i les sinergies artístiques, el Festival Grec de Barcelona presenta els dies 4 i 5 de juliol l'espectacle *La fiesta del bailaor* Israel Galván. De caràcter plenament mediterrani, aquesta proposta porta a l'escenari ballarins i músics de diverses tradicions.

En la mateixa línia de treball destaca també el director Dimitris Papaioannou, el qual portarà a l'escenari del Mercat de les Flors entre el 2 i el 4 de juliol un espectacle que combina les arts plàstiques i les arts escèniques.

Les arts escèniques hi seran presents amb el dramaturg català Pau Miró i la seva obra *Un tret al cap*, que es podrà veure a la Sala Beckett entre el 5 i el 30 de juliol interpretada per **Emma Vilarasau** i **Mar Ulldemolins**. Una obra reflexiva que s'interroga pel preu que paguem per la desaparició de mons personals o compartits.

Cercant també la complicitat de nous públics, el Festival Grec s'apropa als més joves amb la coproducció *My baby is a queen*, que es podrà veure al Mercat de les Flors els dies 15 i 16 de juliol. Aquest espectacle es basa en el concepte de mirar i ser vistos, un espectacle per a grans i petits en el qual són els mateixos espectadors els que es converteixen en protagonistes.

Però obrint la programació del Grec, un dels espectacles més interessants d'aquesta temporada és l'òpera *Brundibár*, composta el 1938 pel compositor txec Hans Krása i interpretada per primera vegada per infants en un camp de concentració. Aquesta peça va ser oferta per primera vegada a Barcelona el 1998 com a part d'un projecte social en el qual participaven infants i adults. Enguany es torna a presentar, però d'una manera molt singular, dirigida pels mateixos infants que el 1998 en varen ser els protagonistes!

JOSEP AZNAR

NITS D'ESTIU DE JAZZ A LA PEDRERA

DEL 9 DE JUNY AL 9 DE SETEMBRE (BARCELONA)

WWW.FUNDACIOCATALUNYA-LAPEDRERA.COM

Hom diu que són les nits d'estiu més màgiques de Barcelona. Com a mínim, aquest festival és una experiència suggeridora i inoblidable en un dels terrats més bells de la ciutat, d'arquitectura sinuosa i amb unes vistes fantàstiques sobre la ciutat. Entre el 9 de juny i el 9 de setembre presenta una magnífica representació del jazz jove barceloní combinant-lo amb figures representatives del jazz internacional. Els primers concerts, els dies 9 i 10 de juny, seran a càrrec de la vocalista Susana Sheiman juntament amb l'arranjador italià Duccio Bertini, amb el programa *A day in Barcelona*, una de les propostes jazzístiques més impactants de l'escena actual, acompanyada d'una gran quantitat de músics nacionals de gran nivell. Un altre concert destacable és el dels dies 16 i 17 de juny amb el pianista Albert Bover i el contrabaixista Horacio Fumero, un dels primers duets de jazz estables del país.

Un mes més tard, el 14 i 15 de juliol, serà el torn del trompetista i compositor Pol Omedes, una revelació estimulante i sorprenent de l'escena catalana actual, que presenta el seu nou disc, *Mallorca*, en què uneix un quartet de corda al sextet de jazz format per joves músics catalans de gran qualitat, com són Lluç Casares al saxo tenor o Joan Monné al piano, entre d'altres.

Travessant novament la frontera catalana, els dies 28 i 29 de juliol trobarem el pianista i compositor Jose Carra, d'immensa creativitat, que presenta un programa poètic que recull equilibradament diverses influències com el rock, el pop, la clàssica o el jazz, tot creant un univers personal.

Les figures internacionals, les trobarem altre cop a les darreres cites del cicle. Els dies 1 i 2 de setembre la vocalista portuguesa

Sofia Ribeiro es presenta en format de quartet per fer gala de la seva profunditat interpretativa i la seva potència creativa.

I la darrera cita de les Nits d'Estiu a la Pedrera serà els dies 8 i 9 de setembre amb Michael Olivera, el bateria cubà que s'ha fet un nom com un dels personatges més respectats i admirats del panorama jazzístic internacional. En format de quartet ens presenta el seu estil personalíssim, que beu de múltiples influències tant com de la música tradicional cubana. Portarà, a més, com a convidat especial, el baixista i guitarrista Munir Hossn.

GAUDIR DE BARCELONA I RODALIA

QUÈ VISITAR?

Colònia Güell. Un nucli urbà amb personalitat pròpia. Així és aquesta colònia industrial promoguda per Eusebi Güell i situada a Santa Coloma de Cervelló, al Baix Llobregat. www.gaudicoloniaguell.org

Castell de Santa Florentina. Qui diria que aquest monumental castell es troba enmig del Maresme? Escenari de *Joc de Trons*, el castell de Santa Florentina és un dels pocs exemplars d'arquitectura colossal a casa nostra. <http://castelldesantaflorentina.com>

Miradors. Barcelona vista des de la distància impressiona a qualsevol. Només cal anar als búnquers del Carmel, pujar fins al capdamunt del parc del Putxet o des del castell de Montjuïc. Tres miradors, tres Barcelones.

ON MENJAR?

Lasal Varador. ¿Tres mots que defineixin el Maresme? Sol, platja i paisatge. Com gaudir-ne gastronòmicament? Menjant en una guingueta de costa de Mataró, a 10 minuts en cotxe d'Arenys de Munt. www.lasaldelvarador.com

Mesón El Cortijo. El Baix Llobregat és terra de carxofes i pollastres Pota Blava i degustar-ne és qüestió d'una bona elecció. El Mesón El Cortijo, del Prat de Llobregat, n'és un bon exemple. www.mesoncortijo.com

Restaurant Piras. En l'àmplia oferta gastronòmica de Barcelona no pot faltar una bona carn a la brasa. A 10 minuts caminant des de la Pedrera i endinsant-nos a la vila de Gràcia trobem aquest establiment de plats tradicionals de cuina catalana combinats amb pasta, obra del xef italià Guido. www.pirasgracia.com

ON DORMIR?

El Petit Palauet. Canet de Mar és una de les capitals catalanes del Modernisme i, entre els hotels, el Petit Palauet n'és un exemplar. Obra de l'arquitecte Domènech i Roura, fill de Domènech i Montaner, és l'espai perfecte per desconnectar i gaudir d'una escapada a peu de platja. www.elpetitpalauet.com

Mas del Puig. A 10 minuts de Monistrol de Montserrat en cotxe hi ha tres apartaments amb el nom de Mas del Puig, a Castellbell i el Vilar, que es caracteritzen per la pau de l'entorn on estan situats, a la falda de la serra de Montserrat. www.masdelpuig.com

Bel Air. Una zona perfecta per desconnectar del batibull de Barcelona a les nits és Castelldefels. A deu minuts en cotxe de la capital catalana, l'hotel Bel Air aportarà aquest granet de tranquil·litat que el cos demana. www.hotelbelaircastelldefels.com

QUÈ FER?

Picnic entre vinyes. Alella és terra de vins i una experiència gastronòmica per emmarcar és el sopar entre vinyes a peu de vall i amb vistes al mar que presenta Bouquet d'Alella: un vespre de pel·lícula! www.bouquetdalella.com

Montserrat per Collbató. El senderisme per Montserrat és una activitat que enganxa. La panoràmica de la serra és el motor d'una ruta circular que s'inicia a Collbató i que creua Vinyanova, coll de Guirió, el santuari de Montserrat i la Santa Cova, abans de finalitzar al mateix punt d'arrencada.

Adreces d'interès

www.barcelonaturisme.com
www.barcelonaesmoltmes.cat
www.costadebarcelonamaresme.cat
<http://turisme.elbaixllobregat.cat>
www.gaudicoloniaguell.org

15è SAN MIGUEL MAS I MAS FESTIVAL
DEL 28 DE JULIOL AL 31 D'AGOST (BARCELONA)
WWW.MASIMAS.COM/ES/FESTIVAL

Tot un clàssic de les nits d'agost a Barcelona, el Festival Mas i Mas segueix guarnint de música diversos locals i sales de concerts de la Ciutat Comtal. Amb una programació eclèctica que va del techno fins al flamenc i amb gran presència del jazz, la música clàssica també hi té el seu merescut espai, enguany amb quatre concerts que tindran lloc els divendres d'agost a la Sala de Concerts del Palau de la Música Catalana.

El primer serà el 4 d'agost amb Yutong Sun, finalista del Concurs Internacional Maria Canals 2017. El seguirà l'emocionant concert de piano a quatre mans de Carles Lama i Sofia Cabruja amb un programa que inclou *Goyescas* d'Enric Granados, *Suite española* d'Isaac Albéniz i dues danses de *La vida breve* de Manuel de Falla el divendres 11 d'agost.

Els dos darrers concerts de clàssica acolliran dos recitals de dues joves promeses del piano a casa nostra. El primer recital, el 18 d'agost, a càrrec de Bernat Català interpretant obres de diversos compositors dels segles XIX i XX –Manuel de Falla, Xavier Montsalvatge, Franz Liszt i Isaac Albéniz–, a més d'una composició del propi intèrpret i compositor Bernat Català.

El segon i darrer recital, el 24 d'agost, oferirà un extens repertori de compositors ibèrics que van del segle XVI al segle XX, interpretat per **Carles Marigó**; una veritable lliçó d'història de la música.

XIX FESTIVAL DE MÚSICA CLÀSSICA
SANTA FLORENTINA

DEL 4 AL 26 D'AGOST (CASTELL JALPÍ, ARENYS DE MUNT). WWW.SANTAFLORENTINA.COM

Abraçat per amables muntanyes i amb la vista del mar sempre a l'horitzó, el Maresme és un dels paratges més atractius per gaudir de les nits d'estiu. El Festival de Música Clàssica de Santa Florentina arriba a la 19a edició, situat ara al Castell Jalpí d'Arenys de Munt, entre els dies 4 i 26 d'agost. El programa reivindica importants figures de l'àmbit internacional i manté alhora el vincle amb els músics nacionals. L'obertura del Festival s'esdevindrà amb una gala d'estrelles en què actuaran la soprano Sara Blanch, la mezzosoprano Olga Privalova, el baríton Toni Marsol i el baix Stefano Palatchi acompanyats per Ricardo Estrada al piano, amb obres de W. A. Mozart, G. Bizet, G. Rossini i G. Donizetti.

Hi destaca també el recital de piano del 5 d'agost a càrrec de Hiroo Sato, guanyador del Concurs Internacional de Piano Maria Canals 2016. La música barroca hi té el seu lloc amb la Händel Festival Orchestra i el seu concert de l'11 d'agost.

Daniel Blanch acompanyarà el Merel Quartet el 12 d'agost en un concert carregat d'expressió en el qual s'interpretarà *La mort i la donzella* de F. Schubert.

El Festival es clou finalment amb una nova gala, aquesta vegada de tenors, a càrrec de Jesús Álvarez, Albert Casals, Albert Deprius i Ricardo Estrada al piano.

I FESTIVAL INTERNACIONAL DE GUITARRA FERRAN SOR

DEL 4 AL 9 DE SETEMBRE DE 2017 (BARCELONA)
WWW.FESTIVALSOR.CAT

Al segle XVIII, quan França, Itàlia i Alemanya dominaven el protagonisme musical, un català donà la volta a Europa expressant el seu art i la seva personalitat amb la guitarra i les seves composicions, aquest era Ferran Sor i Muntades. Amb la voluntat de promoure i donar a conèixer la seva obra i figura, el Festival Internacional de Guitarra Ferran Sor s'organitza a Barcelona entre el 4 i el 9 de setembre, tot combinant *masterclasses* amb xerrades i concerts. D'aquesta manera el curs que ofereix el Festival possibilita no només ampliar els coneixements tècnics, teòrics i pràctics de la guitarra clàssica i antiga, sinó també gaudir de conferències d'alt nivell i conèixer de primera mà el món de l'instrument en trobades amb lutiers i persones especialitzades. A més, el Festival escollirà mitjançant concursos tres dels participants del curs, que seran premiats amb el concert de cloenda, i a més, per al primer dels guanyadors, amb la possibilitat de gaudir d'un enregistrament audiovisual que es difondrà per les xarxes.

El Festival s'inaugurarà amb un concert del reconegut guitarrista polonès **Marcin Dylla** el 4 de setembre, considerat un dels més destacats guitarristes clàssics d'Europa, i s'estendrà durant una setmana amb la participació de músics tan reconeguts com el català Carles Trepal el 5 de setembre, la solista alemanya de fama internacional Nora Buschmann el 6 de setembre, i l'expressiu i virtuós xilè instal·lat a Barcelona Antonio Escobar el 7 de setembre. També hi destaca el duo format per Marco Tamayo, considerat el rei de la guitarra, i la jove Anabel Montesinos el dia 8 de setembre, i el concert final a càrrec dels alumnes de les classes magistrals del Festival acompanyats pel xilè Emerson Salazar, un dels més reconeguts de la seva generació i guanyador del Certamen Internacional de Guitarra Miquel Llobet, el dissabte 9 de setembre.

23è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA CLÀSSICA DE ST. FRUITÓS DE BAGES. MEMORIAL E. CASAJOANA

6, 13, 20 i 27 DE JULIOL

WWW.FESTIVALSANTFRUITOS.COM

Al mil·lenari monestir de Sant Benet de Bages podrem gaudir els dies 6, 13, 20 i 27 de juliol de diverses propostes musicals emmarcades en el 23è Festival Internacional de Música Clàssica de Sant Fruitós de Bages que, des de l'any passat, té lloc a Món Sant Benet.

La primera d'aquestes propostes i d'aire humorístic és el Duo Baldo, format per Brad Repp al violí i Aldo Gentileschi al piano i el seu espectacle *CONdivertimentoCERTO*. La jornada següent de festival acull una de les veus més internacionals de la lírica espanyola actual, la soprano Ainhoa Arteta, en recital acompanyada al piano per Marco Evangelisti, que ens passejaran de la cançó a l'òpera i la sarsuela.

El 20 de juliol els amants de la corda podran gaudir d'un concert dedicat íntegrament als grans trios romàntics, amb la participació de Maria Solozobova al violí, Meehae Ryo al violoncel i Vladislav Bronevetsky al piano.

VII FESTIVAL INTERNACIONAL ORGUE DE MONTSERRAT

24 DE JUNY, 15 DE JULIOL I 12 D'AGOST
WWW.ABADIAMONTSERRAT.NET

El Festival Internacional Orgue de Montserrat arriba a la setena edició amb quatre concerts repartits entre juny i setembre.

El primer tindrà lloc el dia de Sant Joan, 24 de juny, a càrrec de Loreto Aramendi interpretant obres que van del Barroc al segle XX. El segon concert serà el 15 de juliol, a càrrec de Michael Novenko amb obres de J. S. Bach i del P. Antoni Soler, i també obres contemporànies de Michael Novenko. Íntegrament dedicat a J. S. Bach és el concert del 12 d'agost, a càrrec de Miquel González a l'orgue i el Cor Barcelona Ars Nova, dirigit per Mireia Barrera. Tancarà el Festival el concert amb piano i orgue a càrrec dels **germans Scott** interpretant obres del primer, a més d'una selecció de peces de C. Debussy, F. Lizt i W. A. Mozart, entre d'altres.

FESTIVAL CASTELL PERALADA

Juliol-Agost 2017

El clàssic de l'estiu!

ESPECTACLE INAUGURAL **DANSA**

BÉJART BALLET LAUSANNE

06/07 JULIOL AUDITORI PARC DEL CASTELL

t 'M et variations... Gil ROMAN
Béjart fête Maurice Maurice BÉJART

ORQUESTRA DEL CAPITOLE DE TOULOUSE + IRÈNE THEORIN **CLÀSSICA**

08 JULIOL AUDITORI PARC DEL CASTELL

Tugan SOKHIEV, director musical

DIDO AND AENEAS **ÒPERA**

DE PURCELL **Òpera-semiescenificada**

15 JULIOL ESSLÉSIA DEL CARME

ACADÈMIA BARROCA EUROPEA D'AMBRONAY
Paul AGNEW, director musical

ESTRENA ABSOLUTA **ÒPERA**

LA STRAORDINARIA VITA DI SUGAR BLOOD
DE DEMESTRES **Versió concert**

20 JULIOL ESSLÉSIA DEL CARME

Òpera dolça sense sucre

LA BELLA I LA BÈSTIA **DANSA**

TXAIKOVSKI | MALANDAIN

28 JULIOL AUDITORI PARC DEL CASTELL

MALANDAIN BALLET BIARRITZ
ORQUESTRA SIMFÒNICA D'EUSKADI

PARAL·LELS

JULIETTE BINOCHÉ & ALEXANDRE THARAUD
HOMMAGE À BARBARA
"VAILLE QUE VIVRE"

29 JULIOL AUDITORI PARC DEL CASTELL

Units pel record de Barbara

PRETTY YENDE **LÍRICA**

2 AGOST ESSLÉSIA DEL CARME

La veu que arriba fins a les estrelles

IGNASI CAMBRA **CLÀSSICA**

Recital de piano

3 AGOST ESSLÉSIA DEL CARME

CHOPIN, GRIEG i GRANADOS: música en temps convulsos

AINHOA ARTETA & ORQUESTRA VICTORIA DE LOS ÁNGELES **LÍRICA**

4 AGOST ESSLÉSIA DEL CARME

Puccini, univers en femení
Pedro PARDO, director musical

JULIA LEZHNEVA **LÍRICA**

5 AGOST ESSLÉSIA DEL CARME

From baroque to belcanto

GREGORY KUNDE **LÍRICA**

6 AGOST ESSLÉSIA DEL CARME

L'extraordinari tenor en una nit única

MADAMA BUTTERFLY **ÒPERA**

DE PUCCINI **NOVA PRODUCCIÓ**

07/09 AGOST AUDITORI PARC DEL CASTELL

Ermonela JAHÓ, Bryan HYMEL, Carlos ÁLVAREZ, Gemma COMA-ALABERT.
Joan ANTON RECH, director d'escena
Dan ETTINGER, director musical
BILBAO ORQUESTRA SINFONIKOA
COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

JAMES RHODES **PARAL·LELS**

11 AGOST AUDITORI PARC DEL CASTELL

ACOSTA DANZA **DANSA**

CLOENDA FESTIVAL
CARLOS ACOSTA

17 AGOST AUDITORI PARC DEL CASTELL

Carlos ACOSTA, director artístic i ballari
Una producció de Sadler's Wells London i Valid Productions

La nova i enèrgica escena cubana per primera vegada a Espanya

FESTIVALS DEL PENEDE'S I EL TARRAGONÈS

BANC SABADELL VIJAZZ PENEDÈS 2017

7, 8 i 9 DE JULIOL (VILAFRANCA
DEL PENEDE'S).
WWW.VIJAZZPENEDES.COM

Aquest 2017 el jazz està de commemoració: fa tot just un segle que es va publicar el primer disc on apareixia la paraula "jazz" impresa. Per retre-hi homenatge, l'11a edició del Banc Sabadell Vijazz Penedès s'inaugura amb l'espectacle *Jazz-The Story. Celebrating 100 years of jazz recording*, sota la direcció de Vincent Herring i a càrrec d'un conjunt nord-americà format per alguns dels millors exponents del jazz internacional actual.

En efecte, el Vijazz Penedès, els dies 7, 8 i 9 de juliol, és una cita ineludible per als amants del millor jazz i alhora dels bons vins i caves. Situat en un indret evocador, a Vilafranca del Penedès, aquest festival guarneix la ciutat de visites enològiques, maridatges, activitats per a infants i adults i vetllades musicals de gran qualitat i poètica.

Els convidats més destacats d'enguany són els saxofonistes **James Carter** i Eric Alexander, els trompetistes Jon Faddis i Jeremy Pelt i el trombonista Steve Turre. També el virtuós Mike LeDonne al piano i als teclats, Kenny Davis al baix i Carl Allen a la bateria, tots ells integrants del conjunt de jazz que inaugurarà el festival i iniciarà alhora la seva gira europea.

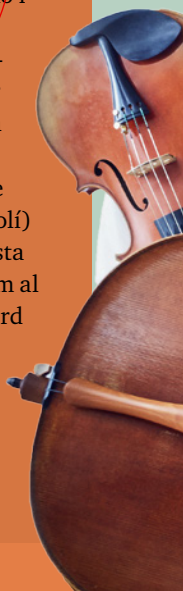
FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS

DEL 13 AL 24 DE JULIOL (EL VENDRELL)
WWW.AUDITORIIPAUCASALS.CAT

Entre el 13 i el 24 de juliol tindrà lloc a l'Auditori Pau Casals i a l'església del Vendrell el Festival Internacional de Música Pau Casals afrontant una nova etapa i, així, nous formats i perspectives de cara al present i el futur per tal d'adaptar el Festival als nous temps, tot millorant-ne el posicionament i l'especialització i reforçant-ne la projecció internacional.

En aquesta edició l'eix temàtic serà "els compositors més estimats de Pau Casals", amb diversos concerts interpretats per reconeguts intèrprets nacionals i internacionals en la música clàssica. Algunes de les propostes més seductores seran el concert del violoncel·lista Alban Gerhardt i el pianista Steve Osborne el 13 de juliol, el concert d'**Amandine Beyer** (violí) i el conjunt Gli Incogniti el 15 de juliol, el concert del pianista francès Renaud Capuçon acompanyat per Guillaume Bellom al piano el 16 de juliol, el recital de piano del reconegut Richard Goode el 20 de juliol, el concert interpretat per l'orquestra Camerata XXI el 22 de juliol i el quartet de corda Quatuor Zaïde acompanyat pel pianista Eric Le Sage el 22 de juliol.

Un cop conclòs el Festival, el seu eco encara es deixarà sentir durant el mes d'agost amb una programació musical i activitats obertes a la innovació adreçades al gran públic, així com per mitjà del cicle de concerts Música als Jardins de la Vil·la Museu Pau Casals del Vendrell.

V FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE POBLET

11, 12 i 13 D'AGOST (POBLET). WWW.POBLET.CAT

El monestir de Poblet és una de les joies medievals i històriques de Catalunya i des de fa cinc anys Jordi Savall concep i presenta un festival de música que té com a objectiu promoure el diàleg intercultural i religiós. Enguany el leitmotiv principal és el viatge i el diàleg. D'aquesta manera l'11 d'agost presentarà un concert dedicat a Ibn Batuta, el viatger de l'islam que al segle XIV anà de Constantinoble fins a l'Índia i la Xina, travessà l'Àfrica i arribà a Granada. Aquest concert serà interpretat per músics d'Hespèrion XXI i Jordi Savall a la viella, la lira i la direcció.

El 12 d'agost Philippe Pierlot a la viola de gamba baixa, Xavier Diaz-Latorre a la tiorba i la guitarra i Michael Behringer al clavecí, dirigits per Jordi Savall, que també tocarà la viola de gamba, presentaran un dels repertoris més fructífers del mestre Savall, *Tots els matins del món*, entès aquest repertori francès com un diàleg barroc entre la gràcia i la follia.

El darrer dia de festival, el 13 d'agost, es presentarà el programa *Erasmus & Luter*, un atractiu concert i recitat amb La Capella Reial de Catalunya, Hespèrion XXI i Jordi Savall a la viola soprano i la direcció que il·lustra el paisatge històric i canviant dels temps de l'Humanisme i les reformes religioses. Els recitats seran a càrrec de Jordi Boixaderas (Erasme) i Lluís Soler (Luter).

VI NITS MUSICALS DE LA BRUFAGANYA

24 DE JUNY, 15 DE JULIOL I 12 D'AGOST (SANT MAGÍ DE LA BRUFAGANYA)
WWW.BRUFAGANYA.CAT

Amb la voluntat d'oferir un petit i modest festival enmig del silenci i la natura dels paratges de la Conca de Barberà, el cicle Nits Musicals de la Brufaganya ofereix quatre concerts al Santuari de Sant Magí de la Brufaganya.

Enguany s'obre el 10 de juny amb un concert a càrrec del Cor Vivaldi, un cor amb vida pròpia i que ha participat en diverses temporades en concert amb l'OBC i al Gran Teatre del Liceu. Aquesta vegada presenta un programa contemporani, amb obres de Josu Elberdin i d'Albert Guinovart, el qual, a més, els acompanyarà al piano, tot plegat sota la direcció d'Òscar Boada.

El 8 de juliol l'Ensemble O Vos Omnes, sota la direcció de Xavier Pastrana, destacable per les seves qualitat sonora i solidesa, presenta un programa coral que ens remet a peces de diversos compositors del segle XVIII, com són G. Ph. Telemann J. S. Bach i A. Lotti.

El tercer concert del Festival serà a càrrec de l'Orquestra de Cambra de Granollers, versàtil i d'àmplia trajectòria, que presenta un concert basat en un recorregut musical des de Vivaldi fins a Piazzolla, en què es podran escoltar peces de diversos compositors, com ara I. Stravinsky, P. I. Txaikovski, E. Granados i J. Brahms, entre d'altres. Serà el dissabte 12 d'agost.

El darrer concert, el dia 9 de setembre, serà a càrrec del jove però reconegut **Cosmos Quartet**, format per catalans de dues generacions i que ja gaudeixen de carrera internacional.

El programa que proposen està basat en obres que van des del classicisme de J. Haydn fins a l'estil revolucionari de B. Bartók, passant pel romanticisme de F. Mendelssohn.

DESCOBRIR EL PENEDES I EL TARRAGONES

QUÈ VISITAR?

Monestirs. Tres comarques, l'Alt Camp, la Conca de Barberà i l'Urgell, amb tres monestirs cistercencs: Santes Creus, Poblet i Vallbona de les Monges.

Castells. El Penedès acull fortificacions exemplars, com el castell de Gelida, el de Mediona, el de Penyafor, el de Calafell o els castells de Subirats.

Sakya Tashi Ling. Menys de 30 minuts en cotxe separen Vilafranca del Penedès d'Olivella, on es troba un dels monestirs budistes més importants de Catalunya, conegut com el monestir budista del Garraf.

ON MENJAR?

Art Restaurant. De l'Espluga de Francolí, a 5 minuts en cotxe de Poblet, són coneguts els seus carinyolis, i de Solivella, el poble del costat, les orelletes.
www.artrestaurant.es

Mastinell. Aquest celler de Vilafranca del Penedès ofereix experiències gastronòmiques amb l'etiqueta d'En Rima. Cal tastar els seus vins D.O. Penedès amb vistes privilegiades.
<http://mastinell.com>

ON DORMIR?

El Molí de Pontons. A poc més de 30 minuts en cotxe des de Sant Magí de Brufaganya, aquest hotel té un ampli servei de tractaments terapèutics.
<http://elmolidepontons.com>

Hotel Villa Engràcia. Es tracta d'un hotel rural situat a l'Espluga de Francolí, a 1,5 km de l'estació de tren i que disposa tant d'habitacions com d'apartaments.
www.villaengracia.com

QUÈ FER?

Brunch al Celler Carol Vallès. Amb un esmorzar a aquest celler familiar de Subirats, l'aroma i el gust delicat del cava vestiran el paladar, junt amb productes de quilòmetre zero.
<http://cellerscarol.com>

Segways entre vinyes. Amb aquest transport es viu l'essència de les vinyes i es pot acabar el recorregut amb un tast de vins de la D.O.
www.miqueljane.com

Adreces d'interès

www.elvendrellturistic.com
www.enoturismepenedes.cat
www.turismevilafranca.com
www.tarragonaturisme.cat

SI SOM A VALLDEMOSSA...

QUÈ VISITAR?

Cap de Formentor. Un dels indrets més impressionants de Mallorca, situat al punt més septentrional de l'illa, just allà on acaba –o bé comença– la serralada de Tramuntana.

La Cartoixa de Valldemossa. És el monestir on s'han allotjat personatges il·lustres, com el compositor Chopin i la seva dona, l'escriptora Aurore Dupin, coneguda amb el sobrenom de George Sand.

Cales de Llevant. A Mallorca, hi ha racons verges que s'acosten a la idea de paradís que molts de nosaltres tenim, com ara cala Varques –on només s'arriba a peu– o Es Caló –famosa per les postes de sol.

ON MENJAR?

Quitapenas. En un dels carrers de l'església de Sant Bartolomeu de Valldemossa hi ha un petit espai on degustar i gaudir dels productes típics de l'illa: sobrassada i formatges de la zona, oli d'oliva de Moix...
www.quitapenas-valldemossa.es

Es Racó d'Es Teix. Aquest restaurant té unes vistes privilegiades a les terrasses de les muntanyes de l'illa
<http://esracodesteix.es>

Agapanto. Un restaurant del Port de Sóller a primera línia de mar.
www.agapanto.com

ON DORMIR?

Sa Casa Rotja. Conduint poc més de 30 minuts des de Valldemossa arribem al municipi de Sineu, que té la casa rural Rotja, amb set apartaments situats al bell mig d'una garriga i a la zona vinícola de Benissarem.
www.sacasarotja.com

Hotel Sa Vall. Valldemossa és un poble que amb els seus carrers i parets de pedra enamora qualsevol que s'hi passegi. I si un s'allotja a l'Hotel Sa Vall, a la masia històrica anomenada Son Escanyelles, recordarà per sempre aquesta escapada.
www.savallhotel.com

QUÈ FER?

Serra de Tramuntana i Esporles. Amb bicicleta, caminant o corrent, la serra de Tramuntana s'ha de recórrer. Declarada Patrimoni Mundial per la UNESCO, aquesta serralada inclou un dels pobles més bonics de l'illa, Esporles, la perfecta combinació entre mar i muntanya.

Tast de vins, oli i embotits. Mallorca també és terra de vins, i cellers com Ca'n Ribas en són un exemple. Visitar la bodega i gaudir del tast de vins, d'olis i d'embotits és una altra manera de conèixer tot el que ofereix aquesta illa.
<http://bodegaribas.com>

Adreces d'interès
www.infomallorca.net
www.visitpalma.cat
palmavirtual.palma.cat
www.cartujadevalldemossa.com

MALLORCA

FESTIVAL INTERNACIONAL CHOPIN DE VALLDEMOSSA

DEL 18 AL 22 DE JULIOL (MALLORCA)
WWW.FESTIVALCHOPIN.COM

L'històric festival mallorquí i internacional dedicat a Chopin celebra la 37a edició amb un atractiu programa format per conferències i concerts a la Cartoixa de Valldemossa.

El festival chopinià ofereix concerts cada diumenge de juliol dedicats íntegrament al piano i amb un evident protagonisme de la música i l'obra de Frédéric Chopin i els seus contemporanis.

Entre els convidats d'indubtable renom internacional, hi destaca especialment el pianista francoamericà Eugene Indjic, en recital el diumenge 20 de juliol. També s'ha d'esmentar la presència d'Alba Ventura el diumenge 27 de juliol, amb un extens programa dedicat a les obres de Chopin en primer lloc, i de Debussy, Scriabin i Rautavaara. El programa del Festival, el completen el jove intèrpret belga Liebrecht Vanbeckevoort i el talentós intèrpret francès Maxence Pilchen.

QUÈ FER A MORELLA?

QUÈ VISITAR?

Peníscola. A poc més d'una hora en cotxe des de Morella podem capbussar-nos en una de les platges i cales de Peníscola.

El Castell de Morella. Morella és un municipi monument, però en destaquem el castell que, de dia, vigila la ciutat, i de nit, la il·lumina.

Barranc de la Valltorta. Història i paisatge, aquests dos mots definiran la visita a aquest barranc, a una hora en cotxe de Morella. Hi destaca la cova dels Cavalls, que amb les seves pintures d'art rupestre ha estat declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

ON MENJAR?

Daluan. Situat al cor de la ciutat, ofereix un menú amb la trufa com a ingredient comú en tots els plats.
www.daluan.es

ON DORMIR?

Casa Enduella. La millor manera de sentir l'esperit de Morella és allotjant-se en un hotel de pedra amb vistes al poble. Casa Enduella, situada dalt d'un turó, respon perfectament a la descripció.
www.casaenduella.com

QUÈ FER?

Rutes per la serra d'Irta. Rocosa, abrupta i plena de barrancs, aquesta és la definició de la serra d'Irta, que podem recórrer a través de diferents rutes.

Morella amb bici. Morella i el seu entorn es poden conèixer damunt de dues rodes a través de rutes autoguiades per GPS.
www.morellasingletracks.com

Adreces d'interès
www.turismodecastellon.com
www.castellonturismo.com
www.morellaturistica.com
www.quehacerenmorella.com

CASTELLÓ

EARLY MUSIC MORELLA 2017

DEL 21 AL 27 DE JULIOL (MORELLA)
WWW.CULTURALCOMES.NET

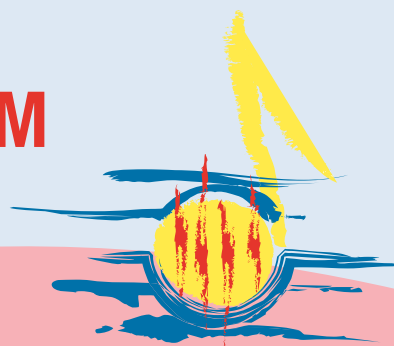
Amb la mirada posada al segle XV, Morella acull un conjunt notable d'activitats musicals, dirigides pel violagambista Carles Magraner. Conferències, visites guiades, curs i acadèmia de música medieval i del Renaixement i un festival de música són els atractius ingredients que aplega la proposta de l'Early Music Morella 2017, inspirada enguany en el Quattrocento, segle d'or a la Corona Catalanoaragonesa i amb la seva avantguarda situada a les terres de Nàpols i València.

De tots els concerts, en destaca especialment *La Ruta de la Seda*, un projecte dirigit per Carles Magraner i amb la interpretació de la Capella de Ministrers que compta amb la participació de diversos músics internacionals i que recrea els temps i l'heterogenia cultural i musical de la ruta més famosa entre Orient i Occident.

Barcelona the Mediterranean WSCM

11th World Symposium on Choral Music

The Colors of Peace

CADA DIA DEL 22 AL 29 DE JULIOL

Barcelona acollirà els sons dels millors cors del món
Amb una programació de més de 70 concerts

www.wscm11.cat

Ensemble VINE · Japó

Aleron · Filipines

The Rose Ensemble · Estats Units

St. Stanislav Girls' Choir Ljubljana · Eslovènia

I ALTRES CORS EXCEPCIONALS DE:

Irlanda	Sud-àfrica	Suècia
Holanda	Moldàvia	País Basc
Argentina	Dinamarca	Canadà
Alemanya	Corea	Lituània

L'Auditori · Palau de la Música Catalana ·
Sant Pere de les Puel·les · Santa Maria del Pi ·
Santa Maria de Gràcia · Conservatori del Liceu

MÉS INFORMACIÓ I VENDA D'ENTRADES A :
www.wscm11.cat

FESTIVALS DE GIRONA I L'EMPORDÀ

NITS DE CLÀSSICA DE GIRONA

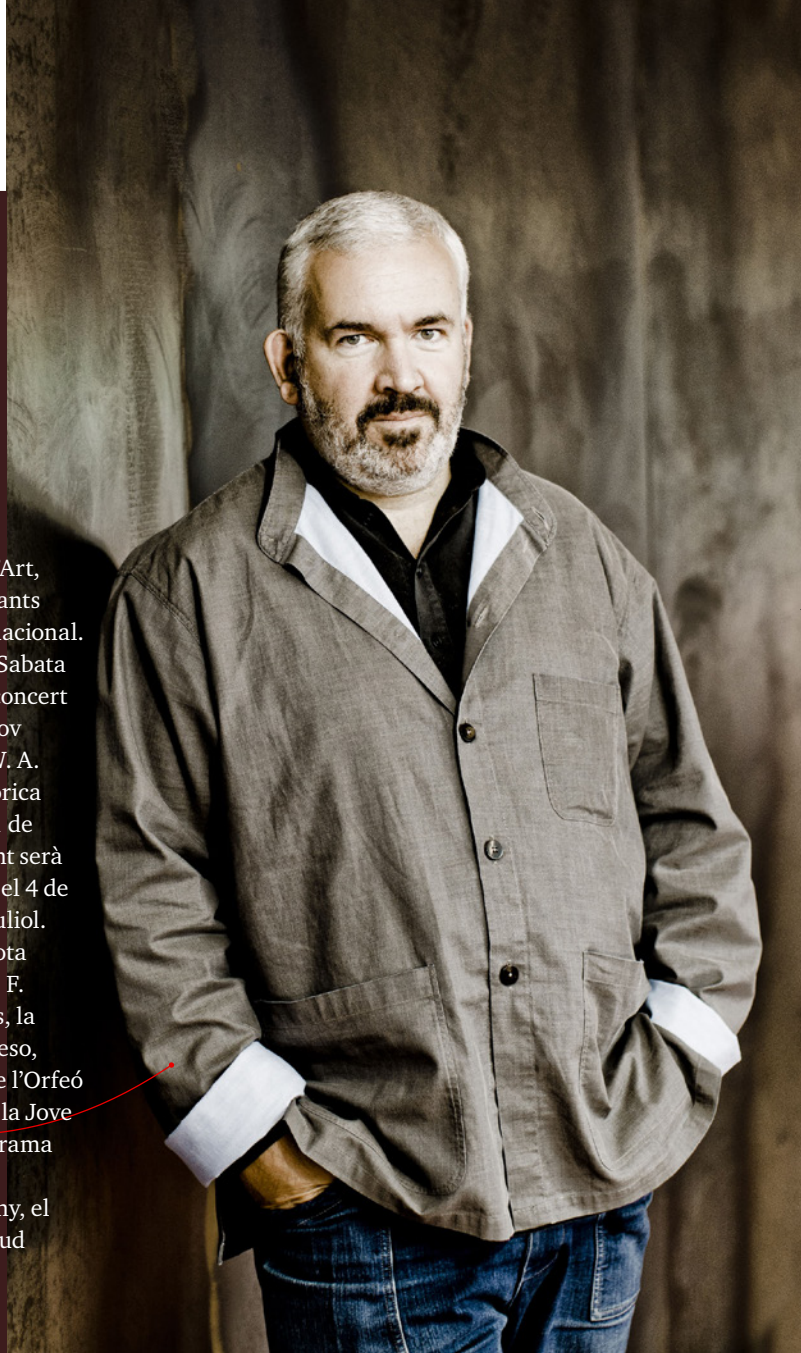
DEL 27 DE JUNY AL 23 DE JULIOL (GIRONA)

WWW.AUDITORIGIRONA.ORG/NITSDECLASSICA

Del 27 de juny al 23 de juliol el claustre de la Catedral, el Museu d'Art, l'Auditori de Girona, el monestir de Sant Daniel o Sant Pere Galligants acullen propostes destacades del panorama musical català i internacional. Un exemple serà el triple concert que el contratenor català Xavier Sabata interpretarà el 19 de juliol a tres espais diferents de la ciutat, o el concert de la violinista Isabelle Faust acompanyada per Alexander Melnikov els dies 13 i 14 de juliol amb les *Sonates per a violí i pianoforte* de W. A. Mozart. Amb gran delicadesa, sensibilitat i una interpretació històrica acurada, l'Ensemble Dialoghi presentarà el seu programa el dia 11 de juliol, amb Josep Domènech a l'oboè. No menys delicat i interessant serà el concert interpretat pel tiorba i guitarrista barroc Rolf Lislevand el 4 de juliol i el recital per a arpa sola de José Antonio Domené el 21 de juliol.

A nivell orquestral i coral destaquen Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de **Marc Minkowski**, presentant diverses obres de G. F. Händel el dia 18 de juliol, així com dues joves orquestres catalanes, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, dirigida per Manel Valdivieso, acompanyada pel Cor Infantil de l'Orfeó Català i el Cor de Noies de l'Orfeó Català interpretant la *Simfonia núm. 3* de G. Mahler el 9 de juliol i la Jove Orquestra de les Comarques Gironines el 23 de juliol amb un programa basat en A. Dvořák i F. Schubert.

Altres convidats d'honor són el baríton Benjamin Appl el 27 de juny, el violoncel·lista Jean-Guihen Queyras i el pianista Alexandre Tharaud el 30 de juny i el tenor Reinoud van Mechelen el dia 2 de juliol.

FESTIVAL DE JAZZ L'ESTARTIT

DEL 14 DE JULIOL AL 6 D'AGOST (L'ESTARTIT)

WWW.FESTIVALDETORROELLA.CAT

Del 14 de juliol al 6 d'agost el passeig Llevantina de l'Estartit acull un interessant elenc d'artistes disposats a dotar la població costanera de ritmes del jazz, el blues i el soul, entre d'altres. Començarà amb Jack Broadbent i el seu inconfusible estil d'*slide guitar* obrint la porta a les reconegudes figures internacionals que visitaran aquest escenari. És el cas, per exemple, de la cantant nord-americana **Madeleine Peyroux** amb la seva veu personalíssima i càlida el 15 de juliol i de l'estrella Kandance Springs el dia 21 de juliol, com també cal fer esment del saxofonista britànic Ray Gelato amb el seu domini tècnic i les seves capacitats expressives i teatrals, que el converteixen en un veritable *showman*, el 5 d'agost.

El jazz català serà igualment present amb el Marco Mezquida Trio el 5 d'agost i un directe carregat d'intel·ligència, sentiment i expressivitat.

FESTIVAL CASTELL DE PERALADA

DEL 6 DE JULIOL AL 17 D'AGOST - WWW.FESTIVALPERALADA.COM

Com cada estiu, Peralada es vesteix de gala amb el seu Festival Castell de Peralada: del 6 de juliol al 17 d'agost, aquest any arriba a la 31a edició. Per primera vegada la dansa en serà la protagonista obrint i tancant el Festival.

Així, l'encarregada de donar el tret de sortida és la companyia suïssa Béjart Ballet Lausanne, que els dies 6 i 7 de juliol estrenarà un espectacle propi dedicat a la memòria del coreògraf Maurice Béjart, fundador de la companyia el 1987.

Els dies posteriors serà el Malandain Ballet Biarritz amb l'espectacle *La bella i la bèstia* de Txaikovski interpretat per l'Orquestra Simfònica d'Euskadi qui mantindrà viva la flama de la dansa actuant el 28 de juliol.

El Festival acollirà els recitals del tenor Gregory Kunde a l'església del Carme, el 6 d'agost, de les sopranos Ainhoa Arteta el 4 d'agost, de **Pretty Yende** el 2 d'agost i Júlia Lezhneva el 5 d'agost, a més del debut del pianista

Ignasi Cambra el dia 3 d'agost. *Vaillé que vivre* comptarà amb la presència de l'actriu Juliette Binoche i del pianista Alexandre Tharaud.

L'òpera irromp amb força en l'edició d'enguany amb tres títols operístics. Hi destaca *Madama Butterfly* de Puccini, els dies 7 i 9 d'agost, sota la direcció de Joan Anton Rechi i amb un repartiment de luxe, encapçalat per Ermonela Jaho (Cio-Cio-San), Bryan Hymel (B. F. Pinkerton), Carlos Álvarez (Sharpless), Gemma Coma-Alabert (Suzuki) i el baríton Carles Pachón (príncep Yamadori), juntament amb el Cor del Gran Teatre del Liceu i l'Orquestra Simfònica de Bilbao, dirigida pel jove Dan Ettinger.

Dido and Aeneas de Purcell es podrà veure el 15 de juliol en versió semiescenificada i dirigida pel reconegut director Paul Agnew a la batuta de la 22a Acadèmia Barroca Europea d'Ambronay.

El tercer títol és l'estrena absoluta el 20 de juliol de *La straordinaria vita di Sugar Blood*, la nova òpera del compositor Alberto García Demestres (en portada), en versió de concert.

Un altre debut serà la participació el 8 de juliol de l'Orquestra Nacional del Capitole de Tolosa de Llenguadoc, dirigida pel seu prestigiós director Tugan Sokhiev i la presència de la soprano Irène Theorin.

La clausura del Festival serà a càrrec de la nova companyia cubana de Carlos Acosta, Acosta Danza, el 17 d'agost.

MÉS ENLLÀ DE LA MÚSICA A GIRONA I L'EMPORDÀ

QUÈ VISITAR?

Platges. Cadaqués és amo d'algunes de les millors cales del Mediterrani, com la cala Culip –ideal per fer immersió– i Sa Sabolla –on només es pot accedir a peu o amb barca.

Peratallada. A menys de 30 minuts en cotxe de l'Estartit per la C-31, tot creuant Torroella de Montgrí, es troba el municipi de Peratallada, un dels nuclis més importants de Catalunya pel que fa a arquitectura medieval.

Llotja de Palamós. Veure i viure la venda de peix fresc és una experiència que ja pocs ports catalans ofereixen. Palamós en té tradició i per conèixer-ne la història només cal visitar el museu marítim, al costat de la Llotja.

ON MENJAR?

Antic Casino. A 25 minuts en cotxe des de Platja d'Aro es pot degustar l'arròs de Pals en un restaurant situat al cor del municipi de Pals, tot plegat ben acompanyat d'un vi blanc D.O. Empordà.
www.anticcasinorestaurant.com

Fiego. Dinar en una guingueta tocant la sorra i a peu d'ones és possible al restaurant Fiego, que es troba a la platja Port-Pelegrí de Calella de Palafrugell.

Compartir. Un pica-pica que fusiona modernitat i tradició. Aquesta és la carta de presentació del restaurant Compartir de Cadaqués, que basa la seva oferta gastronòmica en plats per compartir al centre de la taula.
<http://ca.compartircadaques.com>

ON DORMIR?

Can Carbó. Als afores de Peralada i situat entre granges i vinyes, Can Carbó ofereix als seus hostes tranquil·litat i desconexió en una masia del segle XVIII.
www.hoteltancarbo.com

El Molí. A deu minuts en cotxe des de Peralada o Vilabertran, al municipi de Pont de Molins, hi trobem El Molí, un allotjament que destaca per la modernitat de la seva arquitectura enmig d'un tradicional paratge de camp. www.hotelelmoli.es

Hostal Empúries. Encarat a la platja del Portitxol de l'Escala i fregant les ruïnes de la ciutat grega i romana d'Empúries hi ha aquest allotjament que posseeix tota una gamma de serveis de benestar.
www.hostalempuries.com

QUÈ FER?

Itinerari de les sínies. Vilabertran és terra d'una vintena de sínies d'extracció per platines, entre cobertes i descobertes, que descobrirem en un itinerari pels voltants i el centre del municipi.

Camí de ronda. Qualsevol fragment del camí que travessa la Costa Brava posseeix grans paisatges. Hi ha dues opcions per fer-lo a peu: la ruta lineal (de Sant Feliu de Guíxols a Begur) i la circular (que comença i acaba a Girona i recorre tota la costa).

Adreces d'interès

www.girona.cat/turisme
<http://ca.costabrava.org>
www.empordaturisme.com

37è FESTIVAL DE TORROELLA DE MONTGRÍ

DEL 28 DE JULIOL AL 20 D'AGOST (TORROELLA DE MONTGRÍ)
WWW.FESTIVALDETORROELLA.CAT

El primer concert, proposat com a preàmbul del Festival, tindrà lloc el 28 de juliol amb una acurada interpretació de les *Variacions Goldberg*, BWV 988 a càrrec del clavicembalista Benjamin Alard. El diumenge 6 d'agost serà dedicat íntegrament a Monteverdi, amb la interpretació de les *Vespro della Beata Vergine* a càrrec dels ensembles La Fenice i I Favoriti, sota la direcció del reconegut Jean Tubéry. Bach i Telemann, autèntiques columnes de la música barroca, seran interpretats amb aires de celebració per l'Academy of Ancient Music, amb Pavlo Beznosiuk com a director. El nostre intèrpret més internacional, Jordi Savall, al capdavant d'Hespèrion XXI dirigirà i interpretarà el dijous 17 d'agost un programa basat en les músiques d'anada i tornada d'Europa al Nou Món durant els segles XVI i XVII, de bracet dels compositors espanyols Diego Ortiz, Antonio Martín y Coll i Pedro Guerrero, a més de composicions de caire tradicional de l'Amèrica colombina. L'endemà, Vivaldi entrarà en escena gràcies al Soquadro Italiano, companyia que presenta un espectacle que fusiona el concert, la dansa i el teatre, protagonitzat pel ballarí i cantant Vincenzo Capezzuto, tot reinterpretant l'*Stabat Mater* d'Antonio Vivaldi. El Barroc culmina altre cop amb Bach, el diumenge 20 d'agost, en un concert a càrrec

de l'Orquestra de Cambra Amadeus de la Ràdio Polonesa i amb Alessio Baz, Lucille Cung, Marta Espinós i Daniel del Pino al piano.

El piano serà també protagonista de la 37a edició, amb un concert de l'estimat Joaquín Achucarro acompanyat de l'Orquestra Simfònica del Vallès, que interpretaran el *Concert per a piano i orquestra en La menor, op. 16* d'E. Grieg, a més de *Noches en los jardines de España* de M. de Falla: el 29 de juliol.

Grigory Sokolov serà, però, una de les grans estrelles d'enguany. L'extraordinari pianista deixarà un record inesborrable en la seva primera actuació al Festival el 8 d'agost interpretant obres de Mozart i Beethoven.

Les propostes de cambra seran defenses per l'Acadèmia 1750, sota la direcció de Massimo Spadano, interpretant diverses obres de Beethoven i de Mozart el dia 4 d'agost. Des d'Anglaterra, l'Academy of St Martin in the Fields Chamber Ensemble portarà un programa basat en obres de G. Rossini, J. Brahms i F. Schubert el 14 d'agost, mentre que el Cuarteto Quiroga presentarà obres de J. C. Arriaga, R. Halffter i A. Ginastera el 16 d'agost.

El 2 d'agost, els guitarristes Jens Franke i Horgen Skogmo seran els protagonistes d'un concert integral de l'obra per a dues guitarres del torroellenc Josep Ferrer i Esteve.

20è FESTIVAL NITS DE JAZZ A PLATJA D'ARO

DEL 30 DE JUNY A L'1 DE SETEMBRE (PLATJA D'ARO)
WWW.NITSDEJAZZ.COM

El Festival Nits de Jazz a Platja d'Aro arriba a la 20a edició i ho fa potenciant el jazz de qualitat amb artistes locals i internacionals.

El toc d'inici serà el divendres 30 de juny amb un concert de Nova Quartet que ens portarà a transitar pel jazz, el blues i la bossa nova en una experiència plena de senzillesa i sensibilitat musical. El 7 de juliol es presentarà el concert *The Legendary Jazz Orchestra*, que pretén ser un homenatge a la històrica trobada de les dues big bands més cèlebres de tota la història del jazz, l'una liderada per Duke Ellington i l'altra per Count Basie. El 14 de juliol, el baix català Stefano Palatchi, acompanyat d'un magnífic quintet, interpretarà un concert basat en els grans temes del jazz, des d'Ellington fins a Martino, passant per Gershwin o Legrand.

Una de les propostes de més qualitat i autòctona és la que s'hi presenta el 21 de juliol amb el **Marco Mezquida Trio**, una formació potent i emocionant, rica en matisos i estils que presenta arranjaments d'estàndards americans plens de sensibilitat i personalitat. L'elenc català també està representat per la Cotton Club Big Band, el divendres 11 d'agost, i pels Barcelona Gospel Messengers acompanyats de la reina del gòspel britànic, Lurine Cato, el 4 d'agost.

La veu hi tornarà a ser protagonista el 18 d'agost amb l'Anna Luna Quintet, tot fent gala d'una sonoritat i color de gran qualitat.

Les propostes internacionals tenen el seu exponent en el concert del reconegut cantant Anthony Strong el dia 28 de juliol, acompanyat de bateria i contrabaix, per oferir una acurada selecció d'estàndards del jazz i clàssics del swing des d'una perspectiva personal. El swing, de fet, tornarà a ser protagonista el 25 d'agost amb The French Swing All-Stars.

Clouran finalment el festival els Sloppy Beats el divendres 1 de setembre amb ritmes funk combinats amb harmonies del jazz, en un experiment de creativitat presentant un repertori basat en temes propis complementats amb algunes versions.

XXV SCHUBERTÍADA A VILABERTRAN

DEL 17 D'AGOST AL 3 DE SETEMBRE
(SANTA MARIA DE VILABERTRAN)
WWW.SCHUBERTIADAVILABERTRAN.CAT

Aquest any el notable festival dedicat a la figura de F. Schubert celebra 25è aniversari disposat a seguir cercant la bellesa amagada en les seves composicions i inspirada en la naturalesa. Té lloc del 17 d'agost al 3 de setembre i congregarà primeres figures de la música de cambra i de la música clàssica. Enguany hi destaquen els recitals; el primer a càrrec del tenor Ilker Arcayürek acompanyat per Wolfram Rieger el 17 d'agost inaugurant el festival. El baríton Matthias Goerne interpretarà diversos *lieder* de Schumann acompanyat al piano per Alexander Schmalcz el 22 d'agost, i Sarah Connolly, mezzosoprano, interpretarà una sèrie de *lieder* d'Strauss, Zemlinsky i Britten, entre d'altres, el 24 d'agost. També Kate Royal, soprano, acompanyada per Malcolm Martineau al piano interpretarà *lieder* de Schumann, Loewe i Fauré el 25 d'agost, tot teixint el camí per arribar al *Winterreise* de F. Schubert interpretat pel tenor Christoph Prégardien i Malcolm Martineau al piano el 26 d'agost.

Quant a formacions, un clar protagonista és el Quartet Calsals, que hi oferirà concerts els dies 18, 19, 20, 25 i 26 d'agost. Destacarà també la Camerata 432 amb Muriel Cantoreggi al violí i la direcció oferint obres que van de Haydn a Cervelló passant per Mozart i Schubert. Una cita ineludible per als amants de la música de cambra i romàntica en particular.

46è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CADAQUÉS

DEL 4 AL 15 D'AGOST (CADAQUÉS)
WWW.FESTIVALCADAQUES.COM

Al pic de l'estiu, a Cadaqués, l'antiga població de pescadors acompanya les seves nits amb diversos concerts d'estils molt heterogenis. El Festival Internacional de Música de Cadaqués arriba a la 46a edició del 4 al 15 d'agost de 2017.

En el camp de la clàssica, hi destaquen especialment dues propostes: d'un costat *Les quatre estacions* d'A. Vivaldi en coproducció amb el Festival de Música Antiga dels Pirineus i sota la direcció de Joan Espina, el dia 6 d'agost. D'altra banda, l'estrena de l'obra *Sinfosuite Passanelles 20'* de Francesc Llongueras, que dirigirà l'Orquestra de Cadaqués, la Polifònica de Puig-reig, els cors de Cadaqués Canta i el Combo Passanelles el 13 d'agost. En efecte, aquesta composició s'inspira en els sons i ritmes que s'experimenten en el llançament de *passanelles* (petites pedres allisades) al mar de Cadaqués, una tradició que ve de llarg.

Convidats d'honor al Festival són el vocal de jazz Gregory Porter el dia 11 d'agost i la cantautora espanyola Rosario el 15 d'agost, com a cloenda.

La música en català hi serà representada per Joan Miquel Oliver el 5 d'agost i pel concert de Sopa de Cabra el dia 14 d'agost.

LAURA G. GUERRA

7a FESTIVAL DE MÚSICA DEL MONESTIR DE CERVÀ DE TER

DEL 22 DE JULIOL AL 12 D'AGOST (CERVÀ DE TER) - WWW.CERVIAANTIC.CAT

Entre el 22 de juliol i el 12 d'agost té lloc al monestir de Cervà de Ter un festival que apunta a distingir-se entre els seus homòlegs per la senzillesa i, alhora, un programa atractiu.

El Festival de Música del Monestir de Cervà de Ter arriba a la 7a edició amb una proposta que acull figures de gran envergadura, com ho és la pianista Varvara, de musicalitat profunda i delicada, el dia 12

d'agost, tot interpretant un programa basat en obres clàssiques que serà mel per a qui hi assisteixi.

Hi destaca també el jove i virtuós violinista Eric Silberger el dia 29 de juliol acompanyat del pianista català Marc Heredia.

Una altra figura prominent de casa nostra que hi serà present és el violoncel·lista Arnau Tomàs, membre del reconegut internacionalment Quartet Casals. El dia

22 de juliol Tomàs oferirà una suggeridora interpretació de tres *Suites* de J. S. Bach, una obra imprescindible del repertori per a aquest instrument.

El dissabte 5 d'agost serà el torn del jove Trio Fortuny, format per notables intèrprets de la nova generació, com són Joel Bardollet al violí, Pau Codina al violoncel i Marc Heredia al piano, en un programa que ens conduirà a compositors del segle XIX.

PIRINEUS

FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DELS PIRINEUS (FEMAP)

DE L'1 DE JULIOL AL 27 D'AGOST - WWW.FEMAP.CAT

Vinculat a la naturalesa i al patrimoni, el Festival de Música Antiga dels Pirineus arriba amb un programa de gran qualitat.

La Capella de Ministrers, sota la direcció de Carles Magraner presentaran els dies 10, 11 i 12 d'agost un extens programa amb obres de compositors dels segles XV i XVI.

Mara Aranda ens proposa un interessant "concert viatge" titulat *Diàspora*, en el qual interpreta obres anònimes al voltant de la música sefardita del Marroc, Rodes, Sofia i Turquia; serà els dies 13, 14 i 15 d'agost.

El Choeur de Chambre de Namur, sota la direcció de Peter Phillips, presentarà els dies 7 i 8 de juliol, un repertori basat en les obres dels mestres francoflamencs dels segles XV i XVI.

Pel *Cançoner del duc de Calàbria* s'ha decidit l'Acadèmia del FeMAP, sota la direcció de Carles Magraner, en la interpretació d'aquest manuscrit els dies 19 i 20 d'agost.

The Rose Ensemble, sota la direcció de Jordan Sramek, presentarà el 23 de juliol un programa basat en la vida de sant Francesc d'Assís, un viatge a través dels segles XII a XVI.

El tenor John Potter, acompanyat per Ariel Abramovich al laüt, els dies 28, 29 i 30 de juliol interpretarà un programa basat en d'obres de J. Dowland, T. Champion i d'altres compositors i poetes del tombant dels segles XVI i XVII.

Un dels caps de cartell indiscutibles d'aquesta edició del FeMAP és la presència de la mezzosoprano catalana de reconegut prestigi internacional Núria Rial, que amb

l'Accademia del Piacere i sota la direcció de Fahmi Alqhai presenten un repertori inspirat en el Barroc espanyol i particularment en Sebastián Durón i els seus coetanis, els dies 25 i 26 d'agost.

Cal destacar el concert dels dies 8 i 9 de juliol amb l'Orquestra Barroca Catalana sota la direcció de Farran Sylvan James i Tiam Goudarzi, en què interpretaran obres de H. Purcell i Vivaldi, entre d'altres.

La magnificència i bellesa de la música de Händel serà interpretada els dies 17 i 18 d'agost pel reconegut conjunt instrumental Al Ayre Español, sota la direcció d'Eduardo López Banzo, i posteriorment, els dies 18, 19 i 20 d'agost, pel també reconegut organista Juan de la Rubia juntament amb la violagambista Lixsania Fernández, amb un programa basat en els grans compositors per a orgue del Barroc.

I com a cloenda del Festival trobem el clavicembalista Dani Espasa juntament amb la violinista **Lina Tur**, els dies 25, 26 i 27 d'agost.

APROFITANT QUE SOM ALS PIRINEUS...

QUÈ VISITAR?

Das. Tant si anem al Festival de Música Antiga dels Pirineus com al Festival Pau Casals de Prada de Conflent, podem aprofitar per fer una visita a Das, que ofereix l'assentament prehistòric de Sanavastre i l'església neogòtica de Sant Llorenç.

Vilafranca de Conflent. Per viure l'ambient medieval en estat pur.

Arsèguel. Impressionen les vistes a les parets de la serralada del Cadí-Moixeró. I el darrer cap de setmana de juliol, s'hi celebra la tradicional trobada d'acordionistes.

ON MENJAR?

Hípica Germans Bertran. A Prats i Sansor, trobem aquest restaurant de patates fregides i trinxat d'infart.

Er Occitan. Ofereix una carta basada en productes de proximitat.
www.eroccitan.com

ON DORMIR?

Hotel Bernat de So. Total desconexió gràcies a jardins, piscina...
www.hotelbernatdeso.com

Cal Bou Rural Resort. Ofereix tractaments de benestar i relax.
www.calbou.com

QUÈ FER?

Els estanys Gémèna i Gelats. Dins del Parc Natural d'Aiguèstortes, aquest recorregut s'inicia a Caldes de Boí i ressegueix diferents estanys.

Adreces d'interès
www.visitpirineus.com
www.rutespirineus.cat

CATALUNYA ÉS CASA TEUA

Pals - Costa Brava

ACTUALITAT

L'ACIMC, EN DEFENSA DELS DRETS LABORALS DELS INTÈRPRETS

SER MÚSIC A CATALUNYA ÉS DIFÍCIL, NO PER LA MÚSICA EN SI, QUE TAMBÉ, SINÓ PERQUÈ LES CONDICIONS LABORALS DELS INTÈRPRETS SÓN COM UNA MUNTANYA RUSSA PLENA DE PENDENTS PRONUNCIATS I GIRS INSOSPITATS. **TEXT** Marta Porter

L'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica (ACIMC) neix l'any 1991 per millorar la situació legal, jurídica i social dels intèrprets de música clàssica. Actualment engloba també els docents i és l'única associació que defensa, específicament, els interessos professionals dels intèrprets i docents de música clàssica a Catalunya.

Durant aquests vint-i-set anys l'ACIMC ha dut a terme infinitat d'activitats relacionades amb la música, des de la mateixa defensa dels aspectes legals dels intèrprets, motiu pel qual va ser creada, com també la programació de cicles de música propis, com el Cicle Anna Ricci, i col·laboracions amb altres entitats, com el ja consolidat Cicle de Música als Parcs.

Des de l'any 2014, en què una nova junta es va fer càrrec de la direcció –Lluís Rodríguez Salvà (president), Daniel Blanch (vicepresident), Victòria Priante (secretària), Tomàs Maxé (tresorer) i Carlota Ruiz (vocal), amb seu a la fàbrica de creació Fabra i Coats–, l'ACIMC està en un procés de revitalització amb la voluntat de créixer i assolir més socis. “Nosaltres vam agafar el relleu en un moment en què l'ACIMC es plantejava dissoldre's, tot i estar sanejada econòmicament”, explica Lluís Rodríguez. “Fins aleshores havia viscut de la inèrcia de les subvencions, però en un moment de crisi econòmica, ens vam haver de replantejar moltes coses. Moltes associacions van tancar. Les subvencions es donen sempre en funció de l'activitat musical, però la nostra raó de ser és la defensa jurídica dels músics, o sigui que vam fer una mena de tabula rasa. Havíem de decidir començar des de zero i recuperar els valors que ens havien fet néixer”.

A partir d'aquest moment, amb la vista posada al segle XXI, la nova Junta de l'ACIMC posa l'accent una altra vegada en els seus orígens de defensa jurídica dels intèrprets. “Ens hem posat a treballar en un canvi de llei, perquè tal com està ara crea una sèrie d'incompatibilitats als músics. Els intèrprets són considerats treballadors per compte d'altri i dins del règim d'autònoms no hi ha cap epígraf per als intèrprets musicals. En canvi, Hisenda els considera treballadors per compte propi, la qual cosa crea una situació alegal. Els intèrprets normalment no són contractats pels programadors, sinó que els demanen una factura per la feina feta. Al

no poder ser autònoms, es creen una sèrie de cooperatives que els permeten facturar com a servei cultural. Des de l'ACIMC hem fet una proposta de llei al Congrés dels Diputats per canviar tot aquest sistema absurd". Mentre això no s'aprova, l'ACIMC ofereix als seus socis un servei de facturació i acaba fent d'associació sindical sense ser un sindicat.

També s'han elaborat codis de bones pràctiques, es treballa en l'Estatut de l'Artista, i en el Pla Integral de la Música que, després d'anys sense aplicar-se, actualment s'ha aconseguit que sigui "un Pla d'acció vinculant, i nosaltres estem a tres de les cinc taules de treball que s'han creat per vetllar que els acords es compleixin", diu Rodríguez.

La segona línia d'actuació de l'ACIMC és aglutinar l'Associació dins del teixit cultural català. "El sector està atomitzat i cal estar present en els consells assessors de les diferents entitats culturals i musicals del país". En aquest sentit, l'ACIMC va afegir al seu epígraf la paraula Docent, de manera que actualment és l'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica i Docents de Catalunya, per tal que es pugui treballar conjuntament amb el sector educatiu, concretament amb l'ESMUC. L'ACIMC també ha promogut la creació de la nova

SERVEIS DIRECTES DE L'ACIMC

- ◆ Assessorament legal, fiscal i laboral gratuït en un bufet d'advocats experts en matèria musical i arts escèniques.
- ◆ Servei de facturació mitjançant un acord amb Musicat, per tal que tots els socis de l'ACIMC puguin fer ús dels seus serveis sense la necessitat de pagar la seva quota anual.
- ◆ Descomptes en activitats relacionades amb la música

- i la professió artística en general.
- ◆ Directori de socis i difusió del perfil artístic dels socis i de les seves activitats a través del web de l'ACIMC.
- ◆ Actualitat de les novetats musicals i les notícies del sector al blog i les xarxes socials, informació de concerts, cursos, convocatòries, classes magistrals, entitats promotores de concerts, ofertes de feina

- a escoles i conservatoris, etc.
- ◆ Activitats musicals pròpies, com el Cicle Anna Ricci i col·laboracions en altres cicles, com Música als Parcs.
- ◆ Documentació a disposició dels socis per donar a conèixer tant l'evolució com l'estat actual del sector.
- ◆ La quota anual general de 80 euros (40 euros per als menors de 30 anys) és 100% deduïble en la declaració de la renda.

Acadèmia de la Música –el president actual és Gerard Quintana–, que aglutina tots els sectors musicals, des de la música clàssica al jazz, el pop-rock, etc. "La idea és fer un pla de xoc de la música i reclamar als polítics que destinin un 16% del pressupost de Cultura a la música".

La tercera línia d'actuació se centra en la programació de concerts. Així, a més de consolidar el cicle que li és propi –Cicle Anna Ricci–, l'ACIMC col·labora amb el Mercat de Música Viva de Vic i amb el cicle Música als Parcs de l'Ajuntament de Barcelona. I treballa en el seu propi creixement: "Com més socis tinguem, més força tindrem també per defensar els nostres drets i les nostres condicions laborals", acaba Lluís Rodríguez. ➤

La Junta Directiva de l'ACIMC, d'esquerra a dreta: Daniel Blanch (vicepresident), Tomàs Maxé (tresorer), Lluís Rodríguez Salrà (president) i Victòria Priante (secretària).

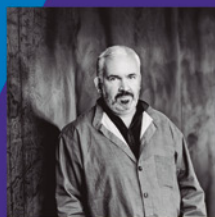
Palau de la Música Catalana Abona't a Palau Bach

Descobreix la nova temporada, t'agradarà!

Abona't ja a partir de 136,50 euros!

Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda a partir del 31 de maig.

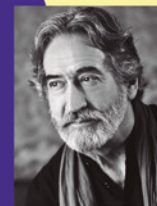
Més informació
Telefon: 902 442 882 / 93 295 72 42
abonaments@palaumusica.cat
taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Marc Minkowski
& Les Musiciens du Louvre
Passió segons sant Mateu

Rinaldo Alessandrini
& Concerto Italiano
L'ofrena musical

Jordi Savall, La Capella Reial
& Le Concert des Nations
El Messies de Händel

Matthias Goerne
& Freiburger Barock
Cantates 56 i 82

Steven Isserlis
Suites núm. 1, 5 i 6

Benjamin Alard, clavecí
Integral per a teclat sol (VI i VII)

Thomas Dunford
Integral per a llaut (II)

ÀNIMA DEL SO

13 i 18 DE JUNY
DIE KLEINE
MEERJUNGFRAU
A L'STAATSOPER
HAMBURG AMB EL
BALLET DE JOHN
NEUMEIER

AQUESTA DONA DE VEU AMABLE I DICCIÓ ATENTA ÉS UNA DE LES PRINCIPALS AMBAIXADORES DEL THEREMIN ARREU DEL MÓN. LYDIA KAVINA VA COMENÇAR A TOCAR-LO AMB NOU ANYS, TOT REBENT LLIÇONS DIRECTES DE LEV THEREMIN, EL SEU INVENTOR.

TEXT Josep Barcons FOTOGRAFIES Georgina Pujós i M. E. Berenguer

LYDIA KAVINA

amb el theremin per l'univers

“Vaig tenir la sort que era cosí del meu avi i ens visitava sovint. Quan em va veure estudiant piano i component, va proposar als meus pares d'ensenyar-me com funcionava el seu instrument.” Així, a mitjan dels anys setanta, va començar una relació de mestre i deixeble que duraria temps amb un home que Kavina descriu amb admiració: “Era una persona absolutament especial i el cap sempre li bullia amb mil idees, i les seves lliçons no van ser mai classes en sentit estricte. Era molt amable, delicat i molt respectuós en la seva manera de parlar. De fet, escoltava més que no pas parlava, i quan ho feia, tenia un sentit de l'humor i una agudesia molt fins. Era tot un cavaller, molt francès: molt galant amb les dones i apassionat pel ball”.

Lev Theremin, efectivament, va ser tot un personatge, i el theremin és només un dels molts invents que van sortir del seu cap. Nascut el 1896 a Sant Petersburg, de pare advocat i mare amb inclinacions artístiques, va estudiar piano i violoncel. A banda dels seus estudis musicals, va cursar física i astronomia a la universitat. I va ser unint les seves dues passions que va arribar a la concepció del theremin, en voler inventar un instrument que no estigués limitat per qüestions mecàniques: “La idea que es pot tocar un instrument sense tocar-lo és totalment revolucionària i conceptualment innovadora”.

Theremin va concebre el seu invent més popular just després de la Revolució Russa, entre el 1919 i el 1920,

en un clima que Kavina qualifica de “gran efervescència cultural” i que Theremin rememora en entrevistes dels anys noranta recordant “l'interès generalitzat per tot allò nou i, sobretot, per les diverses aplicacions que podia tenir l'electricitat, a nivell agrícola, mecànic, de transport i de comunicació”. Davant aquesta paleta d'aplicacions, Theremin va investigar sobre la possibilitat de “crear un ús musical per a l'electricitat”.

DE LA FAMA A L'OSTRACISME

En els seus 97 anys de vida (va morir a Moscou el 1993), Leon Theremin –que Kavina pronuncia a la francesa, a diferència de quan pronuncia el nom de l'instrument, que ho fa a l'anglesa–, va viure'n de tots colors. De ser un físic brillant, reconegut i estimat pel règim soviètic durant els anys vint i trenta, va passar a l'ostracisme més ignominiós. Al cap d'uns anys de treballar al costat de científics com Abram Ioffe o Ivan Pavlov al prestigiós Institut de Física i Tecnologia, el 1927 va ser enviat a Frankfurt, París i Londres per mostrar els seus invents. I d'allà, faria el salt a Nova York, on s'establiria fins al 1938.

Durant la seva estada als Estats Units, Theremin va tenir el seu propi laboratori, va vendre la patent del theremin a RCA per produir-lo industrialment i va establir un estret contacte amb músics com Henry Cowell, Joseph Schillinger o Leopold Stokowski. Però també amb altres personalitats, com Albert Einstein, que Theremin va acollir al seu laboratori veient el seu interès per “la connexió

Lydia Kavina, a Barcelona, mentre toca l'instrument electrònic rus més famós del món.

NA

entre la música, la llum i les figures geomètriques, tot i que no teníem gaire cosa en comú, ja que ell era un físic teòric i jo era un inventor”.

Després de diverses vicissituds intel·lectuals i amoroses, al seu retorn a l'URSS, en el clima de sospita i terror general, va ser processat. I –tot i que no en les pitjors condicions– va ser enviat al gulag, on primer va esdevenir supervisor de presoners construint carreteres i després va ser reubicat en un laboratori amb altres físics. En acabar la purga, va ser “rehabilitat” oficialment el 1956 i va passar anys treballant com a cap de laboratori promovent diversos invents, principalment en el camp de la comunicació i l'espionatge, per acabar pràcticament en l'anonimat d'una petita habitació de conservatori i d'un despatx d'universitat. ➤

THEREMIN, L'INVENTOR

Lev Theremin va inventar altres instruments musicals, que tant Robert Moog (creador dels sintetitzadors Moog) com Max Mathews (pioner de la música per ordinador) han reconegut com a fundacionals i inspiradors:

♦ **El Terpsitone:** una plataforma amb antenes sobre la qual els moviments d'un ballari es transformen en so.

♦ Un prototip de **theremin polifònic** (que feia acords amb afinació natural i que reaccionava a la mirada de l'interpret).

♦ **El Rythmicon:** una caixa de ritmes que va construir als anys trenta, basada en els sons i les proporcions de la sèrie d'harmònics.

♦ Un **teclat electrònic**.

♦ Un **violoncel electrònic** sense cordes (bastant similar a les Ones Martenot), que va impressionar Edgar Varèse i Leopold Stokowski.

♦ **L'llumovox:** que projectava colors en funció de les notes que es tocaven.

♦ Un **generador d'ones greus** pensat per causar un impacte físic en els oients.

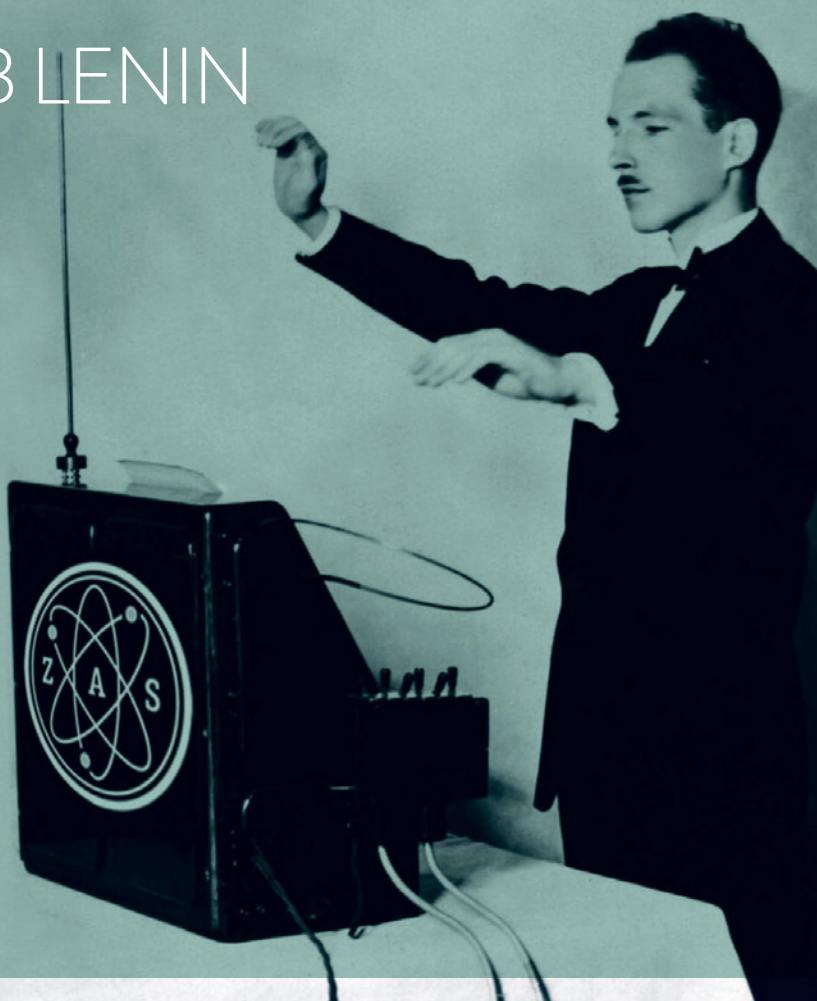
LA TROBADA AMB LENIN

“Vaig mostrar els meus instruments en un gran congrés d'electrònica celebrat a Moscou, que va tenir molt de ressò científic i mediàtic i em va obrir moltes portes a la Unió Soviètica. Fins al punt que Vladímir Íltx Lenin va voler conèixer personalment el que hi havia presentat.

Jo estava molt content de la trobada, i ell va ser molt amable. Vaig ensenyar-los, a ell i als seus col·legues, el sistema de control del meu instrument, que tocava movent les mans en l'aire, i que en aquell moment s'anomenava Thereminvox. Vaig tocar una peça, després de la qual van aplaudir –Vladímir Íltx inclòs, que havia estat observant amb molta atenció. Vaig tocar L'alosa de Glinka, que li agradava especialment, i després dels aplaudiments, Vladímir Íltx va dir que li agradaria tocar-lo.

Es va posar dret, es va apropar cap a l'instrument i va acostar la mà dreta cap a l'antena de l'alçada i l'esquerra cap a la del volum. Vaig agafar-li les mans per darrere i el vaig ajudar. Va començar a tocar L'alosa. Tenia molt bona oïda i notava cap on havia de moure les seves mans per aconseguir el so que volia, apujant o abaixant l'alçada. Cap a meitat de la peça em va semblar que podia moure les mans autònomament. Així que vaig retirar les meves mans de damunt les seves i va completar la peça ell tot sol, amb gran èxit i amb un gran aplaudiment posterior.”

Extret de “Pulling Music out of Thin Air: an Interview with Leon Theremin”

EL SO DE L'INSTRUMENT

Inevitablement, associem el so del theremin amb les pel·lícules de sèrie B en què la Terra és envaïda per alienígenes de tota mena. Però el cert és que el theremin, en si mateix, no sona així, sinó que aquest és només un dels molts possibles efectes sonors que se li poden treure. “El so del theremin depèn de qui el toca i per això és molt idoni per fer música

“LA IDEA QUE ES POT TOCAR UN INSTRUMENT SENSE TOCAR-LO ÉS TOTALMENT REVOLUCIONÀRIA I CONCEPTUALMENT INNOVADORA”

de cambra.” Fins aquí, res de nou, ja que això passa amb la gran majoria d'instruments. Però Kavina continua: “Has de tenir una imatge sonora molt clara al teu cap

abans de començar a buscar aquest so en el theremin. Perquè el theremin no dona cap so per si sol. Si només engegues l'instrument i no fas res, sona com una línia de telèfon”.

Contràriament al que podria semblar, els moviments de l'interpret davant de l'instrument no estan regits per un sistema de coordenades tridimensional seguint uns hipotètics eixos X, Y i Z. “No és que aquí o dos centímetres més enllà hi hagi una nota o una altra, perquè l'instrument no et veu. El que fa és reaccionar a la teva capacitat electromagnètica. Per això, les mans col·locares al mateix lloc, però amb una forma diferent, donen com a resultat una nota diferent.”

Però la complicació no acaba en no tenir contacte físic amb l'instrument ni en no tenir un eix de coordenades clar (i qualsevol que hagi intentat tocar l'instrument, sap com n'és, de capriciosos!): “El theremin és molt sensible. El seu so canvia no sols en funció de la posició i forma de les mans, sinó en funció de la posició general del cos, ja que això fa canviar la teva capacitat electromagnètica. De fet, amb la respiració, el so també ondula [i Kavina fa una u llaaaarga]. Però, òbviament, es pot respirar, ja que constantment es corregeix allò que sona, perquè es manté el so sota control auditiu.”

Lydia Kavina amb l'Orquestra Simfònica del Vallès dirigida per Diego Martín Etxebarria.

La Novena de Beethoven

DISSABTE, 23.09.17 — 18.30 h

Núria Vilà, soprano
David Alegret, tenor
Jordi Domènech, contratenor
Carles Pachón, baix
Cor de Cambra de Granollers
Cor Lieder Càmera
Rosa Torres Pardo, piano
James Ross, director

La Segona de Mahler

DISSABTE, 07.10.17 — 18.30 h

María Espada, soprano
Anna Alàs i Jové, mezzosoprano
Cor Madrigal
Polifonica de Puig Reig
Víctor Pablo Pérez, director

De pel lícula!

Bandes sonores de Pirates
del Carib, Forrest Gump, Titanic...
DISSABTE, 18.11.17 — 18.30 h

Jordi Brau i Lluís Posada, actors
Rubén Gimeno, director

De Gershwin a Guinovart

Concert en Fa de Gershwin i
Musicals de Guinovart
DISSABTE, 02.12.17 — 18.30 h

Albert Guinovart, piano
James Ross, director

Festival de valsos i danses

DISSABTE, 23.12.17 — 18.30 h

James Ross, director

Peer Gynt i

Concert de flauta de Mozart

DISSABTE, 20.01.18 — 18.30 h

Mathieu Dufour, flauta
James Ross, director

**Pere i el llop de Prokofiev
amb Brodas Bros**

DISSABTE, 03.02.18 — 17 h i 19 h

Brodas Bros · Lluç Fruitós, narrador
Pedro Alcalde, director

Rèquiem de Mozart

DISSABTE, 10.02.18 — 18.30 h

Reinhold Friedrich, trompeta
Ana Puche, soprano
David Hernández, tenor
Elisenda Arquimbau, mezzosoprano
Marc Pujol, baríton
Cor Jove del Palau de la Música
Esteve Nabona, director

Bolero de Ravel

DISSABTE, 17.03.18 — 18.30 h

Enrique Lapaz, piano
(Guanyador del Concurs Internacional de
piano Ricard Viñes)
James Ross, director

Bach:

Passió segons sant Joan

DISSABTE, 07.04.18 — 18.30 h

Cor Lieder Càmera i Cors del territori
Xavier Puig, director

Vivaldi:

Les quatre estacions

DISSABTE, 28.04.18 — 18.30 h

Sergey Malov, director i solista
(violí i violoncel *da spalla*)
Cor Madrigal

Beethoven:

l'Heroica i l'Emperador

DISSABTE, 19.05.18 — 18.30 h

Paul Lewis, piano
Victor Pablo Pérez, director

**Petita Rússia de Txaikovski
vs Dr. Zhivago**

DISSABTE, 09.06.18 — 18.30 h

Wolfgang Emanuel Schmidt, violoncel
James Ross, director

**ABONA'T
Simfònics
al Palau**

30 anys de música
i emocions

www.palaumusica.cat · www.osvallescom

Patrocinadors principals de l'OSV

Sabadell
Fundació

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

**Diputació
Barcelona**

Ajuntament
de Sabadell

FLUIDRA

Bardet
Sustainable Mobility Solutions

UMB
The United Business
of Barcelona

MMARESME, SLU
Decolateralge i Segones Operacions

BENVIC

ARMOLTEC
GROUP

ARMOLTEC

ARMOLTEC

EL COMPOSITOR

felix MENDELSSOHN

LA CREATIVITAT D'UN ADMIRADOR DE BACH AMB SENSIBILITAT ROMÀNTICA

AMB VUIT ANYS JA REBIA CLASSES DE COMPOSICIÓ, I AMB DOTZE ESCRIVIA LES SEVES PRIMERES OBRES. CAL DESTACAR L'APORTACIÓ A LA MÚSICA SACRA D'AQUEST COMPOSITOR QUE, COM DEIA ROBERT SCHUMANN, FOU "QUI MILLOR COMPRENGUÉ LES CONTRADICCIONS DE LA SEVA ÈPOCA, I EL PRIMER A RECONCILIAR-LES".

TEXT Jacobo Zabalo • IL·LUSTRACIÓ Roger Pibernat

De Felix Mendelssohn s'ha escrit que, si no fos pels cops de geni de l'obertura del *Somni d'una nit d'estiu*, la *Simfonia Italiana* i el *Concert per a violí*, hauria estat injustament relegat a un segon o tercer rang al costat de compositors com Carl Loewe o Heinrich Marschner. La injustícia s'agreuja a la llum del reconeixement del seu altre gran mèrit: haver recuperat una obra cabdal per a la història de la música i de la religió com és la *Passió segons sant Mateu*. No fou menor la importància de la seva interpretació; interpretació que Nikolaus Harnoncourt distingeix, en qualsevol cas, de la del context original, ja que "el propi Mendelssohn era un músic massa creatiu. Es tractava més aviat d'un trasllat d'aquesta gran obra del Barroc tardà al món sonor del Romanticisme".

La reestrena vuitcentista de l'obra es va fer l'11 de març de 1829, com a resultat d'un interès per la música de Johann Sebastian Bach iniciat temps enrere. Per Nadal del 1823 el jove Felix ja va demanar que li regalessin una còpia de la *Passió segons sant Mateu*. De fet, des dels vuit anys rebia classes de composició –ell i la seva germana Fanny– de Karl Friedrich Zelter, un amant de l'obra de J. S. Bach que havia estat recomanat per la seva tia Sarah Levy. Una referència més en l'estima de la família Mendelssohn envers el creador de Leipzig la trobem en un comentari de la mare de Felix a propòsit del pianisme de Fanny, nascuda "amb els dits per tocar fugues de Bach". La mare –excel·lent pianista– es va encarregar d'ensenyar als seus fills en primera instància, fins que van necessitar l'ensenyament d'un professional com Zelter, amic d'un altre cèlebre conegut de la família: Johann Wolfgang von Goethe.

Felix Mendelssohn havia nascut a Hamburg el 3 de febrer de 1809, però amb dos anys la seva família es traslladà a Berlín, centre cultural summament actiu a l'època. Personalitats d'alçada freqüentaven la casa (Moses Mendelssohn, l'avi, havia estat un far de la Il·lustració) i seguien els progressos del jove prodigi. Les *Simfonies per a cordes*, obres primerenques que no comparteixen numeració amb les cinc obres de maduresa, s'interpretaven davant d'una audiència que imaginem sorpresa. Tot i que

el llenguatge d'aquestes obres no és identificable amb el del creador que arribarà a ser, denoten una habilitat insòlita (Felix les va compondre entre els dotze i els catorze anys). A més, posseeixen algunes de les característiques que retrobem en les seves grans obres, com és la facilitat per a la melodia i una notòria tendència al contrapunt. Altres obres de joventut que confirmen la seva excepcionalitat són l'*Octet en Mi bemoll major*, op. 20 i, encara més cèlebre, l'evocadora obertura de la música incidental per al *Somni d'una nit d'estiu*; peça en què es recrea la màgia de la comèdia de Shakespeare, i s'hi endevina el subtil moviment de les fades, o el jocós i estrident bram de Nick Bottom, convertit en ase.

Però junt amb la vessant més lúdica del Romanticisme –el gust per la real irrealitat del món dels somnis i els desdoblaments–, hem de destacar la contribució de Mendelssohn a la música sacra, que ha estat poc valorada pel

fet de pertànyer a una família d'origen jueu. És lamentable i estrany, ja que la música mateixa dona a entendre el compromís de Mendelssohn amb la fe luterana en què va ser educat. A més, val a dir

ELS ORATORIS PAULUS I ELIJAH SÓN DUES MOSTRES CONTUNDENTS DEL SEU ESTIL COMPOSITIU, POLIFÒNIC I APASSIONAT

que la majoria dels seus manuscrits s'acompanyen de la inscripció *H. d. m. (Hilf du mir, [Ajuda'm], en al·lusió al Senyor)* o –encara més explícit– les sigles *L.E.G.G. (Lass es gelingen, Gott!, [Deixa que succeeixi, Déu!])*. Són els oratoris *Paulus* –en què es narra la conversió de l'apòstol, abans conegut com Saule, perseguidor de cristians– i sobretot *Elijah* –el patriarca veterotestamentari que desafia amb vehemència els veneradors d'altres déus–, dues de les mostres més contundents del seu estil compositiu, polifònic i apassionat.

“La música sacra de Mendelssohn té una faç de Janus, es troba alhora mirant al passat i al futur”, ha escrit Eric Werner, el seu biògraf. Fet que s’evidencia també en certes obres per a orquestra, com ara la *Simfonia Reforma*, commemorativa dels 400 anys de la Confessió d’Augsburg, gràcies a les cites que incorpora: l’*Amén de Dresden*, que farà servir Wagner al *Parsifal*, i l’himne luterà *Ein feste Burg ist unser Gott*. Molt

destacable, en aquest sentit, és la posterior *Simfonia-Cantata Lobgesang* (Cant de lloança), composta per a la celebració de la invenció de la impremta i que narra la metafòrica sortida de les tenebres. De fet, pel seu llenguatge trepidant i creatiu, Robert Schumann el considerarà “el músic més brillant, qui millor va comprendre les contradiccions de la seva època, i el primer a reconciliar-les”. ♪

7 DE JUNY
COR LIEDER
CÀMERA
ELISENDA CARRASCO
MOTETS DE
MENDELSSOHN
A L'AUDITORI

DISCOGRAFIA CLÀSSICA I ACTUAL

♦ *Somni d'una nit d'estiu*.

Otto Klemperer, director. La màgia de l'obra de Shakespeare resplendeix en aquesta lectura pausada, per moments lentíssima, que permet degustar la partitura en les seves in comptables irrisacions. Janet Baker i Heather Harper, en concordança, transporten l'oient. Deliciós el passatge del “Nocturn” amb protagonisme de les trompes, que donarà peu a la celebrada *Marxa nupcial*.

♦ *Cançons sense paraules*.

Javier Perianes, piano. Segons va explicar en una carta, Mendelssohn confiava més en la precisió de la frase musical que en el llenguatge conceptual, qualificat per ell d’“ambigu”. Javier Perianes desentranya el sentit d'aquests jocs ideats per Felix Mendelssohn junt amb la seva germana Fanny a través d'un líric, altament evocador diàleg amb el silenci.

♦ *Elies*. Wolfgang Sawallisch, director. Una lectura clàssica, que roman impertèrrita. El poder del patriarca que dóna títol a l'oratori (Theo Adam, baix) s'amplifica en aquest disc a través de la sumptuositat de l'escriptura orquestral i intervencions corals de gran mèrit. Entre els solistes destaca la soprano Elly Ameling.

♦ *Simfonia-Cantata Lobgesang*.

Christoph Spering, director. Tot i les versions més recents (Chailly, Heras-Casado), la ressenyada difícilment admet comparació per l'excel·lent tractament del cor i la consistència estructural de l'obra, que s'evidencia cíclica. Des d'un dramatisme ben equilibrat, Spering revela els reïssos de la partitura il·luminant el missatge d'espiritualitat luterana.

ROB MOORE (ROH)

❶ L'interior de la Royal Opera House, seu de la companyia reial d'òpera i del ballet reial d'Anglaterra.

❷ Una vista exterior de l'edifici de la Royal Opera House des de Bow Street.

LA ROYAL OPERA HOUSE DE LONDRES

'GOD SAVE THE ROH!'

DEL 21 DE JUNY
AL 15 DE JULIOL
OTELLO (DEBUT
AL ROL DE JONAS
KAUFMANN)

DEL 26 DE JUNY
AL 7 DE JULIOL
MITRIDATE,
RE DI PONTO

Tan britànica com el Big Ben o el te de les cinc, la Royal Opera House Covent Garden (unes èpoques més coneguda com la Royal Opera House i d'altres com el Covent Garden) es manté al mateix lloc, a Bow Street, des que s'inaugurà el 7 de desembre de 1732. S'hi manté, però no impertorbable, ja que la seva història és la història d'Anglaterra, bella i convulsa a la vegada. Ni els dos incendis, ni les dues guerres mundials han pogut esborrar aquest bastió líric que ha iniciat el segle XXI amb més força que mai, tot convertint-se en un dels teatres imprescindibles en la temporada lírica internacional.

VIBRANT COM LA HISTÒRIA D'ANGLATERRA, LA ROYAL OPERA HOUSE COVENT GARDEN S'HA CREMAT EN DUES OCASIONS, HA ESTAT UN MAGATZEM DE MOBLES I UNA SALA DE BALL. ARA ENCARA EL FUTUR AMB ENERGIA RENOVADA.

TEXT Marc Busquets Figuerola

TOT COMENÇÀ AMB LA HISTÒRIA D'UN CAPTAIRE

Després de l'èxit de *The Beggar's opera* de John Gay al teatre Lincoln Inn Field el 1728, el seu propietari, John Rich, tingué una idea que canviaria la història operística de Londres, i de retruc del món: la creació d'un tea-

tre reial. I gràcies als ingressos que li proporcionà aquesta obra musical, que precisament satiritza l'òpera italiana presentant una pastoral amb personatges dels baixos fons, Rich pogué inaugurar el Theatre Royal, Covent Garden –futura Royal Opera House– el 1732 i es convertí així en un dels dos únics teatres de Londres que disposaven de l'ordre reial per representar teatre parlat. L'altre era el Theatre Royal Dury Lane, encara existent a Covent Garden, però que ha tingut una història menys vibrant i que actualment és propietat d'Andrew Lloyd Weber, que hi representa musicals.

No fou fins tres anys més tard de ser construït que es programaren les primeres obres musicals de més importància, servides ni més ni menys que per Georg Friedrich Händel, que fins al moment tenia seu al King's Theater. Així, el mestre estrenà *Ariodante* al Covent Garden un 8 de gener de 1735. Estrena a la qual havien de seguir d'altres, com *Alcina*, *Atalanta*, *Arminio*, *Giustino* o *Berenice*. Tan gran fou la vinculació del compositor amb la casa, que en morir llegà el seu –segons les cròniques de l'època– fabulós orgue a Rich, que el situà en un lloc predominant a l'escenari. Aquest element i tot el teatre desaparegué, junt amb vint-i-tres bombers, en un incendi ferotge l'any 1808.

Més avesats als incendis que actualment, la primera pedra del nou edifici fou col·locada el 31 de desembre del mateix any i només vuit mesos més tard el Teatre reobrí

ROB MOORE (ROH)

WILKINSONEYRE

portes amb una representació de *Macbeth* de Shakespeare. La gestió decidí apujar els preus de les localitats per fer front a les despeses de reconstrucció, fet que causà la ira del públic, tot desencadenant protestes constants durant les funcions fins a aconseguir que tornessin a abaixar els preus.

El 1843 vencé l'ordre reial que donava el monopoli del teatre parlat al Covent Garden i es decidí encarar l'activitat cap a l'òpera i el ballet, tot reformant el teatre i convertint-lo en la Royal Italian Opera: aquesta nova etapa s'inicià amb la representació de *Semiramide* de Rossini. Però aquest somni italià també havia de desaparèixer sota les cendres en un altre incendi el 1856.

EL TERCER TEATRE

L'edifici actual fou encarregat a l'arquitecte Edward MIDDLETON Barry, que el dotà

de l'aspecte actual, tant per dins com per fora i que s'inaugurà el 18 de maig de 1858 amb una representació de *Les huguenots* de Meyerbeer. No fou fins a unes dècades més tard, l'any 1892, que passà oficialment a anomenar-se Royal Opera House, a causa del pes que estava guanyant aquest gènere en la temporada estable.

No obstant això, només hi havia temporada d'hivern i d'estiu i en els períodes lliures s'usava per a qualsevol tipus d'activitat escènica; fins i tot arribà a fer-s'hi cabaret... Però no seria ni de bon tros l'ús més peculiar que es donaria al teatre, ja que durant la Primera Guerra Mundial s'utilitzà de magatzem de mobles, tot reprenent l'activitat operística durant el període d'entreguerres i convertint-se finalment en un saló de ball de caràcter popular durant la Segona Guerra Mundial.

3 Imatge del renovat Floral Hall del Covent Garden, ara conegut com a Paul Hamlyn Hall, un espai per trobar-se i fer una copa abans de la funció.

4 L'auditori de la Royal Opera House té un aforament per a 2.256 persones. El teló és de color carmesí amb ornaments d'or

i pesen prop de tres tones.

5 Detall del passadís que uneix el teatre amb l'escola de ballet més prestigiosa del món, el Royal Ballet.

6 Aquesta temporada al ROH, el director Richard Jones presenta *La bohème*, amb escenografies de Stewart Laing.

A la fi del conflicte hi hagué força pressions perquè l'edifici mantingués aquest ús, però afortunadament els editors Boosey and Hawkes en compraren els drets d'explotació i el destinaren de nou a l'òpera i la dansa; aquesta etapa s'encetà el 1946 portant a escena *La bella dorment* amb la mítica ballarina Margot Fonteyn.

ON ÉS LA LLOTJA REIAL?

Sorprèn que un teatre que gaudeix de l'adjectiu royal no disposi d'una llotja reial. Però la seva gestió ha recaigut en mans privades i la implicació de la monarquia ha estat sempre com a espectadora d'honor. Mirant a l'escenari, la segona llotja de la dreta –la més àmplia– és considerada la "reial", estatus que no impedeix als empresaris de la ROH de vendre-la.

A la dècada del 1830, la reina Victòria i el príncep Albert reservaven la llotja quatre cops per setmana i aquí s'inicià la tradició de canviar les pantalles de les làmpades de sota la llotja, de vermell a crema, perquè la reina no semblés ruboritzada. La reina mare visitava cada any la ROH el dia del seu aniversari fins que complí cent un anys.

AKA 2 (ROH)

CAP AL SEGLE XXI

Als anys vuitanta es començà a parlar d'una reforma integral de l'edifici i s'inicià el procés per aconseguir els fons, ja que cal recordar que al sistema anglosaxó tenen molta importància les donacions privades. El 1996 s'aconseguí aquest capital necessari (176 milions de lliures) i s'iniciaren unes obres de tres anys en què només es mantingué l'auditori i les dependències històriques, mentre que guanyaven l'espai dels edificis adjacents i s'annexionà el Floral Hall, un antic mercat de flors construït amb vidre i ferro també obra del mateix arquitecte que dissenyà el teatre. S'inaugurà de nou amb *Falstaff* el 1999.

No obstant això, en la seva voluntat de mantenir-se al dia, s'està portant a terme una altra reforma, l'Open up Project, amb el qual es vol millorar l'accessibilitat a la ROH, especialment per l'entrada històrica de Bow Street, una mica eclipsada.

Després de la Segona Guerra Mundial la ROH ha viscut la seva etapa més estable, en què grans artistes han contribuït a fer més gran el seu llegat per tal d'encarar el segle XXI amb força, com ho demostra l'aposta per l'òpera de nova composició o la recerca de nous públics. *God save our gracious ROH!* 🎭

ELS HIGHLIGHTS DE LA TEMPORADA 2017-18

- ♦ La propera temporada s'inaugurarà l'11 de setembre amb una nova producció de *La bohème* signada per Richard Jones i dirigida musicalment per Antonio Pappano.
- ♦ Al novembre arribarà *Semiramide* en la nova producció –estrenada a Munic– de David Alden, amb DiDonato, D'Arcangelo, Barcellona i Brownlee.
- ♦ Es veurà una nova *Carmen* per Barrie Kosky –ja estrenada a Frankfurt– i un nou *Lohengrin* dirigit també per Alden i musicalment per Andris Nelsons, amb Klaus Florian Vogt, Kristine Opolais i Christine Goerke.
- ♦ El més interessant arribarà amb Krzysztof Warlikowski i *Des de la casa dels morts* de Janáček, sota la direcció musical de Teodor Currentzis, així com amb l'estrena mundial de *Lessons in love and violence* de George Benjamin dirigida pel propi compositor.
- ♦ Completen la temporada altres produccions de repertori, com *Falstaff*, *Don Giovanni*, *Les vêpres siciliennes*, *Rigoletto* o *Salome*, entre d'altres.

pais convidat
COMUNITAT VALENCIANA

7è FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DELS PIRINEUS

DE L'1 DE JULIOL AL 27 D'AGOST 2017

FEMAP
Festival de Música Antiga dels Pirineus

Packs Turístics

RESERVA EL TEU PACK en un sol clic
Hotel + Entrada a partir 36,10€
www.packsturisticsfemap.cat

Informació i Entrades

www.femap.cat

PROGRAMACIÓ

JULIOL

01/07 02/07	La Seu d'Urgell Berga	CANTS I DANSES DEL LLIBRE VERMELL DE MONTSERRAT Cor Francesc Valls, Magister Petrus i Esbart Dansaire de Rubí
07/07 08/07	Ripoll La Seu d'Urgell	SALVE REGINA Choeur de Chambre de Namur
08/07 09/07	Berga Puigcerdà	VIRTUOSISME I SENTIMENTS Orquestra Barroca Catalana
14/07 15/07	Bagà València d'Àneu	DES DE SEGORB FINS ORIOLA Cor de la Generalitat Valenciana
15/07 16/07	Riner Llívia	¿QUIÉN TE TRAXO, CAVALLERO? Alfred Fernández i Elia Casanova
20/07 21/07	La Seu d'Urgell Berga	DE VOS SOM AMORÓS Ludentum XVI
21/07 22/07	Sort Organyà	MOTETS DE J. S. BACH Cor de Cambra de la Diputació de Girona
22/07 23/07	Tremp Avià	TODOS SE BURLAN DE MÍ! La Sonorosa
23/07	Llívia	IL POVERELLO The Rose Ensemble
26/07 27/07 31/07	La Seu d'Urgell Organyà Sort	Gastrofilm EL SILENCI ABANS DE BACH Portabella
28/07 29/07	Tremp Vilaller	BACH EN FAMÍLIA Cor de Cambra Bach Zum Mitsingen
28/07 29/07 30/07	Guardiola de Berguedà Ordino (Andorra) Estany Gento (La Torre de Capdella)	FROM DOWLAND TO STING John Potter & Ariel Abramovich

AGOST

01/08 02/08	La Pobla de Segur Tremp	Gastrofilm EL SILENCI ABANS DE BACH Pere Portabella
03/08 04/08 05/08	La Pobla de Segur Escalarre (La Guingueta d'Àneu) Riner	VIVALDI QUATRE ESTACIONS Pyrenaeus Ensemble
05/08 06/08	La Torre de Capdella Encamp	MONTEVERDI NEI MONTI VERDI Anna Alàs i Ensemble Daimonion
10/08 11/08 12/08	Bossòst Puigcerdà St. Joan de les Abadesses	EL GRIL Capella de Ministrers
12/08 13/08	Niu de l'Àliga (Alp-Urús-Bagà) Andorra la Vella	JOYÉE DES ELYSÉES Fantasiant
13/08 14/08 15/08	Urús Salàs de Pallars Llanars	DIÀSPORA Mara Aranda
14/08 15/08	La Seu d'Urgell Esterrí d'Àneu	LA VOCE NEL VIOLINO Imaginarium Ensemble
17/08 18/08	La Seu d'Urgell Vall de Boí	I VANNI OCCULTI Al Ayre Español
18/08 19/08 20/08	Estamariu Montardit de Dalt (Sort) Estoll (Fontanals)	BALLEN BARROC. SONATES I DANSES DEL S. XVIII Juan de la Rubia i Lixsania Fernández
19/08 20/08	Berga Tavascan (Lladorre)	CANÇONER DEL DUC DE CALÀBRIA Acadèmia FemAP
25/08 26/08	La Seu d'Urgell Alp	MUERA CUPIDO Accademia del Piacere i Núria Rial
25/08 26/08 27/08	Bourg Madame Ceuró (Castellar de la Ribera) Castell de Mur	LA GIOIA Lina Tur i Dani Espasa

ACCENTS

CLÀSSICA

ANTONIO VIVALDI

Concerti per a due violini

Giuliano Carmignola i Amandine Beyer.
Gli Incogniti. *Harmonia Mundi, 2016*

La confluència d'experimentació i espectacle és característica de l'obra concertant d'Antonio Vivaldi; artífici de

recursos inesgotables, posseïdor d'un llenguatge ben identificable malgrat els *topoi* barrocs dels quals es nodreix. En la versió dels violinistes Amandine Beyer i Giuliano Carmignola, acompanyats sense fissures pel conjunt Gli Incogniti, els concerts per a dos solistes de Vivaldi resplendeixen amb un fulgor admirable. Les qualitats de les seves interpretacions són les esperades: *tempi* vertiginosos, atacs perfectament perpetrats, incisius fins a un grau difícil d'imaginar. Per molt previsible que sigui tot plegat –i recognoscible el llenguatge del venecià–, no deixa de sorprendre la predisposició a la festa, a l'explosió d'alegria i el colorit estrident d'aquestes creacions virtuoses. Podem destacar, per simptomàtic i representatiu, el *Concert en Do major, RV 505* en què la relació dels violins –proliferació de jocs d'ombres i ecos plens d'intencionalitat– fa palesa la dimensió teatral de la música de Vivaldi. El gust per la varietat de diàlegs potser no es trobarà fins al segle següent, en la producció concertant de Mozart (no només en el concert per a dos pianos i per a violí i viola). Si bé en Vivaldi la dimensió simfònica no està arrelada en el sentit clàssic i romàntic, la predominança de les veus cantants –declaració d'intencions, plenament conscient de l'artifici, manifestada en l'altre *Concert en Do major, RV 507*– resulta summament satisfactòria. **Jacobo Zabalo**

CLÀSSICA

ENCUENTRO

Manuel de Falla. Federico García Lorca

Estrella Morente, *cantaora*. Javier Perianes, piano.
Harmonia Mundi, 2016

De Pastora Imperio, passant per La Argentinita (Encarnación López) fins a Estrella Morente, no són poques les *cantaoras* que han incorporat al seu repertori les cançons populars espanyoles de Manuel de Falla i Federico García Lorca, així com també *El amor brujo*. Poques obres tenen, probablement, tantes versions diferents com *El amor brujo*, “gitaneria” posada en

música per Manuel de Falla a partir del text de María Martínez Sierra. Fins a vuit versions va realitzar Falla d'aquesta obra entre el 1915 i el 1925, essent l'última de totes la que es convertiria en ballet en un acte, la més coneguda. I sobre aquestes versions compositives, no són poques tampoc les versions interpretatives de *cantaoras*, cupletistes i sopranos o *mezzos* líriques. En aquest darrer bloc, probablement Victoria de los Ángeles és el màxim referent, per estil, per caràcter, per sentiment. Entre les *cantaoras*, Estrella Morente s'ha fet un espai amb lletres d'or amb aquesta versió que té l'acompanyament pianístic excel·lent de Javier Perianes. Morente no necessita adaptar la seva veu a un estil que traspua *cante jondo* per tots costats, i encara hi afegeix el seu enorme talent i una veu en plenitud de facultats, lliure encara del desgast propi del gènere que li és afí però amb el punt de *quejío* que demana l'obra de Falla. En aquest volum, hi són presents les delicioses *Siete canciones populares españolas* també de Falla i les *Canciones españolas antiguas* de Federico García Lorca, aquestes darreres en una versió d'una inspiració commovedora. Malgrat que s'enyora l'acompanyament orquestral a *L'amor brujo*, per la brillantor de la colorista orquestració del mateix Falla, la interpretació pianística de Javier Perianes al llarg de tot el volum és una autèntica delícia. **Mercedes Conde Pons**

CLÀSSICA

TXAIKOVSKI PER BYCHKOV

The Tchaikovsky ProjectCzech Philharmonic. Dir.: Semyon Bychkov. *Decca, 2016*

Un clar esforç per repensar des de zero l'obra de Piotr I. Txaikovski caracteritza el projecte homònim del director Semyon

Bychkov, que s'inicia en estudi amb l'enregistrament de l'última simfonia que va compondre –l'anomenada *Patètica*– evitant donar per descomptats els tòpics i lectures exageradament edulcorades. És cert que el postromanticisme de Txaikovski s'assembla poc al de contemporanis més eclèctics i avantguardistes, com Richard Strauss o Gustav Mahler. L'admiració que Txaikovski sentia per Mozart refulgeix en un context no gens clàssic, un context en què el *pathos* (passió/sofriment) s'ha instaurat com a baròmetre de la realitat, sentimentalment realitzada. La direcció de Bychkov és sòlida, vehement, però mai es deixa portar pel clixé o les exigències (cosa que semblava que hauria de ser) del guió preestablert. La prestació del conjunt és excepcional en termes globals, amb menció especial a les fustes, que en diversos passatges contribueixen a crear tensió dramàtica sense abundar en l'aspecte més –diguem-ne– lacrimogen de la partitura. Fins i tot els arravataments, en altre temps llegits com a excessos de sentiment arbitraris, apareixen gairebé justificats, en beneficiar-se d'una coherència interpretativa que els atorga un major calat ontològic. Per a alguns oients aquest Txaikovski pot assemblar-se poc a si mateix, a la imatge que n'ha transcendit basada en algunes interpretacions; al mateix temps, però, reconeixem en l'esforç de Bychkov i les magnífiques prestacions de la Filharmònica de Txèquia la voluntat per interpretar la música sola, amb el mínim de prejudicis i d'afeigits possibles. **Jacobo Zabalo**

CLÀSSICA

LUCAS DEBARGUE

Obres d'Scarlatti, Chopin, Liszt i Ravel.Lucas Debargue, piano. *Sony Classical, 2016*

Entre els molts joves prodigis de la interpretació pianística, dotats d'una tècnica sobrenatural –perquè, s'ha de dir, ja no es tracta només de casos aïllats–, el que avui dia escasseja és la sensibilitat, la capacitat de comunicar amb fluïdesa i naturalitat, deixant que les obres respirin i, per si soles, reivindiquin el seu pes específic. És aquest, però, el cas estrany de Lucas

Debargue. Potser la biografia del pianista francès –una formació no gens ortodoxa i intermitent, només de primer nivell a partir dels vint anys!– hi té alguna cosa a veure. Molt lluny de l'exhibicionisme tècnic o l'afectació superficial, en el seu pianisme trobem vigor, vertigen en les arrencades i, sobretot, una inestimable claredat en la digitació. Assumint que les comparacions són sempre inexactes –i a vegades inclús improcedents–, direm que el fraseig de Debargue recorda el d'alguns pianistes mítics, gairebé oblidats en l'actualitat per l'avidesa de novetats i la cada cop més real, inabastable llunyania del passat. Em refereixo –per esmentar-ne només dos– a Dinu Lipatti o Samson François, que destacaren per l'emotivitat continguda de les seves lectures. D'una manera comparable, l'Scarlatti de Debargue resulta subtil alhora que àgil, el seu Chopin sona complexament espontani, i Liszt, inevitablement endimoniat, vibrant, se'ns apareix alhora lletrejat amb un afecte revelador. La transcendència de les visions d'aquest creador, com també la imprevisible flexibilitat d'un Ravel, adquireix un sentit nou i no obstant això perfectament familiar. És un cas estrany, el del jove Debargue. Un present inesperat per a l'oient, un regal que ens connecta amb el passat i ens projecta més enllà. **Jacobo Zabalo**

COL·LECCIÓ PRIVADA

DESCOBRIM "EL TRESOR" DISCOGRÀFIC DE LES PERSONALITATS MÉS RELLEVANTS DEL MÓN DE LES ARTS.

MEZZOSOPRANO

Dame Janet Baker

El segle XX ha donat veus tan importants com les d'Elisabeth Schwarzkopf, Irmgard Seefried, Victoria de los Ángeles, Sena Jurinac, Fritz Wunderlich, Dietrich Fischer-Dieskau, Gérard Souzay o Hermann Prey. I sens dubte un dels noms imprescindibles en aquest firmament és el de Dame Janet Baker: la gran *mezzo* anglesa posterior a Kathleen Ferrier, deixeble de Lotte Lehmann, deixa darrere seu un autèntic llegat discogràfic: *Dido & Aeneas* de Purcell, *Les troyens* de Berlioz, *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, *Rodelinda*, *Ariodante*, *Orlando o Giulio Cesare* de Händel, *La Calisto* de Cavalli, *Così fan tutte*, *Idomeneo* o *La clemenza di Tito* de Mozart, *Werther* de Massenet, *Maria Stuarda* de Donizetti, *Der Rosenkavalier* d'Strauss o *Orfeo ed Euridice* de Gluck, per esmentar només alguns títols.

Nascuda a Yorkshire l'any 1933, Baker ha conreat amb igual d'èxit l'òpera, el *lieder* i l'oratori. Retirada dels escenaris l'any 1989, ha "agafat prou distància del món de la música per mirar de dedicar-me únicament als meus amics". En relació amb els registres que valora com a inoblidables, destaca:

Scarlatti: *Sonata en La menor, K. 54*. Richard Lester.

Nimbus Records

Bach: *Tocata i fuga en Re menor, BWV 565*. Peter Hurford. Decca

Händel: *Water music*. Academy of St Martin in the Fields, Neville Marriner. Philips

Beethoven: *Concert per a piano núm. 5*. Vladimir Ashkenazy, Chicago Symphony, Georg Solti. Decca

Schubert: *Simfonia núm. 9*. Chicago Symphony, Carlo Maria Giulini. Deutsche Grammophon

Vaughan Williams: *Simfonia núm. 5*. Philharmonia Orchestra, John Barbirolli. EMI

I hi ha dos enregistraments importants de la seva carrera:

Cavalli: *La Calisto*. Bowman, Cotrubas, Baker, Cuenod, LPO, Raymond Leppard. Decca

Mozart: *Così fan tutte*. Caballé, Baker, Cotrubas, Gedda, Van Allen, Orquestra de la Royal Opera House de Londres. Colin Davis. Philips.

Sens dubte, les recreacions dels seus *Dido* (en les versions de Purcell i Berlioz) també són referències immortals.

Per **Víctor García de Gomar**.

Descobreix les preferències musicals de 1.200 artistes al seu llibre *¿Y tú que escuchas?*, que té com a gènesi la secció "Col·lecció Privada" publicada a l'«RMC» des del 2011.

ÒPERA

GIOACHINO ROSSINI

Franco Fagioli

Àries i escenes de *Demetrio i Polibio*, *Matilde di Shabran*, *Adelaide di Borgogna*, *Tancredi*, *Semiramide* i *Eduardo i Cristina*. Armonia Atenea Choir. Armonia Atenea. Dir.: George Petrou. Deutsche Grammophon. 4795681 2015. DDD

El contratenor Franco Fagioli protagonitza un dels millors monogràfics consagrats a Rossini dels últims anys. Amb aquesta gravació, Fagioli marca diferències oferint una original selecció que explora el catàleg

rossinià i rescata títols poc coneguts, com *Eduardo i Cristina* i *Demetrio i Polibio*. Tampoc es conforma amb escenes de vocalitat exultant i, més enllà d'una pirotècnia vocal espectacular, hi preval l'expressivitat i elegància d'un cant de frescor sorprenent: la veu és preciosa i homogènia, i el fraseig, d'una delicadesa extraordinària. La lluminositat dels seus aguts i la impecable tècnica li permeten brillar en escenes meravelloses de *Tancredi* i *Semiramide* –títols essencials del catàleg rossinià– i d'obres infreqüents, com la molt interessant *Adelaide di Borgogna* i *Eduardo i Cristina*, amb l'estupenda col·laboració del cor grec.

Fagioli compta amb la complicitat absoluta de George Petrou, un director enamorat dels detalls de l'escriptura virtuosa de Rossini, que el cor i l'orquestra Armonia Atenea subratllen amb un color i una articulació d'increïble transparència i agilitat. Les intervencions del violinista Sergiu Nastasa en *Tancredi*, el trompa solista Costas Siskos en l'escena de *Matilde di Shabran* –amb el baix Petros Magoulas– o del solista de corn anglès Dimitris Vamvas en l'escena d'*Adelaide di Borgogna* són mostres eloqüents del virtuosisme dels instrumentistes del conjunt grec amb instruments d'època. **Javier Pérez Senz**

DIVENDRES I DISSABTES
20.30 h

9/10 juny
SUSANA SHEIMAN
& DUCCIO BERTINI

16/17 juny
ALBERT BOVER
& HORACIO FUMERO

23/24 juny
SMACK DAB

30 juny /1 juliol
THE BLACK BARBIES

7/8 juliol
MARCO MEZQUIDA
& FÈLIX ROSSY

14/15 juliol
POL OMEDES WITH
STRINGS MALLORCA

21/22 juliol
UNDERPOOL 5

28/29 juliol
JOSE CARRA VERSO

4/5 agost
MAYTE ALGUACIL TRÍO FEAT.
ENRIQUE OLIVER

11/12 agost
GUILLEM ARNEDO BAND
& CELESTE ALÍAS

18/19 agost
OUTERSPACE

25/26 agost
MARTÍN LEITON QUARTET

1/2 setembre
SOFIA RIBEIRO QUARTET

8/9 setembre
MICHAEL OLIVERA QUARTET

NITS D'ESTIU A LA PEDRERA

09/JUN
09/SET

CONCERTS DE JAZZ AL TERRAT
MÉS ESPECTACULAR DE GAUDÍ

CONCIERTOS DE JAZZ EN LA AZOTEA
MÁS ESPECTACULAR DE GAUDÍ

JAZZ CONCERTS ON THE MOST
SPECTACULAR GAUDÍ ROOFTOP

Fundació
Catalunya
La Pedrera

www.lapedrera.com | [@PedreraFundacio](https://www.instagram.com/PedreraFundacio)
[#NitsPedrera](https://www.instagram.com/NitsPedrera)

col.labora:
TITIANA
 el Periódico

La Pedrera
Passeig de Gràcia, 92. Barcelona

KIM FOX

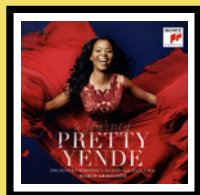

ÒPERA

PRETTY YENDE

A journey

Pretty Yende, soprano. Kate Aldrich, mezzosoprano. Gianluca Buratto, baix. Nicola Alaimo, baríton. Cor del Teatro Municipale de Piacenza. Simfonica Nazionale della RAI. Dir.: Marco Armiliato. Àries i escenes d'òperes de Vincenzo Bellini, Léo Delibes, Gaetano Donizetti, Charles Gounod i Gioachino Rossini. *Sony Classical, 2016*

Magnífic recital de la jove soprano sud-africana Pretty Yende, una de les veus emergents de l'actual panorama operístic que, després de guanyar diversos premis, entre els quals el concurs Operàlia –el 2011 va ser la primera artista guardonada en tres categories del certamen fundat per Plácido Domingo–, està aconseguint importants èxits en

els seus debuts en coliseus com la Metropolitan Opera House de Nova York i l'Opéra de París (2016) i que actuarà aquest estiu al Festival Castell de Peralada. El recital s'obre amb *Una voce poco fa* i inclou la gran escena de la comtessa de *Le Comte Ory* en un molt atractiu programa que recorre una sèrie de títols lligats a la seva curta i reeixida carrera.

La seva veu té un color preciós i, com a soprano lírica lleugera de primera, Yende sap combinar la delicadesa en l'expressió amb una *coloratura* i un registre agut molt brillant. No hi falten escenes de la bogeria tan emblemàtiques com les de *Lucia di Lammermoor* i *I puritani*, en les quals Yende mostra una sensibilitat especial per dotar d'escalfor expressiva les ornamentacions, a la recerca de la veracitat dramàtica del personatge; és a dir, va més enllà de les exhibicions de facultats, i en aquest sentit destaca la seva interpretació de la gran escena de *Beatrice di Tenda*.

Bellini és, sens dubte, un dels seus cavalls de batalla, igual que Donizetti, però en aquest disc aconsegueix un dels millors moments amb la seva intensa interpretació de l'ària del verí de *Roméo et Juliette* de Gounod. Com a curiositat, s'inclou el famós duet de les flors de *Lakmé*, al costat de la mezzosoprano Kate Aldrich, pàgina amb la qual va descobrir l'òpera a Piet Retief, la seva localitat natal, quan tenia setze anys.

Bon nivell en les col·laboracions de Kate Aldrich –Alisa en la *Lucia*, a més del duet de *Lakmé*– i del baix Gianluca Buratto i el baríton Nicola Alaimo en *I puritani*; compleix el cor del Teatro Municipal de Piacenza i la Simfònica Nacional de la RAI sota l'experimentada direcció i la versatilitat estilística de Marco Armiliato, que signa un acompanyament impecable. **Javier Pérez Senz**

CORAL

SERGUEI RACHMÀNINOV

All-Night Vigil (vespers)

Christine Jasper, contralt; Dan Owers, tenor. London Symphony Chorus.

Dir.: Simon Halsey. *LSO Live, 2016*

No són sovintejats els CD integrats per música coral a cappella amb voluntat de projecció àmplia, de gran mercat. Hi ha massa inserida la

idea que el cant coral fins a cert punt no té entitat pròpia per desafiar de tu a tu i en pla d'igualtat les *grands machines* simfòniques, concertístiques o operístiques. Una altra cosa és la seva presència *al costat de...*; en definitiva, amb una certa dimensió complementària.

Per això quan apareix un producte integralment coral, sense acompanyament instrumental i té la transcendència del que ens ocupa, per força ha de merèixer una acollida satisfactòria. Som davant d'una proposta excepcional, enllà de la seva dimensió formal –*cor a cappella*– perquè concentra una intensitat de riquesa extraordinària.

D'antuvi se'ns mostra un compositor, Rachmàninov, allunyat del seu àmbit més conegut: el dels concerts i simfonies d'una vena melòdica epigònica del romanticisme convencional. Aquí el músic, situat als inicis de la Primera Guerra Mundial i a la seva Rússia prerrevolucionària, es gira vers la música de l'Església ortodoxa de seu país, i li ret homenatge en una composició que segueix el cicle litúrgic de les vespres. I ho fa seguint fidelment les seves directrius, començant per l'absència d'acompanyament instrumental i seguint els quinze cants que conformen l'esmentat cicle litúrgic. Alhora remarca l'expressivitat oral, la paraula eixuta, i sense, per altra banda, renunciar a un melodisme de gran volada, però d'una profunda intensitat i càrrega litúrgica. És música religiosa però s'eleva vers els dominis de l'absolut musical.

El London Symphony Chorus que dirigeix Simon Halsey –actual director de l'Orfeó Català– des de fa quatre anys, se'ns mostra com un instrument sense fissures, massís però alhora ric en matisos, en domini dels diversos clímaxs que imposen els diferents cants. **Jaume Comellas**

CONTEMPORÀNIA

IVÁN FISCHER

Composer's Portrait 1.

Obres d'I. Fischer. *Channel Classics*, 2016

Iván Fischer, que ens ha enlluernat al capdavant de la Budapest Festival Orchestra, forma part del grup d'intèrprets –en el

seu cas, excel·lent director de conjunts simfònics– que no es conforma amb la més habitual professió. En aquesta gravació demostra ser l'autor de peces per a conjunts diversos, algunes minimalistes i d'altres que requereixen més recursos instrumentals i vocals. Són composicions que dialoguen amb la tradició, i puntualment fusionen estils, amb al·lusió a referents intel·lectuals com Spinoza (de qui Fischer agafa certs textos). Les peces reunides suposen una interessant presa de contacte amb la vessant més desconeguda del director hongarès. **Jacobo Zabalo**

MODERNA

TOTI SOLER

Transparències

Obres de Toti Soler, guitarra. *To Produccions*, 2016

El títol del CD no enganya, i Toti Soler es mostra amb total transparència. Harmonies estàtiques, paisatges encalmats en una successió de vuit temes que –si no s'hi està atent– passen de l'un a l'altre gairebé sense solució de continuïtat. Soler es presenta sol amb la seva guitarra dialogant amb el silenci, les ressonàncies

i les repeticions, i on de tant en tant apareixen uns ocellets de dicció empordanesa, com els que deu sentir al seu retir de Palau-Sator.

L'àlbum és un pas més en la destil·lació a què Soler ha anat sotmetent la seva música, essencialitzant-la, depurant-la, perquè aparegui, en canvi, la creació d'un estat que invita a la meditació, a l'assumpció del temps vital propi. Ressonàncies passades pel sedàs de Satie, de Mompou, de Paco de Lucía, en una atmosfera quasi contemplativa que és una invitació a abandonar el temps apressat que avui se'ns imposa. Una guitarra que il·lumina, que s'aparta del *mainstream* i que –com ja deia el seu bon amic Vicent Andrés Estellés– és “tota de llum i de tendresa, de delicadesa, d'aigua”. **Josep Barcons**

10 juny 2017, 21.30 h

COR VIVALDI

Josu Elberdin, Albert Guinovart
Director: Òscar Boada

8 juliol 2017, 21.30 h

ENSEMBLE O VOS OMNES

Carissimi, Charpentier, Lotti
Director: Xavier Pastrana

12 agost 2017, 21.30 h

ORQUESTRA DE CAMBRA DE GRANOLLERS

De Vivaldi a Piazzola
Concertino - director: Corrado Bolsi

9 setembre 2017, 21.30 h

COSMOS QUARTET

Haydn, Bartók, Mendelssohn
Helena Satué, violí; Bernat Prat, violí;
Lara Fernández, viola; Oriol Prat, cello

Reserva d'entrades i abonaments: www.brufaganya.cat
Més informació: amicssantmagi@tinet.cat

NITS MUSICALS BRUFAGANYA

6è FESTIVAL D'ESTIU

SANTUARI DE SANT MAGÍ DE LA BRUFAGANYA
Pontils - Baixa Segarra / Conca de Barberà
GPS: 41° 29' 04.0" N 1° 26' 56.5" E

Organitza:

Associació Musical la Brufaganya

Patrocinen:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Tarragona

Pontils

Col·laboren:

Parròquia
de Sant Magi
de Rocamora

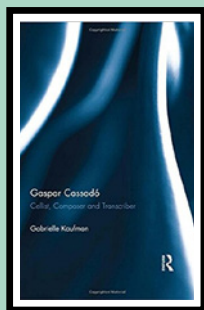
LA VEU

LLIBRE

GASPAR CASSADÓ

Cellist, composer and transcriber

Gabrielle Kaufman. 280, pàgines. Londres & Nova York.
Routledge, 2017

El desembre de l'any passat es commemoraven cinquanta anys de la mort de Gaspar Cassadó (1897-1966) i la millor manera de fer-ho ha estat amb aquest assaig de la violoncel·lista Gabrielle Kaufman, que ha publicat a partir de la tesi doctoral que va presentar a la Universitat de Birmingham el 2013, després de molts anys d'investigació que l'han portada a ser de les poques persones al

món que hagin pogut accedir a l'arxiu documental d'aquest músic que es troba a la Universitat de Tamagawa a Tòquio. Aquest estudi en anglès ha estat publicat per la prestigiosa casa editorial Routledge d'Anglaterra, cosa que li dona la projecció internacional que mereix aquesta figura i que ens permet conèixer amb detall l'anàlisi que ha realitzat Kaufman de Cassadó com a compositor, com a autor de transcripcions per al violoncel i com a intèrpret de les seves composicions, amb un catàleg que arriba a les 59 obres, des de simfòniques fins a violoncel sol i per a altres instruments. També inclou la llista de les transcripcions que va fer d'altres obres per a violoncel, amb un total de 84 peces, en les quals trobem obres de Debussy, Chopin, Brahms, Bach, Mozart, Schubert o Strauss, per esmentar-ne algunes. El llibre es completa amb una discografia molt extensa i bibliografia.

El primer capítol fa una introducció biogràfica de Cassadó, en la qual podem descobrir noves dades de la seva vida i de les seves relacions musicals, sobretot a París i a Florència els anys de joventut, quan estudiava amb Casals i es va fer amic d'Alfredo Casella, i quan es va establir a Itàlia amb la pianista Giulietta Gordigiani, vídua del banquer i mecenes Robert von Mendelssohn de Berlín. Kaufman també dedica un capítol a la tradició violoncel·lística catalana, de la qual Cassadó és un dels exponents més importants i el contextualitza en el violoncel del segle XX, al costat de figures com Feuermann i Piatigorsky. En els capítols centrals, Kaufman exposa la seva anàlisi del compositor, arranador i intèrpret amb nombrosos exemples de les seves obres. La tesi de Kaufman s'atura especialment en les seves transcripcions, com la que va fer de la *Rapsòdia hongaresa núm. 2* de Liszt o l'*Estudi op. 25* de Chopin, sobre les quals aporta molta informació i les compara amb diverses fonts i autors. Es tracta, doncs, d'un estudi acadèmic molt elaborat que ajuda a perfilar encara més l'aportació musical de Gaspar Cassadó, que encara tenim massa esborrada. **Mònica Pagès**

LLIBRE

PEDAGOGIA DE LA INTERPRETACIÓ

El gesto expresivo del pianista. El espíritu del directo

Albert Nieto. 256 pàgines. Barcelona.
Editorial Boileau, 2016

Autor de quatre llibres de tècnica pianística (el llibre dedicat a la digitació és una referència absoluta per a la interpretació), el pianista i pedagog Albert Nieto ens apropa amb un llibre extensísim (256 pàgines),

completat amb 530 referències de vídeos en línia, dedicat a la gestualitat pianística des del punt de vista de l'expressió.

El gest comprès com un senyal comunicatiu i pensat per a estudiants i pianistes professionals –i que té com a complement un llibre ja redactat i titulat *El gesto expresivo del músico o cómo disfrutar de un concierto*, dirigit a melòmans i aficionats a la música– ha estat el nou punt de mira de qui és actualment professor especialista de piano al Conservatori Superior de Música de Castella-la Manxa.

El llibre il·lustra la posada en escena del pianista, la manera de sortir a l'escenari, com fer comprensible el ritme quan les notes van a contratemps, com afrontar els finals de frase o la realització dels *crescendos* –entre multitud d'aspectes pianístics–, tot sota una clarificadora explicació del gest per assolir el millor resultat musical.

Pianistes com Pollini, Argerich, Schiff i tantes altres celebritats són citats en el llibre, en què un extensísim ventall d'exemples extrets del repertori serveixen per explicar aquest gest imprescindible per a l'obtenció de la sonoritat més adient.

El llibre suposa un material de consulta per als pianistes i una nova eina pedagògica de primer ordre que ens brinda Albert Nieto amb la seva claredat i minuciositat descriptiva.

Lluís Trullén

MÚSICA ENCREUADA

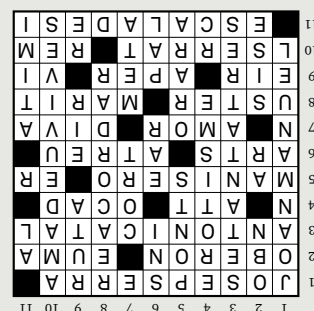
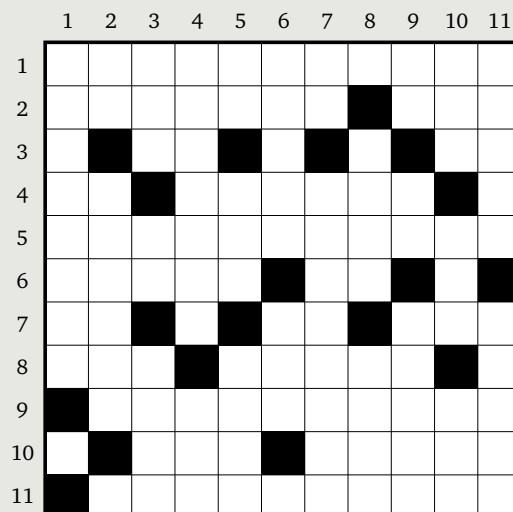
Horizontals

1. Sense ell, la ballada de sardanes no comença. | **2.** Solo de flabiol. Unitat de mesura del flabiol. | **3.** Saderra, Saló o Serra. A mig to de Si. Re major. Pont del contrabaix cap per amunt. Llonguet, baguet o xapata. | **4.** Gos. Instrument de la cobla. Nin-non, nina. | **5.** Clarinetista català (nom i cognom enganxats). | **6.** Dolenta, mesquina, menyspreable. A un to de Do. Una batuta. | **7.** Nen consonàntic. Serpentó. Cantes vocàlicament. Sonoritat típica al Palau entre els moviments d'una simfonia. | **8.** Els músics d'un septet. Adornar la melodia. Mi major. | **9.** Els dos músics de la cobla de la fila del darrere a l'esquerra (que pugen per l'11 vertical). | **10.** A la tarda, la canalla va a la plaça a ballar la sardana catalana. Mires sense límits. Instrument de la cobla. | **11.** L'interpreta el flabiol abans de la repetició dels llargs de la sardana.

Verticals

1. Instruments de la cobla (plural). Balla, balla, a la tarda, a la plaça, la sardana. | **2.** Elena la consonàntica. Instrument de la cobla (cap amunt). Do major. | **3.** Associació de tenoristes disfuncionals. Dues batutes. Segona part del minuet. | **4.** Compositor i director català, autor –també– de música per a cobla. Part final del fiscorn. | **5.** Miol il·limitat. Fer-la sense fe. Del dret no ho diu i del revés, m'espanta. | **6.** El que escolta la música. Arpa escuada. Ruera, Rigau o Riumalló. | **7.** Alt, però escapçat. És ella, la que dona títol a la sardana montserratina d'Antoni Carceller. | **8.** La major. Embut, cap amunt i escuat. Gairebé s'atipa. | **9.** Carnet d'identitat de l'ordinador. Nota vocàlica. Grup ètnic o social. | **10.** Estil musical marí. Opinió sense fumar-ne. Societat Lírica de Navarres. | **11.** Desprengui sonoritats subtils. Alimenten el músic quan és nadó (familiament i cap amunt).

Núm. 357

Solucions
Núm.356

per Eduard
V. Patsi

Palau de la Música Catalana Abona't a Palau Piano

Descobreix la nova temporada, t'agradarà!

Abona't ja a partir de 196 euros!

Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda a partir del 31 de maig.

Més informació

Telefon: 902 442 882 / 93 295 72 42

abonaments@palaumusica.cat

taquilles@palaumusica.cat

www.palaumusica.cat

Piotr Anderszewski
Chopin per uns dits polonesos

Khatia Buniatishvili
Els sons de les nacions

Albert Guinovart
Els compositors pianistes

Elisabeth Leonskaja
Les tres darreres Sonates de Beethoven

Igor Levit
Del Clar de Lluna a les Diabelli

Grigory Sokolov
Més d'una dècada amb un mite

Rafał Blechacz
Mozart, Beethoven, Schumann, Chopin

Jean-Efflam Bavouzet
El sortilegi de Debussy

CATALUNYA MÚSICA

TRANSMISSIONS EN DIRECTE

MATTEO VECCHI

JUNY

Divendres 2 de juny

De les 20.03 a les 22.00 h (en directe)

Liederhalle d'Stuttgart

TEMPORADA DE L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DE LA RÀDIO DEL SUD-OEST D'ALEMANYA (SWR) 2016-17

Robert Schumann: *Manfred*, obra, op. 115. Ludwig van Beethoven: *Concert per a violí i orquestra en Re*, op. 61. Robert Schumann: *Simfonia núm. 2 en Do*, op. 61.

Thomas Zehetmair, violí. Orquestra Simfònica de la Ràdio del Sud-oest d'Alemanya SWR.

Dir.: Philippe Herreweghe. (90m)

Dijous 15 de juny

De les 20.30 a les 22.00 h (en directe)

Palau de la Música Catalana

PALAU 100 - TEMPORADA 2016-17

"L'OBC i la pianista Gabriela Montero" Isaac Albéniz: *Catalonia*. Jordi Cervelló: *Concerto di maggio* (estrena). Xavier Montsalvatge: *Desintegració morfològica de la Xacona de J. S. Bach*. Enric Granados: *Torrijos* (estrena).

Gabriela Montero, piano. Cor Madrigal. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC).

Dir.: Kazushi Ono. (80m)

Dimecres 21 de juny

De les 20.30 a les 22.30 h

(en directe)

Palau de la Música Catalana

PALAU 100 - TEMPORADA 2016-17

Wolfgang Amadeus Mozart: *Simfonia núm. 39, en Mi b, KV 543*. *Simfonia núm. 40, en Sol m, KV 550*. *Simfonia núm. 41, en Do, KV 551, "Júpiter"*. Le Concert des Nations.

Dir.: Jordi Savall. (90m)

Dilluns 26 de juny

De les 20.00 a les 23.30 h (en directe)

Gran Teatre del Liceu

TEMPORADA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU 2016-17

Wolfgang Amadeus Mozart: *Don Giovanni*, *dramma giocoso* en dos actes. Mariusz Kwiecień, Eric Halfvarson,

Carmela Remigio, Dmitry Korchak, Miah Persson, Simón Orfila, Valeriano Lanchas i Julia Lezhneva. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu.

Dir.: Josep Pons. (180m)

JULIOL 2017

Dissabte 15 de juliol

De les 20.00 a les 22.00 h (en directe)

Església del Carme de Peralada

FESTIVAL CASTELL DE PERALADA 2017

Henry Desmarest: *Didon*, òpera tràgica (extractes). Henry Purcell: *Dido i Enees*, òpera en tres actes.

22a Acadèmia Barroca Europea d'Ambronay. Kerstin Dietl, Aurora Peña Llobregat i Deborah Cachet,

sopranos. Alberto Miguélez-Rouco, Jonas Descotte i Clément Debievre, contratenors. Étienne Duhil De Bénazé, tenor. Jean-Christophe Lanière i Renaud Bres, baixos barítons. Conjunt Repicco.

Dir.: Paul Agnew. (100m)

Dimarts 18 de juliol

De les 20.00 a les 23.10 h (en directe)

Gran Teatre del Liceu

TEMPORADA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU 2016-17

Giuseppe Verdi: *Il trovatore*, òpera en quatre actes. George Petean, Tamara Wilson, Ekaterina Gubanova, Yonghoon Lee i Marco Spotti. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu.

Dir.: Daniele Callegari. (160m)

DAVID IGNAZEWSKI

SUBSCRIU-TE

I GAUDEIX DE LA MILLOR INFOR- MACIÓ MUSICAL I DE DESCOMPTES EN CONCERTS

20€
PER UN ANY
(PAPER)

10€
PER UN ANY
(DIGITAL)

25€
PER UN ANY
(PAPER + DIGITAL)

**REVISTA
MUSICAL
CATALANA**

WWW.REVISTAMUSICAL.CAT

Els abonats als cicles de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música gaudeixen d'un 30 % de descompte en el preu de subscripció a la *Revista Musical Catalana*. D'altra banda, els subscriptors de la *Revista Musical Catalana* tenen dret a un 20 % de descompte en la compra de dues entrades per concert a les taquilles del Palau de la Música Catalana, per als següents cicles de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música de la temporada 2017-18: Palau Grans Veus, Bach, Piano, Cambra, Simfònics, Tardes, Cantates de Bach, Cicle Coral, Cicle Cor de Cambra del Palau, Concert de Sant Esteve, Intèrprets Catalans, Concerts Familiars, El Primer Palau, Orgue al Palau, Estiu al Palau, ECHO Rising Stars i ONCA.

Més informació: www.revistamusical.cat/subscripcions

CARME RIERA ~ ESCRITORA

“LA MÚSICA ESTÀ PRESENT DE FORMA CONSTANT A LA MEVA VIDA”

Quan era petita, gràcies al seu pare, i ara perquè el seu marit porta la música allà on va, la seva quotidianitat sempre ha estat plena de notes i melodies. Aquesta escriptora mallorquina, membre de la Real Academia Española des de l'any 2012, es declara enamorada, entre d'altres, de Chopin.

TEXT Sílvia Díez • FOTOGRAFIA Carme Riera

Carme Riera, Premio Nacional de Literatura 2001 i Premio Nacional de las Letras Españolas 2015, entre altres reconeixements a la seva carrera com a escriptora, és també una gran amant de la música. “No en sóc una experta, però estimo molt la música i la música sempre ha estat vinculada a la meva vida d’una manera o altra. Els meus primers records «musicals» són les classes de cant que rebia el meu pare a casa quan jo era petita. Les hi donava un tenor mallorquí que es deia Joan Nadal. El meu pare tenia molt bona veu i cantava molt bé, però jo recordo que li deia: «Pare, no cantis!». Devia tenir uns quatre anys i trobava que cantava molt fort i em feia por. Durant la meva infantesa a casa sempre s’escoltava òpera i les àries de La traviata formen part d’aquell temps. I ara el meu marit, que com el meu pare és un gran melòman, també omple la vida quotidiana d’òpera i música clàssica”, explica.

SÍLVIA DÍEZ: ¿I vas rebre classes de música, de petita?

CARME RIERA: Van veure de seguida que era inútil. No tinc ni l’oïda ni la veu del meu pare; la veritat és que em feien fora de tots els cors. Els meus fills sí que han estudiat música. Crec que la música és molt important en l’educació dels infants. La música és un llenguatge universal que et transporta a altres realitats i dona transcendència a la vida. T’aporta emocions extraordinàries, et commou, tot això no s’ha de deixar perdre.

SD: ¿Ecoltes música per canviar el teu estat d’ànim?

CR: Jo no puc escriure amb música, perquè només em concentraria en la música i no en el text. Però moltes vegades escolto música precisament perquè tranquil·litza l’esperit i t’aïlla dels problemes del món.

SD: Quines peces et commouen més?

CR: Em commouen extraordinàriament peces com, per exemple, els *Preludis* de Chopin. Quan escolto alguns *Preludis* – potser perquè són de Mallorca –, especialment el 15, també conegut com “la gota d’aigua”, que escriu una nit de pluja a la Cartoixa de Valldemossa, em trasllado a aquell hivern en el qual Chopin i George Sand van viure a allà l’any 1838-1839 i em sembla sentir el misteri de la pluja copsada per Chopin. També, ja que hem parlat de Mallorca, m’agraden molt les simfonies de Miquel Marquès, un compositor mallorquí important i injustament oblidat. També Franz Liszt em transporta. Com veus, tot és música més aviat romàntica. M’emo-

ciona l’“Adagio” de la *Simfonia núm. 8* de Bruckner, la *Batalla imperial* de J. B. Cabañilles, una peça d’òrgue. L’òrgue m’encanta. I hi ha un àlbum de peces per a piano de José de Nebra, un compositor del segle XVIII que trobo meravellós. Es diu “Desde el silencio”, i toca Moisès Fernández Vía.

SD: Però no sempre tries tu la música, oi?

CR: No. La veritat és que la majoria de vegades no sóc jo qui tria la música, sinó que és la música que em ve a mi, perquè és sobretot el meu marit qui té una col·lecció de discos de música amb diferents versions de les mateixes peces i qui la porta allà on anem. Jo no arribo com ell a distingir entre els intèrprets i m’està bé qualsevol versió. Però a casa sempre hi ha música, i al cotxe també, perquè el meu marit sintonitza Catalunya Música.

SD: ¿Potser hi ha alguns directors d’orquestra que t’agraden més que d’altres?

CR: Gustavo Dudamel sempre em transporta i, a més, ha aconseguit socialitzar la música, una fita que em sembla molt lloable. També és fantàstic Ataúlfo Argentina. I per descomptat el gran Karajan.

SD: ¿Vas al Festival Internacional Chopin, a Valldemossa?

CR: Sí. M’encanta anar-hi. Resulta preciós escoltar música de Chopin en el meravellós marc de la Cartoixa de Valldemossa.

SD: ¿Vas a molts concerts?

CR: Sempre que puc, però sobretot anem a veure òpera. La darrera vegada que vaig anar al Palau de la Música, tot just fa un parell de dies, fou per escoltar Cecilia Bartoli, la mezzosoprano italiana, i vaig gaudir molt, perquè va cantar peces del segle XVIII que jo no coneixia. És una cantant que comunica moltíssim amb la seva vitalitat desbordant. L’acompanyava al piano el compositor mallorquí Antoni Parera, autor de la música de l’òpera *María Moliner*, estrenada l’any passat al Teatro de la Zarzuela. Precisament amb ell, gran amic, tenim un projecte que prefereixo no desvelar encara.

SD: ¿La música i la literatura tenen coses en comú?

CR: Sí, tenen moltes coses en comú. Jo sé que una plana funciona quan la puc llegir en veu alta i té una cadència, una musicalitat en les paraules que la componen. També en la poesia hi ha una mesura i un ritme que marquen la seva bellesa. ♪

Cat *M*úsica

Intensament clàssics

Descobreix la temporada!

*Amb òpera, jazz, música de pel·lícules, les transmissions dels millors concerts mundials de música clàssica i una graella plena de novetats **perquè gaudeixis, en cada moment, de la força de la música.***

2016

catmusica.cat

ÒPERA

IL VIAGGIO A REIMS

GIOACHINO ROSSINI

Setembre 2017 13, 14, 15, 17, 18, 19 i 20

UN BALLO IN MASCHERA

GIUSEPPE VERDI

Octubre 2017 7, 8, 10, 11, 15, 16, 18, 20, 21, 23, 24, 26, 28 i 29

TRISTAN UND ISOLDE

RICHARD WAGNER

Novembre 2017 28

Desembre 2017 2, 4, 7, 10, 12 i 15

L'ELISIR D'AMORE

GAETANO DONIZETTI

Gener 2018 7, 9, 12, 14, 16, 18, 22, 24, 26 i 28

ROMÉO ET JULIETTE

CHARLES GOUNOD

Febrer 2018 14, 17, 19, 22, 24 i 27

Març 2018 2 i 4

ANDREA CHÉNIER

UMBERTO GIORDANO

Març 2018 9, 10, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27 i 28

DEMON

ANTON RUBINSTEIN

Abril 2018 23, 26 i 29

Maig 2018 2, 5, 8 i 11

MANON LESCAUT

GIACOMO PUCCINI

Juny 2018 7, 8, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 21 i 22

LA FAVORITE

GAETANO DONIZETTI

Juliol 2018 8, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 21, 22 i 24

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

VENDA DE LOCALITATS

liceubarcelona.cat
app
Taquilla. La Rambla 51-59

ÒPERA VERSIÓ CONCERT

L'INCORONAZIONE DI POPPEA

CLAUDIO MONTEVERDI

Desembre 2017 1 i 3

POLIUTO

GAETANO DONIZETTI

Gener 2018 10 i 13

ARIODANTE

GEORG FRIEDRICH HANDEL

Març 2018 14

ATTILA

GIUSEPPE VERDI

Abril 2018 6 i 8

DANSA

ROMEU I JULIETA

LE BALLET DU GRAND THÉÂTRE DE GENEVE

3, 4, 5, 6 i 7 de novembre 2017

ANNA KARENINA

EIFMAN BALLET ST. PETERSBURG

20, 21, 22 i 23 de desembre 2017

IT DANSA

17 de febrer 2018

LE SONGE

LES BALLET DE MONTE-CARLO

16, 17, 18 i 19 de maig 2018

CONCERTS I RECITALS

MAGDALENA KOŽENÁ

AMOR: ENTRE EL CEL I L'INFERN

14 d'octubre 2017

JORDI SAVALL «ENSALADES»

27 d'octubre 2017

JOHANNES BRAHMS

UN RÉQUIEM ALEMANY

10 de novembre 2017

JOSEP BROS 25 ANYS

26 de novembre 2017

ALBERT GUINOVART

CONTE DE NADAL

30 de desembre 2017

CONCURS TENOR VIÑAS

19 i 21 de gener 2018

RICHARD STRAUSS

MORT I TRANSFIGURACIÓ

QUATRE ÚLTIMS CANÇONS

28 d'abril 2018

PLÁCIDO DOMINGO SALSUELA

20 de maig 2018

J. BRAHMS / R. STRAUSS

CONCERT PER A PIANO NÚM. 2

AIXÍ PARLA ZARATUSTRA

15 de juny 2018

EL PETIT LICEU

EL JOVE BARBER DE SEVILLA

14, 15, 21, 28 i 29

d'octubre 2017

ALLEGRO VIVACE

18 de novembre 2017

LA PETITA FLAUTA MÀGICA

2, 3 i 10 de desembre 2017

ROMEU I JULIETA

AL LABERINT MÀGIC

20, 21 i 28 de gener 2018

GUILLER TELL

17, 18, 24 i 25 de març 2018

ELS MÚSICS DE BREMEN

5 i 6 de maig 2018

**NOUS
ABONAMENTS**
A partir 8 de maig
VENDA D'ENTRADES
A partir 12 de juny

*Una temporada
que marca*